

- * Lauksaimniekiem būs informatīvās dienas pagastos
- * Gulbenes Tautas teātris dosies uz Krieviju
- * Komunistiskā genocīda upuru piemiņai
- * Novada skolās noslēgsies projektu nedēļa

Studenti piedalās Tirzas pagasta tūrisma attīstības plānošanā

Vidzemes Augstskolas Tūrisma organizācijas un vadības 3.kursa studenti mācību kursa "Tūrisma plānošana" ietvaros kopā ar fakultātes asociēto profesori Agitu Līviņu un vieslektori Ilutu Bērziņu pēc Tirzas pagasta pārvaldes uzaicinājuma 8.martā apmeklēja un iepazīnās ar esošo tūrisma objektu piedāvājumu Tirzas pagastā.

Apmeklējuma mērķi skaidro Tirzas pagasta pārvaldes vadītājs Česlovs Barkovskis: "Tā kā tirmaliešiem ir ko rādīt pagasta viesiem, vēl jo vairāk – vēlme attīstīt tūrisma nozari, dzima ideja par cilvēkresursu piesaisti, kas dotu objektīvus, ilgtspējīgus un realizējamus priekšlikumus Tirzas pagasta tūrisma attīstībai. Vēlējāmies skatu no malas – speciālistu viedokli par pagastā esošajiem resursiem un to izmantošanu, un Vidzemes Augstskola atsaucās uz šo piedāvājumu."

Studenti un pasniedzējas kopā ar Tirzas pagasta un Gulbenes novada domes pārstāvjiem apskatīja Tirzas pagasta atpazīstamākos tūristu piesaistes objektus, tai skaitā novadpētniecības ekspozīciju ar padomju laika eksponātiem, Tirzas evaņģēliski luterisko baznīcu, kā arī Tirzas Svētavotu.

Interesenti ciemojās arī Gunta Krieva piemājas saimniecībā „Upenieki”, kur iepazīnās ar maizes cepšanas procesu, maizes krāsni un baudīja uz vietas cepstu maizīti. Savukārt piemājas saimniecības „Avotiņi” īpašniece Ligita Zvirbule iepazīstināja ar bioloģiskās lauksaimniecības produktu audzēšanas specifiku un piedāvājuma sortimentu.

“Apciemojuma laikā tika parādīti tie piesaistes objekti, kas ir pievilcīgi ziemā. Manuprāt, studentu vizīte izdevās, lai arī skaidrās vasaras dabas ainavas šoreiz neredzējām”, atklāj Č.Barkovskis. A.Līviņa piebilst, ka “pirms Tirzas pagasta apmeklējuma studentu priekšstats par teritoriju bija mazliet pesi-

mistisks, tomēr vēlāk studenti atzinuši, ka tas mainījies uz pozitīvo pusi, redzot, ka teritorijā ir iespējams attīstīt tūrismu.”

Tirzas pagasta apmeklējums ir tikai sākums vēl veicamajiem darbiem, jo “studenti dos savus ieteikumus un skatījumu, ko vajadzētu attīstīt un paplašināt, kā arī kādas darbības būtu veicamas no pašvaldības puses”, komentē Č.Barkovskis. Par turpmāko norisi stāsta arī A.Līviņa: “Tiks izstrādāta Tirzas pagasta tūrisma attīstības programma. Studenti strādā grupās un rezultāti tiks prezentēti maija sākumā Vidzemes Augstskolā, kur tiks uzaicināti arī Tirzas pagasta pārstāvji.”

Laura Lulle

Pieminot Komunistiskā genocīda upurus

Komunistiskā genocīda upuru piemiņas dienā 25.martā Gulbenes novadā notiks vairāki piemiņas pasākumi.

Šajā dienā **Gulbenē**, pulksten **10:00** Dzelzceļa stacijā pie pieminekļa 1941.gada un 1949. gada represijas upuriem notiks svinīgs piemiņas brīdis, kurā piedalīsies gan novada represētie cilvēki, gan Latvijas politiski represēto apvienības Gulbenes nodaļas biedri, gan novada un pilsētas vadītāji.

Komunistiskā terora upuru piemiņas dienai veltīts mītiņš un atmiņu pēcpusdiena notiks **Lizumā**. Savukārt **Lejasciemā** pagasta iedzīvotāji pulcēsies Lejasciema kapsētā pie Piemiņas zīmes, lai godinātu svešumā mirušo piemiņu, bet **Rankā** – pulksten **14:00** notiks Komunistiskā terora upuru piemiņas dienai veltīts piemiņas brīdis Rankas kapos pie Piemiņas zīmes.

Jana Igaiviņa

*Ar darba mīlestību, cerību un spītu,
Ar Dieva svētību, kas vienmēr nolaižas pār mums
Aukstumā un nabadzībā šeit savas dienas vadām
Ar ticību, ka kādreiz labāk būs.
Nav bagātībā laime, to es zinu labi,
Nedz arī slavā, ļaužu valodās, kas tālu skan.
Bet būtu labi, ja kāds pasacītu-
Par ko šāds liktenis novēlēts ir man.*

***

*Vijās ceļi caur Tēvzemi manu
Priekus un bēdas vēji kur jauc.
Gan svelmainu vasaru, gan ziemas salu
Tēvzeme atgriezties atpakaļ sauc.
Cauri gadiem un laikam kā ieviedu tvanu
Pagātnes dvesmas ar mūsējām jauc.
Tēvzeme mana kā degoša liesma,
Lai vēl ilgi caur gadsimtiem trauc!*

Autores Agnija Kārklīņa,
Cesvaines vidusskolas 10.klases skolniece,
Aija Stalīdzāne,
Gulbenes novada valsts ģimnāzijas 10.klases skolniece

Tautas skaitīšana ir sākusies

No 17.marta līdz 31.maijam Latvijā notiek desmitgades nozīmīgākais statistikas projekts – Tautas skaitīšana.

17.martā sāksies tautas skaitīšanas otrais posms, kad pie iedzīvotājiem, kuri nepaguva aizpildīt anketu elektroniski, dosies tautas skaitītāji.

Gulbenes novadā pie iedzīvotājiem dosies 27 tautas skaitītāji, kuri iedzīvotājus apmeklēs viņu māsaimniecībās vairāk nekā divu mēnešu ilgā laika posmā.

Lai Tautas skaitīšana ne-

tiktu pakļauta dažādām nelikumīgām manipulācijām, katram iedzīvotājam ir tiesības un pienākums ir prasīt tautas skaitītājam uzrādīt skaitītāja dienesta apliecību, uz kuras redzams CSB logo un kas ir iekārta rozā lentā, uz kuras rakstīts «Tautas skaitīšana 2011». Turklāt skaitītājam ir līdzi soma, kura noformēta ar tautas skaitīšanas logo.

Ja vēlaties noskaidrot tautas skaitītāja identitāti zvanot uz bezmaksas tālruni 80000777, nosauciet skaitītāja vārdu, uzvārdu,

savu dzīves vietu un uz datorso-

mas redzamo skaitītāja numuru. Aicinām iedzīvotājus būt atsaucīgiem un pretimnākošiem, uzņemot tautas skaitītāju savā mājoklī, atbildot uz visiem nepieciešamajiem jautājumiem. Iegūtā informācija būs svarīga ne tikai LR Centrālajai statistikas pārvaldei, kas veic darbu, bet arī mūsu novadam. Balstoties uz jauniegūtajiem datiem, varēsim labāk pārzināt savu novadu, iezīmēt tendences iedzīvotāju plūsmām un skaidrāk iezīmēt attīstību nākotnē.

“Latviešu pēdas Sibīrijā un Tālajos Austrumos” starpnovadu zinātniskā konference

18.martā pulksten 10:00 Gulbenes kultūras centrā

10.00 Sveiciens konferences dalībniekiem

10.15 Konferences atklāšana. Piedalās Sarmīte Ēlerte, Kultūras ministre

10.35 Skolēnu zinātniski pētniecisko darbu prezentācijas

12.00 “Litene 1941.gads” (lektors Jānis Zvaigzne, ilggadējais Gulbenes novada Litenes pamatskolas direktors, sabiedriskais darbinieks un Litenes pagasta vēstures pētnieks, divu grāmatu: „Kas ir Litene?”, „Litene” autors)

12.20 “1941.gada un 1949.gada deportācijas. Gulbene. Latvija” (lektore Irīna Zeibārte, Latvijas Nacionālā vēstures muzeja direktora vietniece zinātniskajā darbā

12.40 „Latvijas Valsts arhīva dokumenti – vēstures liecības par balveniešiem 1949.gada 25.marta deportācijā”- Irēna Šaicāne, Balvu Valsts ģimnāzijas vēstures skolotāja

12.55 Grāmatas “Rūgto vērmēļu kauss” prezentācija - Ilona Vītola -izdevēja

13.10 LPRA nodaļu vadītāju sveiciens

15.00 ZPD dalībnieku apbalvošana. Koncerts. Sibīrijā dziedāto dziesmu dziedāšana.

16.30 Piemiņas brīdis pie Gulbenes stacijas represēto piemiņas vietā, sveiču aizdegšana uz perona, pie sliežu ceļiem

Tehnisko apskašu grafiks 2011.gadam Gulbenes novadā

Pagasts	Vieta (norises vieta)	Aprīlis		Maijs		Jūnijs		Jūlijs		Augusts	
		datums	laiks	datums	laiks	datums	laiks	datums	laiks	datums	laiks
Beļavas	Beļava (pie darbnīcām)			9	10:00	9	11:00	11	10:00	8	10:00
	Pilskalns (pie darbnīcām)										
Daukstu	Stari (pie pagasta)			11	11:00			13	11:00	10	11:00
	Daukstes (pie darbnīcām)										
Druvienas	pie pagasta	11	10:00					14	11:00		
Galgauskas	pie darbnīcām			12	11:00	6	10:00	15	10:00		
Jaungulbenes	Gulbītis (pie pagasta)	13	11:00			8	11:00			11	11:00
	Jaungulbene (pie AVS)										
Lejasciema	Lejasciems (pie darbnīcām)	14	11:00			9	13:00			8	11:00
	Sinole (SIA Rainis darbnīcas)										
	Mālmuiža (pie darbnīcām)										
Litenes	pie darbnīcām	15	10:00	13	10:00	10	10:00			12	10:00
Lizuma	Lizums (SIA Brīvzemnieki)	18	10:00	16	10:00	13	10:00			15	10:00
	Velēna (z/s Velēna)										
Līgo	pie kluba	20	11:00							17	11:00
Rankas	Ranka (pie darbnīcām)			18	11:00	15	11:00	14	12:00		
	arodvidusskola										
	Gaujasrēveļi (pie bij.darbnīcām)										
Stāmerienas	Stāmeriena (pie darbnīcām)	15	12:00			10	12:00	18	10:00	12	11:00
	Kalniena (centrā)										
Stradu	Ausma (pie bij.darbnīcām)	21	11:00	19	11:00	16	10:00			18	11:00
	Šķieneri										
Tirzas	pie pagasta	27	11:00			6	12:00			19	11:00
	Vecaduliena (pie darbnīcām)										

Pie traktortehnikas īpašniekiem, kuriem ir vairākas tehnikas vienības, pēc iepriekšējas saskaņošanas, izbrauksim uz traktortehnikas atrašanās vietu. Tuvāka informācija Valsts tehniskās uzraudzības aģentūrā O.Kalpaka ielā 62, Gulbenē, vai pa tālr.64471410, mob.29120673 vai 29493096.

Gulbenes novada Dzimtsarakstu nodaļā

2011.gada februārī reģistrēti 10 jaundzimušie, 31 miršanas gadījums un 2 laulības.

No janvārī 10 reģistrētajiem jaundzimušajiem 7 ir zēni un 3 meitenes. Zēniem izvēlēti vārdi – Daniels Jānis, Kristiāns, Normunds, Raiens, Matīss, Daniels, Roberts. Meitenēm – Ērika, Paula

Emīlija, Ance. Jaundzimušo dzīvesvietas deklarētas: pa 2 – Gulbenē, Tirzas un Līgo pagastā, pa 1 – Jaungulbenes, Stāmerienas, Beļavas, Stradu pagastā.

2011.gada februārī miruši 17 vīrieši un 14 sievietes. Miruši 8 Gulbenes pilsētas iedzīvotāji, 6 Litenes (2 litenieši un 4

pansionāta iedzīvotāji), 3 Lejasciema, 3 Lizuma, 3 Stāmerienas, 2 Stradu, 1 Beļavas, 1 Galgauskas, 1 Jaungulbenes, 1 Rankas, 1 Tirzas un 1 Lubānas novada iedzīvotājs.

Vita Elsiņa, nodaļas vadītāja

Informatīvās dienas pagastos

Pagasts	Datums	Norises laiks	Vieta
Lejasciems	21.03.11.	10:00	kultūras nams
Tirza	22.03.11.	10:00	pag. pārvalde
Litene	28.03.11.	10:00	kultūras nams
Druvienu	29.03.11.	10:00	pag. pārvalde
Lizums	31.03.11.	10:00	pag. pārvalde
Stradi	04.04.11.	10:00	pag. pārvalde
Galgauska	05.04.11.	10:00	kultūras nams
Ranka	07.04.11.	10:00	kultūras nams
Līgo	11.04.11.	10:00	bibliotēka
Jaungulbene	12.04.11.	10:00	pag. pārvalde
Beļava	14.04.11.	10:00	pag. pārvalde
Stāmeriena	18.04.11.	10:00	pag. pārvalde
Daukstes	19.04.11.	10:00	pag. pārvalde

Informatīvo dienu darba kārtībā:

- Izmaiņas nodokļu likumdošanā
  - Lauku attīstības programmas pasākumi
  - Platību maksājumi 2011. gadā
  - Aktuāla informācija
- Gaidām visus info dienās pagastos!
- Citas aktivitātes
- *17. martā – Seminārs par dēstu audzēšanu plkst.10:00 novada domes ēkā 3.stāva zālē
- Lektore Ingrida Ribozola

*24. martā - Bioloģiskās biedrības kopsapulce plkst.11:00 novada domes ēkā 3.stāva zālē. Gaidīti biedri un citi interesenti.

*Turpinās pieteikšanās LAP pasākuma 9.kārtai „Lauku saimniecību modernizācija” no 1.marta līdz 31.martam.

Var pieteikties projektu konkursā „Atjaunojamo energoresursu izmantošana māj-saimniecību sektorā”. Pieteikumus pieņem līdz 24.martam. Informācija www.vidm.gov.lv

Joprojām līdz 24.04.11. var pieteikties LAP pasākumam

„Tūrisma aktivitāšu veicināšana”.

* Šogad varēs pieteikties jauni dalībnieki Tiešo maksājumu Agrovides apakšpasākumā „Bioloģiskās lauksaimniecības attīstība”.

*Topošajiem bioloģiskajiem lauksaimniekiem svarīgi zināt, ka līdz 1. aprīlim jāaizsūta iesniegums kādai no Sertifikācijas institūcijām. Latvijā tādas ir divas – „Vides Kvalitāte” Salaspilī un „Sertifikācijas un Testēšanas centrs” Priekuļos.

Esošie bioloģiskie zemnieki varēs palielināt savas platības līdz 20 %.

Vairāk par jaunumiem 2011. gada Platību maksājumu pieteikšanās sezonai uzzināsiet pagastos rīkotajās informatīvajās dienās un arī, nākot pie mums uz Gulbenes Lauku konsultāciju biroju.

Konsultācijas var saņemt Gulbenes LKB Ozolu iela 1 (Unibankas ēkā ieeja no gala). Tel. Aija Supe - 64473852, 29465820, Ingrida Šteinberga - 26472265, Sarmīte Muižniece - 26371735.

Sarmīte Muižniece, Novada lauku attīstības speciāliste

Darba, svētku un pavasara noskaņās

Pirmsskolas ķipariem kā otrās mammas ir bērnudārza audzinātājas

Viena no profesionālās pilnveides iespējām pedagogiem ir metodiskās dienas, kuru ietvaros pedagogi dalās savā pieredzē ar kolēģiem par kādu konkrētu tēmu vai jomu. Arī pirmsskolas skolotājiem ir būtiski smelties jaunas idejas un risinājumus, lai ikdienas darbā ar bērniem nepietrūktu ideju, prieka, enerģijas un galvenais, profesionāla redzējuma, kā palīdzēt bērnam attīstīties.

Stāķu pirmsskolas izglītības iestāde 24. martā uzņems ciemiņus no visām novada pirmsskolas izglītības iestādēm, jo ir gatavi dalīties pieredzē ar jaunām idejām kā strādāt ar bērniem vecumā no 1,5 – 3 gadiem.

Izrādās, ka šis mēnesis pašam bērnudārzam ir darba, aktivitāšu un pasākumu pilns. Vadītāja Vija Puške atzīmē: „Stāķu

pirmsskolas izglītības iestāde šopavasar ieskandina 35. pavasari ar 5 grupām, kuras apmeklēs 79 mazuļi. 4. martā kārtējo reizi svinējām vecvecāku dienu, kas ik gadu sakrīt ar dārziņa dzimšanas dienas svinībām. Pasākums bija ļoti labi apmeklēts un vecvecāki no sirds priecājās par katru dziesmiņu, deju un rotaļu.

Skolotājas mācību gada garumā sadarbojas ar bērnu vecākiem, lai ikdienu padarītu krāsaināku- ietu pārgājienos, brauktu ekskursijās, dotos uz cirka izrādēm, organizētu dažādas aktivitātes, paplašinātu bērnu redzesloku un veidotu vispusīgu pasaules uztveri.

24. martā pie sevis ciemos uzņemsim novada pirmsskolas izglītības skolotājus uz metodisko dienu.”

Anita Birzniece, izglītības darba speciāliste

AS „Latvenergo”: 8837 klientiem Gulbenes novadā nebūs būtiska tarifu pieauguma

AS „Latvenergo” jaunajos tarifos tiek atbalstīti visi koncerna klienti, kuri par elektroenerģiju norēķinās pēc regulētā tarifa, jo daļa patērētāju apjoma arī pēc 2011. gada 1. aprīļa tiks aprēķināta pēc līdzšinējā tarifa.

Elektroenerģijas tirgus cenas un obligātā iepirkuma izmaksu kāpums, kā arī „Sadales tīkls” sistēmas pakalpojumu tarifu pieaugums, ir pamatots iemesls tarifu celšanai.

Uldis Bariss, „Latvenergo” valdes loceklis: „Jau 2009. gadā „Latvenergo” pieņēma sociāli atbildīgu lēmumu un atlika elektroenerģijas tarifu celšanu par diviem gadiem, ņemot vērā recesiju valstī un iedzīvotāju maksātspeju. Apziņoties krīzes sekas, arī šobrīd Latvenergo izstrādātais tarifu plāns ir atbalstošs visām mājāsaimniecībām, jo paredz, nevis lineāru tarifu paaugstināšanu, bet nosaka robežu – 1200 kWh gadā, par kurām visām privātpersonām būs jānorēķinās pēc līdzšinējā tarifa – 0,0825 Ls/kWh. Līdz ar to ar šo tarifu plānu atbalstītas būs visas mājāsaimniecības Latvijā. Tostarp

arī tās, kas patērē vairāk par 1200 kWh gadā.”

Atbalsta mehānisms tiek veidots arī daudzbērnu ģimenēm – Latvenergo kopā ar Latvijas Pašvaldības vienību, Labklājības ministriju un Ekonomikas ministriju aktīvi turpina darbu pie sociālās atbalsta programmas izstrādes, kurā plānots visām daudzbērnu ģimenēm papildus 1200 kWh lietot vēl 2400 kWh elektroenerģijas par līdzšinējo tarifu. Savukārt visām trūcīgajām ģimenēm ar bērniem saņemt 500 kWh gadā par brīvu.

Latvenergo jau informēja, ka no šī gada 1. aprīļa visām mājāsaimniecībām par pirmajām 1200 kWh būs jāmaksā līdzšinējais Starta tarifs – 0,0825 Ls/kWh. Savukārt no 1201 kWh tiks piemērots Pamata tarifs – 0,1074 Ls/kWh.

Balstoties uz „Latvenergo” klientu norēķinu sistēmas datiem, 49% Latvijas mājāsaimniecību izstrādātās tarifu izmaiņas neskars, jo to patēriņš gadā nepārsniedz 1200 kWh. Gulbenes novadā šādas ir 54% mājāsaimniecību.

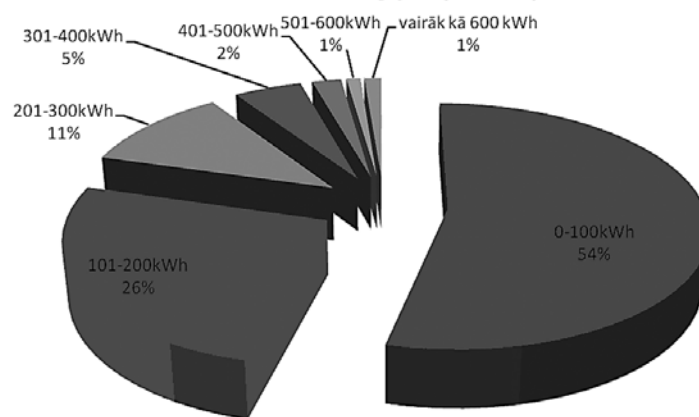
Otra lielākā mājāsaimniecību

grupa ir ar vidējo patēriņu no 101-200 kWh mēnesī, kas mēnesī maksā 8,25 - 16,50 latus. Pēc tarifu izmaiņām šo mājāsaimniecību vidējais maksājums mēnesī pieaugtu par 1,10 Ls. Gulbenes novadā šajā patēriņa grupā ir 26% mājāsaimniecību.

Pēc Latvenergo aprēķiniem, Gulbenes novadā 16% mājāsaimniecību ikmēneša maksājums pieaugs vidēji par 4,36 latiem, bet 4% - par vairāk nekā desmit latiem. Gandrīz puse mājāsaimniecību neizjutīs tarifu izmaiņas.

„Latvenergo” klientu ikmēneša norēķinu sistēmas dati precīzi atspoguļo tarifa plāna ietekmi uz ģimenēm, jo analizē izmantoti visu – kopskaitā vairāk nekā viena miljona – „Latvenergo” klientu patēriņa dati par 2010. gadu. No tiem tikai 4% veido pieslēgumi neapdzīvojamiem objektiem, kā, piemēram, garāžas, saimniecības ēkas, u.tml. AS „Latvenergo” savā novērtējumā par mājāsaimniecību patēriņu balstās uz noslēgtajiem līgumiem ar iedzīvotājiem, t.i. elektroenerģija tiek piegādāta privātpersonai.

Gulbenes novada iedzīvotāju vidējais mēneša elektroenerģijas patēriņš

Pēc Elektroenerģijas tirgus likuma definīcijas mājāsaimniecības lietotājs ir galalietotājs, kurš pērk un izlieto elektroenerģiju savā mājāsaimniecībā paša vajadzībām (galapatēriņam), izņemot komercdarbības vai cita veida profesionālās darbības vajadzības. Tātad, ja iedzīvotājs elektrību ir pieslēdzis objektam, kas pēc būtības ir šķūnis vai garāža, tad viņš šo elektroenerģiju izlieto savā mājāsaimniecībā.

Latvenergo jau informēja, ka būtiskākie elektroenerģijas tarifu pieauguma faktori ir

„Sadales tīkls” sistēmas pakalpojumu tarifu pieaugums, ko gada sākumā apstiprināja SPRK un kas ietekmē gala cenu par 11%, un elektroenerģijas tirgus cenas un obligātā iepirkuma izmaksu pieaugums ar ietekmi uz gala elektroenerģijas fiksētajiem tarifiem par 10%.

Informāciju sagatavoja:

Sandra Vējiņa

AS „Latvenergo”

Ārējās komunikācijas daļas

projektu vadītāja

T. 6 42 90421, mob. 2 9161531

sandra.vejina@latvenergo.lv

„Tas, ko mēs šodien domājam par bērnu, ir pamats tam, ko bērns par sevi domās nākotnē.....”

/Vera Batņa, psihoterapeite/

Strādājot skolā, arvien biežāk psihologi sastop bērnus, kuriem ir mācīšanās un uzvedības traucējumi, konflikti ar vienaudžiem, vecākiem un pedagogiem, bet tās nav vienīgās problēmas, ar kurām psihologs strādā skolā. Tiek risināti arī dažādi cita veida pārkāpumi – zādzības, vardarbības, sabiedrisko normu neievērošana, sistemātiska skolas kavēšana utt.

Un tāpēc rodas jautājums, vai mēs pieaugušie apzināmies, ka no tā, kā mazais cilvēks tiek mīlēts, aprūpēts un cienīts, veidojas viņa prasme veidot attiecības ar apkārtējiem, kā arī viņa uzvedība.

Psihologijas pētījumi rāda, ka sociāli nepieņemamas uzvedības aizsākumi meklējami ģimenē, tajos apstākļos, kuros bērns aug. Turklāt ģimenes finansiālajam nodrošinājumam gandrīz nav nekādas nozīmes, jo galvenais faktors ir attiecības starp bērnu un vecākiem un pašu vecāku attiecības.

Vecāki uzskatot, ka svarīgākais ir nodrošināt bērnu materiāli, bieži nepievērš uzmanību bērna garīgajām prasībām, bet bērns var neizrādīt vai kautrēties izrādīt savu nepieciešamību pēc mīlestības. Garīgas sapratnes trūkums, kuram pievienojas agresivitāte vecāku attiecībās un vēsa vai pat vardarbīga attieksme pret bērnu, provocē bērnu atkārtot to, ko viņš redz ģimenē, tikai viņš to vērs pret citiem cilvēkiem. Tas var izpausties pat kā graušana, dedzināšana, citu pazemošana utt.

Sociālo pieredzi bērns apgūst arī ārpus mājas – draugi, skola,

masu pasākumi, plašsaziņas līdzekļi. Šis process ietver ne tikai pasaules izzināšanu, bet arī galvenokārt morālo, sociālo, juridisko normu apgūšanu. Šajā procesā ir daudz stihiskuma, kas nenoliedzami ietekmē bērnus, īpaši tās veidošanās laikā. Stihiski radušās situācijas bieži ir pretrunā ar sociālajām prasībām, tāpēc bērnam rīcības veida izvēle nav viegla un reizumis prasa lielu atbildības izjūtu. Bet, ja atbildības izjūta nav izveidojusies, tad sekas bieži vien izjūtam savā ikdienā.

Pedagogiem un vecākiem jārosina bērns domāt, uzkrāt pieredzi, izdarīt izvēli un galvenais – iemācīt būt atbildīgam par savas rīcības sekām. Autoritatīvi pieaugušie saka: „Ļauj izvēlēties un bērns izvēlēsies nedarīt neko.” Pārāk bieži vecāki un pedagogi gaida tūlītēju rezultātu, bet ja ilgu laiku bērns būs bijis „piespiests”, tad viņš tiešām kādu brīdi nedarīs neko – baudīs brīvību. Attīstība parasti prasa savu un radīsies viņam savas vajadzības, kuras būs jāapmierina, un tās būs paša, nevis uzspiestas un tām tiks veltīts daudz vairāk bērna spēka un spēju.

Katrā vecumā vajadzības un motivējošie faktori atšķiras:

- 2 - 3 gados bērnam ir ziņkārība: Kas man iznāks?
- 3 - 6 gados bērnam rodas jautājums: Kas lācītim vēderā?
- 7 - 10 gados bērns vērtē savu darbu un skatās, kā to dara citi: Vai es varu tikpat labi?
- 11 - 15 gados veidojas autonoma izpratne par savām spējām, zināšanām, bērns

pats veido savu prioritāšu hierarhiju, nosaka kāda piepūle vajadzīga, lai sasniegtu mērķi;

- 16 - 18 gados rodas jēgas izpratne: Kāpēc to daru?

Ja nav izveidojusies jēgas izpratne, tad ir grūti motivēt, tad jāpalīdz atrast mērķi un izpratni – kāpēc tas vajadzīgs, jo pavēlēm un diktātam bez izpratnes pakļauties nevēlas neviens. Pieaugušo loma – veicināt izpratni, aktivitāti bērna vajadzību un mērķu apzināšanā, mērķtiecīgā sasniegšanā.

Diemžēl skolās bieži vien tiek akcentēta tikai zināšanu kvalitatīva apguve, kas gan attīsta bērna intelektuālo līmeni, bet mazāk sociālo intelektu. Taču, lai cik arī zinošs cilvēks būtu savā profesionālajā darbībā, viņam neizbēgami jāsadarbjas ar citiem, jāsadarbjas kolektīvā un jāprot sociāli adekvāti uzvesties sabiedrībā. Tātad mācību procesā jāgūst un tiek gūtas prasmes un spējas tikt galā ar daudzveidīgām dzīves situācijām, jo cilvēkam ar augstu sociālā intelekta līmeni ir viegli adaptēties jaunā vidē, komunicēt ar citiem – uzklaut, pieņemt citu atšķirīgo viedokli un uzverti, kā arī izveidot savu personisko skatījumu par lietām un situācijām.

Personīgā labsajūta ir noteicošā attiecībās ar citiem cilvēkiem, jo tiek saņemts vai nesaņemts emocionālais atbalsts, cilvēks tiek pieņemts vai nepieņemts, mīlēts vai nemīlēts. Neviens nevar patikt pilnīgi visiem, bet kaut kādas robežas ir gan patīkamai, gan

nepatīkamai lietu izpausmēs, atieksmes izrādīšanā – atzīšana vai kritizēšana, noliegums.

Psihologi saka, ka „ja nav pieņemami apstākļi, tad jāmaina attieksme”. Ir lietas, kas mūs tracinā, bet kādam citam tie liekas sīkumi, kurus nav vērts pat ievērot. Piemērs: bērns visur atstāj un izmētā savas lietas. Ko parasti dara vecāki, kurus tas tracinā, protams, kliez, liek savākt. Ko dara bērns – neko, gan jau vecāks pakliegs un pats savāks. Var mēģināt kāpt pāri tam visam un kādu laiku nelikties ne zinīs, tad vienā jaukā brīdī nebūs vairs ne drēbju skapī, ko paņemt, ne lietu savā vietā un bērnam nāksies domāt, ka pašam vien tas vajadzīgs.

Protams, skolā tā nav metode, jo varam iedomāties, kas tad notiks. Skolā varētu mainīt attieksmi pret bērnu ar to, ka nekritizēt vis viņu pašu vai viņa izskatu, bet gan uzvedību, tad biežāk varētu sagaidīt pozitīvu rezultātu.

Skola ir konservatīva, smagnēja valsts valstī. Laimīgi ir tie bērni, kas nokļuvuši pie skolotājiem, kuri vienkārši mīl bērnus un par spīti visam pašreizējai strādā, māca, atdod savu enerģiju, bet ne jau visiem ir paveicies. Protams, ir jau sarežģīti mācīt paaudzei, kurai lielākoties pietrūkst gribasspēka, lai sevi piespiestu pārvarēt grūtības, kurai nav pieraduma konsekventi un uzcītīgi strādāt. Daļa vainas šādā attieksmē pret mācību darbu jāuzņemas bērnu vecākiem, jo tas ir viņu audzināšanas nopelns. Laba skolotāja pedagoģiskā meistarība pat ar šādiem bērniem dara brīnumus, jo mācību viela

tiek pasniegta tā, ka vienkārši nevar nesaprast. Tādi skolotāji parasti ir labi metodiķi un ļoti mīl savu priekšmetu. Ļoti daudzi skolotāji bērniem dod ne tikai zināšanas, bet arī līdzdalību, siltus vārdus, rūpes, savstarpējo sapratni, labsirdību un arī stingru aizliegumu, ja tas ir bērna interesēs. Izjūtot šādu attieksmi, bērni grib un ir gatavi mācīties, piedalīties skolas dzīvē, mācīties pieņemt lēmumus un uzņemties atbildību par tiem.

Ikviena cilvēks tiecas no galēji negatīvas situācijas uz pozitīvu. Reizēm pārāk daudz enerģijas tiek tērēts, prātojot, ko esam izdarījuši nepareizi....

Bērni nevar iemācīties piedot, ja nav, kam piedot. Viņi nevar iemācīties pacietību, ja viņiem viss tiek tad, kad vēlas. Bērni nevar samierināties ar savām nepilnībām, ja visi visapkārt ir nevainojami. Viņi nevar attīstīt savas radošās spējas, ja viss tiek izdarīts viņu vietā. Bērni nevar iegūt drosmi un optimismu, ja nesaskaras ar grūtībām. Bērni nevar izjust pašcieņu un veselīgu pašlepnumu, ja nav pārvarējuši šķēršļus kāda uzdevuma izpildei. Lai pārvarētu grūtības savā ceļā, bērnam nepieciešama mīlestība un atbalsts.

Lai mums veicas!

Līga Amosova,

Inese Stradiņa,

Gulbenes novada domes,

Izglītības, kultūras un sporta

nodaļas, Psiholoģiskās un

logopēdiskās konsultēšanas

centra psiholoģes

Biedrība aicina biedrības un nodibinājumus un iedzīvotāju neformālās grupas iesniegt projektu pieteikumu Mazo projektu konkursā

„Sanākam, domājam, darām!”

Konkursa dalībnieki

Gulbenes novada biedrības „SATEKA” darbība aptver Gulbenes novada teritoriju. Līdz ar to konkursā var piedalīties ikviens minētajā teritorijā, tai skaitā, pilsētas teritorijā esošā:

- reģistrēta biedrība vai nodibinājums;
- iedzīvotāju grupas (fizisku personu neformālās grupas, kurās apvienojušies vismaz 5 (pieci) un vairāk vietējie iedzīvotāji);
- jauniešu grupas (vismaz 5 (pieci) un vairāk vietējie jaunieši vecumā no 12 gadu vecuma līdz 25 gadiem).

Konkursa saturs

Konkursa dalībniekiem jāiesniedz pašu izstrādāts projekts, kas saistīts ar dažādu sabiedrisku aktivitāšu organizēšanu savā pagastā un pilsētā, un ko viņi paši spēj īstenot.

Konkursā atbalstāmās aktivitātes:

1. nometnes organizēšana;
2. pasākumu organizēšana un vadīšana;

3. specifisku apmācību organizēšana.

Projektu finansēšana

1. Kopējais piešķirums projektu konkursam ir 2 100 latu.

2. Projektus finansē no šiem mērķiem paredzētajiem biedrības „SATEKA” budžeta līdzekļiem.

3. Viena projekta realizēšanai biedrība „SATEKA” piešķir ne vairāk kā 300 (trīs simti) latu.

Tos varēs iesniegt:

biedrībā „SATEKA” no 2011.gada 14.marta līdz 2011.gada 13.aprīlim personīgi (Gulbenes Kultūras centra 3.stāvā, O.Kalpaka iela 60, Gulbene)

vai nosūtot pa pastu uz šādu adresi: Biedrībai „SATEKA”, O.Kalpaka ielā 60, Gulbenē, Gulbenes novads, LV-4401.

Ar projektu konkursa nolikumu var iepazīties biedrības mājas lapā www.sateka.lv (sadaļā „Projekti”, kā arī pie „SATEKA” koordinatore Daigas Gargurnes, Gulbenes Kultūras centra 3.stāva zālē, O.Kalpaka ielā 60, Gulbenē. Tālrunis plašākai informācijai 29177019, 26330257, 26321048, e-pasts: biedriba.sateka@inbox.lv, inesezvej@inbox.lv.

LEADER 2.kārtas projektu realizācija Gulbenes novadā (3.daļa)

Biedrības „SATEKA” turpina informēt par izsludinātā projektu konkursa „Lauku ekonomiskās dažādošana un dzīves kvalitātes veicināšana vietējo attīstības stratēģiju īstenošanas teritorijā” 2.kārtā apstiprinātajiem projektiem. Iepriekšējais apraksts publicēts Gulbenes novada ziņās 2010.gada decembrī, 2011.gada februārī.

Uz 07.03.2011. no 38 projektiem ir izvērtēti 33 projekti, no tiem, apstiprināts 31 projekts, 1 projekts atsaukts un 1 noraidīts. Savukārt atlikušajiem 4 neizvērtētajiem projektiem pietrūkst finansējuma, bet 1 projekts joprojām tiek vērtēts. Trīs otrās kārtas projekti jau ir pilnībā realizēti un uzsāka šo projektu uzraudzība.

Lizuma vidusskolas attīstības biedrības projekta „Sporta materiālās bāzes sakārtošana Lizuma vidusskolā” realizācijas rezultātā tiks iegādāts sporta inventārs. Kopējās projekta iz-

maksas Ls 3 352.49, t.sk. publiskais finansējums Ls 3 017.23.

Gulbenes bibliotēkas izstrādātā projekta “Jaunu pakalpojumu izveide un pakalpojumu kvalitātes uzlabošana Gulbenes bibliotēkas apmeklētājiem” realizācijas rezultātā bibliotēkā uzstādīs informatīvo displeju, grāmatu un žurnālu, CD/DVD nodošanas iekārtu, kā arī tiks iegādāts kopētājs - printeris un lāzerdrukas iekārta. Projekta kopējās izmaksas Ls 5 124,99, t.sk. publiskais finansējums Ls 3130,17.

Biedrības „Jauniešu klubs „Dēms” projekta „Florbola aprīkojuma iegāde sporta veida pilnveidošanai Gulbenes novadā” realizācijas laikā tiks iegādāts florbola aprīkojums. Kopējās projekta izmaksas Ls 8 025,29, t.sk. publiskais finansējums Ls 7222,76.

Atgādinām, ka projektu rezultātā izveidotajai infrastruktūrai un iegādātajiem

materiāltehniskajiem līdzekļiem jābūt publiski pieejamiem.

Projektu konkursa 3.kārta tiek plānota 2011.gada 2.ceturksnī. Pašreiz noris vietējās attīstības stratēģijas grozījumu apstiprināšana Lauku atbalsta dienestā. Informācija par projektu konkursu būs pieejama mājas lapā www.sateka.lv.

Sīkāka informācija par biedrības darbību un projektu norisi var iegūt interesējoties biedrībā „SATEKA” O.Kalpaka ielā 60, Gulbenes Kultūras centra 3.stāvā. Kontaktpersonas: **Daiga Gargurne** – t.29177019, 26330257 e-pasts: biedriba.sateka@inbox.lv; **Inese Zvejniece** – t. 26321048, e-pasts: inesezvej@inbox.lv; **Sarmīte Krišāne** – t.64425001, 28628478, e-pasts: sarmite.krisane@vidzeme.lv.

Daiga Gargurne,
Biedrības „SATEKA”

koordinatore,

vietējās attīstības stratēģijas ieviešanas finanšu vadītāja

Diskutēsim: Radošs pedagogs izglītības iestādē

IEGULDĪJUMS
TAVĀ NĀKOTNĒ

22. martā arī Gulbenes novada izglītības darba speciālisti tiksies, lai diskutētu par tēmām: Kāds ir radošs pedagogs? Vai radošums paaugstina izglītības kvalitāti? Vai radošums var veidot konkurētspējīgu izglītību? Kā „ienest” izglītības iestādē radošumu? Kas to var nodrošināt? Vai tikai pedagogs?

Pamazām, bet nenovēršami mainās mūsdienu sabiedrības prasības pret izglītības saturu un formu. Oskars Balodis, LU doktors, Izglītības un zinātnes ministrijas konsultants atzīmē: „Pašlaik mainās skolas kā izglītības centra loma un vieta. No vienas puses, skola patlaban ir ne tikai vieta, kur tiek nodotas konkrētas, faktuālas zināšanas, jo daudz vairāk uzmanība jāpievērš arī dažādu komunikatīvu un sociālu prasmju apguvei un praksei. No otras puses, skola kā vieta kļūst vairāk par sociālu centru, nevis tikai izglītības ieguves vietu. Nākotnē skolām jāklūst par aktīviem, atvērtiem, radošiem, iesaistošiem vietējās kopienas centriem, kas izglītības procesā iesaista dažāda vecuma un dažādu profilu cilvēkus. Pedagoģa loma mācībās mainās līdz ekonomiskajām un darba tirgus pārmaiņām. Tas maina prasības pedagoģu pašu zināšanām, prasmēm un kompetencēm.” (Plašāku informāciju iespējams iegūt mājas lapā www.izglitiba2010.lv).

Visā Latvijā ir sākušās dis-

Radoši bērni ir ikkatrā skolā

kusijas starp pedagoģiem un izglītības procesā iesaistītajiem vai ieinteresētajiem speciālistiem par to, ka mūsdienās izglītībai jābūt konkurētspējīgai? Vai precizējot domu – izglītībai jābūt tik elastīgai un visaptverošai, lai izglītības pakalpojuma saņēmējs pēc izglītības iegūšanas var būt konkurētspējīgs darba tirgū, sabiedrībā un pat ģimenē. Cilvēku konkurētspēju veido ne vien mācību sasniegumi, bet arī dažādas dzīves un sociālās prasmes, kuras ir grūti novērtējamas. Tāpēc ir būtiski, lai skolās ir tāda vide, kurā tiek veicināta skolēnu motivācija mācīties, skolēni var izkopt savus talantus, iegūt zināšanas un pilnveidot dažādas prasmes, kas attīsta viņu personību un pat, ja mācību sasniegumi dažos priekšmetos ir diezgan zemi, vairo viņu individuālo konkurētspēju.

Kā tad lai nodrošina šo konkurētspējīgo izglītību? Izskanējusi doma, ka konkurētspējīga izglītība

valstī būs tad, kad pats pedagogs būs konkurētspējīgs? Un te sākas pats interesantākais. Kas nosaka, vai pedagogs ir vai nav konkurētspējīgs? Kurš var novērtēt pedagoga konkurētspēju? Un kā to var izmērīt? Bieži, analizējot konkurētspējīgas izglītības faktoros, īpaša nozīme tiek pievērsta inovatīvam un radošam pedagoga darbam, lai veicinātu skolēniem un pašiem pedagoģiem interesantu mācību procesu un paaugstinātu skolēnu motivāciju mācīties.

Šis ir Eiropas Sociālā fonda projekts „Pedagoģu konkurētspējas veicināšana izglītības sistēmas optimizācijas apstākļos” (vienošanās Nr. 200 9/0196/1DP/1.2.2.1.5/09/IPIA/VIAA/001 un 2009. gada 9. novembra līgums Nr. 01-07.2-5/50).

Anita Birzniece,
projekta koordinatore

Aicina apmeklēt semināru „Brīnumainā Eiropa”

Konrad
Adenauer
Stiftung

Šī gada 23.martā Gulbenes bibliotēkā notiks skolotāju talākiizglītības seminārs „Brīnumainā Eiropa”, kur vidējās izglītības mācību iestāžu skolotāji no Gulbenes un novada tiks iepazīstināti ar skolotāju politiskās izglītības darba burtnīcu, kā zināšanas par Eiropu apgūstamas radoši un interesanti.

Seminārs notiks 2011.gada 23.martā plkst. 10.00 – 16.00 (12.00–13.00 pusdienas) Gulbenes bibliotēkas konferenču zālē, O.Kalpaka iela 60A. Nepieciešamības gadījumā semināra dalībniekiem tiek segtas transporta izmaksas uz un no semināra norises vietu.

Lūdzu pieteikt savu dalību seminārā līdz 2011. gada 21. martam, rakstot uz e-pastu: indra@gulbenesbiblioteka.lv Piesakoties lūgums norādīt vārdu, uzvārdu un personas kodu. Dalībnieku skaits ir ierobežots (līdz 16 cilvēkiem).

ropa”, kas tika realizēts no 2009. gada oktobra līdz 2010. gada augustam un kura laikā skolotāji no Latvijas, Igaunijas un Vācijas un ES eksperti izstrādāja metodiski didaktiskus materiālus par Eiropas Savienību, lai šīs zināšanas būtu apgūstamas radoši un interesanti.

Seminārs notiks 2011.gada 23.martā plkst. 10.00 – 16.00 (12.00–13.00 pusdienas) Gulbenes bibliotēkas konferenču zālē, O.Kalpaka iela 60A. Nepieciešamības gadījumā semināra dalībniekiem tiek segtas transporta izmaksas uz un no semināra norises vietu.

Lūdzu pieteikt savu dalību seminārā līdz 2011. gada 21. martam, rakstot uz e-pastu: indra@gulbenesbiblioteka.lv Piesakoties lūgums norādīt vārdu, uzvārdu un personas kodu. Dalībnieku skaits ir ierobežots (līdz 16 cilvēkiem).

Indra Logina,
Europe Direct informācijas centra vadītāja, Gulbenes bibliotēka

E-pasts:
indra@gulbenesbiblioteka.lv

Tel.: 64471335

Vēl var iesniegt projektu pieteikumus

Līdz 31.martam fiziska personas, neformālas sabiedrības grupas, nevalstiskas organizācijas, kopienas teritorijā esošās pašvaldību izglītības, kultūras, sporta, tūrisma, kultūrvēsturiskā mantojuma iestādes vēl var pagūt iesniegt projektu pieteikumu Hipotēku bankas klientu kluba „Mēs pašī” organizētajā projektu konkursā.

Sīkāka informācija un konkursa dokumentācija: www.hipo.lv vai bankas Gulbenes filiālē, t. 64473967, 27891589.

Gulbenes Tautas teātris dosies uz Krieviju

Paldies visiem amatierētrū faniem, savējiem un svešiem, kolēģiem, skolotājiem, skolēniem un labiem cilvēkiem, kas bija atsaucīgi un balsoja portālā Labiedarbi.lv, lai Gulbenes Tautas teātris jūnija sākumā varētu doties uz teātru festivālu "Un smieklī, un asaras, un mīlestība..." Zarečnijā, Jekaterinburgas reģionā, Krievijā!

Visu mēnesi Gulbenes Tautas teātra aktieri aktīvi uzrunāja savus draugus, paziņas, pazīstamus un sen neredzētus cilvēkus, lai atgādinātu par sevi un teātri. Gulbenes pilsētas dzimšanas dienas svinībās tika veikta pirmā publiskā akcija balsu vākšanai. Protams, visenerģiskākās darbības un ekstremālākās situācijas veidojās tieši balsošanas pēdējās dienās, kad ārkārtīgi svarīgi bija noturēties "zvaigznīšu" piecieniekā - pēdējā dienā tika veiktas akcijas pie Gulbenes kultūras centra, novada skolās, Sporta centrā, frizētavās, ģimenes ārstu praksē - vārdu sakot, kur mazpilsētā vien iespējams būt! Un īsi pirms pusnakts balsis tika vāktas arī slimnīcas uzņemšanas nodaļā, policijā un glābšanas

dienestā.

Pozitīvas lietas var notikt, ja tikai mēs paši esam aktīvi darbībā, uzrunājam viens otru un ticam, ka pasaule ir atvērta katram no mums!

Pateicoties šim portālam un balsotājiem - "ceļa naudas" pamatsumma ir nodrošināta. Tagad jāturpina gatavošanos šim tālajam braucienam - jāmeklē vēl papildus līdzekļi, jākārto vīzas, jāplāno izrādes pielāgošana uz minimālo aktieru skaitu, jāveido saraksti pārtikas un medikamentu iegādei, jā sastāda precīzais maršruts cauri Krievijas vidienei, jāmeklē pa

ceļam iespējamās nakstmitnes un jākārto vēl daudzi paredzami un neparedzami sīkumi. Jāatzīst, ka daudzi mēģina atrunāt no šī brauciena kā bīstama, tomēr esam apņēmības pilni veikt pāri 3000 kilometru un sajūst Krievijas šodienu "no iekšpuses", nokļūt festivālā un parādīt, ka latvieši ir pozitīvi, enerģiski un spēj piepildīt sapņus!

Paldies portālam Labiedarbi.lv, kas dod iespēju realizēt labas, sirsnīgas un kultūrizglītojošas lietas!

Edīte Siļķēna un Gulbenes Tautas teātris

Jaunumi Beļavas pagasta bibliotēkā

Februārī Beļavas pagasta bibliotēka iegādājās jaunas grāmatas. Pašreiz lasītāju iecienītās autore Džilas Menseles romānus „Romantiskās spēles” un „Kā no zila gaisa”, Noras Robertsas „Svētlaimes sala”, Daņila Korecka detektīvromānus „Krievu ziema Vīnē” un „Karstie ziemassvētki Dubaijā”. Sērijā Veselībai un dzīvespriekam lasītājus gaida Akvelīnas Līvmanes „Zaļās iedvesmas grāmata”. Domāts ir arī par mazākajiem lasītājiem, viņus

gaida Valda Klišana grāmata „Matīss meklē Latviju”, Sanitas Nikitenko „Mīļlietīņas”, tā ir pamācoša grāmatiņa, kā vienā vakarā var pagatavot sev skaistu rotaļlietu. Visas grāmatas šeit nenosaukšu, laipni aicināti uz bibliotēku, jaunās grāmatas ir izliktas izstādē.

Martā Beļavas pagasta bibliotēkā būs apskatāma Gaļinas Gruziņas karikatūru izstāde.

Mērija Erlate, Beļavas pagasta bibliotēkas vadītāja

Noslēdzies radošais pasākums bērniem par drošu Internetu

Februāra mēnesi astoņās novada skolās un pagastu bibliotēkās notika radoši, pašu bērnu veidoti un organizēti pasākumi par drošību internetā, kuru rosināja Gulbenes bērnu bibliotēka kopā ar Net Safe.

Pasākumā piedalījās Lejasciema vidusskolas komanda „Minercrafters”, Galgauskas pamatskolas divas komandas „Skaipiņš” un „Netiņš”, Tirzas pamatskolas komanda „Knights”, Litenes pagasta bibliotēkas komanda „Pandas”, Stāķu bibliotēkas komanda „Stāķu ziķeri”, Līgo pagasta bibliotēkas komanda „Siltājiēši”, Staru bibliotēkas komanda „Kontakti”.

Radošais pasākums notika trijās kārtās un par katras kārtas uzdevumiem tika doti punkti, kuri pasākuma noslēguma reizē sasummējās - tā nosakot uzvarētājkomandu.

Pirmajai kārtai tika dots nosaukums Virtuālais tilts, kurā komandas pirmo reizi satikās Skype. Kā apgalvoja daudzi dalībnieki, galvenokārt, skolotāji un bibliotekāri, tad šāds aktīvi virtuāls pasākums esot piedzīvots pirmo reizi. Komandas iepazīs savā starpā un kolektīvi parakstījās mājas lapā www.drossinternets.lv un apņēmās būt gudri Interneta izmantotāji. Tad komandas saņēma pirmos uzdevumus no pasākuma galvenajiem organizatoriem - Gulbenes bibliotēkas darbiniekiem.

Otrā kārtā risinājās visu februāra mēnesi katras komandas skolā vai pagasta bibliotēkā. Komandas organizēja savu pasākumu, dokumentēja to un

izveidoja prezentāciju, kuru nosūtīja Gulbenes bibliotēkai, kura savukārt ievietoja katras komandas prezentāciju mājas lapā www.gulbenesbiblioteka.lv. Pēc tā sākās balsošana, kurā piedalījās rekordliels balsotāju skaits - tika saņemtas vairākas nekā 1000 balsis.

Trešā kārtā notika Gulbenes bibliotēkā 3.martā un tajā komandas prezentēja savus pasākumus, atbildēja uz žūrijas jautājumiem. Žūrijā tika aicināti piedalīties Antra Sprudzāne (Gulbenes bibliotēkas direktore), Ieva Garjāne (Bāzes vadītāja), Uldis Upītis (Gulbenes bibliotēkas datort speciālists) un Tamāra Ulase (Dzirksteles žurnāliste). Žūrijas uzdevums bija novērtēt prezentācijas, un, savus punktus pieskaitot jau nopelnītajiem, pasludināt uzvarētāju.

Taču diemžēl radošā pasākuma uzvarētājs bija tikai viens - Galgauskas pamatskolas komanda „Skaipiņš”. Interneta balsošanas uzvarētājkomanda bija Tirzas pamatskolas komanda „Knights”.

Īpašs paldies Gulbenes SEB bankas vadītājam Andrim Apinītim, Antrai Sprudzānei, kā arī Dzirkstelei par sniegto atbalstu un balvām.

Ceram, ka šāds pasākums varētu kļūt par tradīciju visām novada gan skolu, gan pagastu bibliotēkām, jo drošs un gudrs Interneta lietotājs ir galvenais ieguvums jebkurai skolai un bibliotēkai.

Solvita Lībere, Gulbenes bērnu bibliotēkas galvenā bibliotekāre

Lejasciemieši lepojas!

Jaunais gads ir iesācies un mūs „iepriecinājis” ar lielu aukstumu un biezu sniega kārtu, bet tas nav atturējis pašdarbības kolektīvu dalībnieku darbošanos savos kolektīvu mēģinājumos. Tas priecē! Jo, ienākot Lejasciema kultūras namā, visi priecīgi, kultūras namā ir silti! Gadās visādas ķibeles, bet tas ir sīkums, jo mēs visi esam optimistiski noskaņoti darboties.

Sākoties jaunajam gadam, ar pagasta pārvaldes atbalstu, kultūras namā 5.februārī notika pašdarbnieku vakars - popiela. Man, žūrijai un visiem skatītājiem bija liels prieks par katru kolektīva sagatavoto un rādīto popielas priekšnesumu šajā vakarā, jo pašdarbnieki ir tie, kas uztur aktīvu dzīvesveidu pagastā un nesūrojas, ka nekas nenotiek. Jo vairāk mēs paši darbosimies un nāksim ar savām idejām izklaides, atpūtas jomā, jo dzīve pašiem būs interesantāka, daudzveidīgāka, ikdienas likstas paliks otrā plānā.

Protams, kolektīviem ir nopietns process, kā gatavošanās novada skatēm. Novadā pirmā skate notika vokālajiem ansambļiem. Lejasciemieši var lepoties ar savu jaukto vokālo

Lejasciema pagasta pašdarbnieki it pilni enerģijas un entuziasma

ansambli „Akcents” (vadītāja Rita Vēverbrante), kas šogad ar I pakāpes diplomu tika izvirzīts uz skati Cēsīs. Mēs esam lepnī ar savu senioru ansambli „Satekas”, jo viņi mums ir vienīgie tādi novadā (vadītāja Vija Nurža). Uz skati šogad ansambļi varēja doties labā noskaņojumā, jo pagasta pārvalde bija parūpējusies par jauniem tērpiem. Paldies!

Aprīlī un maijā notiks skates arī korim un amatierētrūim. Protams, mēs turēsim īkšķus par viņiem, un es zinu, ka viņi darīs, ko varēs, jo šo kolektīvu dalībnieki ir īstie Lejasciema pa-

trioti.

Pavasaris nāk arī ar pašdarbības kolektīvu jubilejas pasākumiem - korim „Kapriže” - 22.jubilejas koncerts - 26.martā, ansambļa „Akcents” 5. jubilejas pasākums - 14.maijā, amatierētrū „Paradokss” 10 gadu jubilejas pasākums - 7.maijā.

Un pavasarīgs vēlējums visiem pašdarbības kolektīviem - pārliecību tam, ko darāt! Un ticību tam, ka varat!

Rita Gargažina, Lejasciema kultūras nama vadītāja

Priecīga ziņa beļaviešiem

Sākot no šā gada 1.marta Beļavas pagasta bibliotēka atvērta apmeklētājiem.

No 1.oktobra līdz 31.maijam:

pirmdien	9.00 - 17.00
otrdien	9.00 - 17.00
trešdien	9.00 - 17.00
piektdien	9.00 - 17.00
sestdien	9.00 - 12.00

No 1.jūnija līdz 30.sep-

tembrim:

pirmdien	9.00 - 17.00
otrdien	9.00 - 17.00
trešdien	9.00 - 17.00
ceturtdien	9.00 - 17.00
piektdien	9.00 - 12.00

Gulbenes novada domei un Beļavas pagasta pārvaldes vadītājam Aivaram Rakstiņam paldies par šo iespēju saka Beļavas bibliotēkas lietotāji,

tagad interneta pakalpojumi, informācija, grāmatas, kas ir bibliotēkā, būs vairāk pieejamas pagasta iedzīvotājiem un mūsu viesiem.

Laipni aicināti bibliotēkā!

Mērija Erlate, Beļavas pagasta bibliotēkas vadītāja

LVA dokumenti – vēstures liecības par balveniešiem 1949.gada 25.marta deportācijā

Jau vairākus gadus esmu pievērsusies Balvu pilsētas vēstures notikumu izpētei, tai skaitā arī 1941.gada 14.jūnija un 1949.gada 25.marta deportāciju apzināšanai Balvos un Viļakas apriņķī, kura sastāvā tobrīd pilsēta ietilpa.

Mācot skolēniem Latvijas vēsturi un veidojot izpratni par deportācijām, ir nozīmīgi iepazīties arī ar rakstītajiem, npublicētajiem vēstures avotiem - Latvijas Valsts arhīva (LVA) 1894.fonda 1.apraksta dokumentiem. Taču, manuprāt, tikpat svarīgi ir par tiem stāstīt arī skolēniem, kuri stundās paši lasa un salīdzina arhīva dokumentu kopijas, lai tādējādi veidotos spriešanas un analīzes spējas par padomju totalitārā režīma būtību.

2010.gada pavasarī, piedaloties Hipotēku bankas klientu kluba „Mēs paši” projektā, tika iegūts arī finansējums, lai sagatavotu dokumentu kopijas par 11 balveniešu ģimenēm, kuras skārušas 1949.gada 25.marta deportācija. Lai tās arhīva darbinieki varētu sagatavot, es lasīju izsūtīšanas – uzskaites lietas, tulkoju, izdarīju pierakstus, pēc tam tikos ar šo ģimeņu pārstāvjiem, kuriem 1949.gadā bija tikai viens, trīs, seši ... gadi..., lai lūgtu viņiem vēlreiz atgriez-

ties 25.marta rītā vai vēlā vakarā, vai atcerēties vecāku stāstīto par to laika posmu, kad bija jādodas svešumā. Lasot arhīva materiālus, pierakstot atmiņas, apzinātais ir apkopots arī lielākā pētījumā. Interesenti ar to var iepazīties internetā: www.vsb.lv/metodiskie_materiāli.

Rakstīšanas gaitā tika izvirzīti šādi galvenie uzdevumi:

1) noskaidrot, kāds bija izsūtīšanas galvenais iemesls,

2) izpētīt un salīdzināt, kādi dokumenti liecina izsūtīšanas pamatojumu, to precizitāti,

3) pierakstot izsūtīto cilvēku atmiņas, tās salīdzināt ar dokumentu ziņām.

Analizējot arhīva dokumentus, secināju, ka tagadējo 11 balveniešu ģimenes 1949.gada 25.martā tika deportētas gan kā „kulaku”, gan kā nacionālistu – „bandītu” ģimenes. „Kulaku” ģimenēm pēc padomju terminoloģijas atbilda divas ģimenes (Valijas Auziņas un Jāņa Līdakas), pārējās deviņas atbilda nacionālistu kategorijai.

Piemēram, Jāņa Bankova ģimenes uzskaites lieta noformēta, kā legalizējušam „bandītam”, bet jau pirmajā dokumentā ir atzīme, ka viņu saimniecība bijusi ieskaitīta arī „kulaku” saimniecību sarakstā. Par nenomaksāto nodokli

izvešanas brīdī cietumsodu izcietā divi – Roberts Auziņš un Antoņina Bankova.

Analizējot deportācijas datus dažādos Latvijas apriņķos, ir secināts, ka izsūtīto „kulaku” īpatsvars ir lielāks Vidzemē, Kurzemē un Zemgalē, turpretī Latgalē – Daugavpils, Krāslavas, Ludzas, Rēzeknes, Viļakas un Viļānu apriņķī - lielāks ir izsūtīto nacionālistu ģimenes locekļu skaits. Tas arī redzams šajā pētījumā, ka pārsvarā deportēto ģimenes atbilda nacionālistu kategorijai.

Tā kā deviņas izsūtīto ģimenes 1949.gadā dzīvoja Viļakas apriņķī, tad deportēti tika ar ešelonu Nr.97337, „iekraušanas” stacijas galvenokārt bijušas Balvi, Kuprava, Vecumi un Kārsava.

Iepazīstoties ar lietu dokumentiem, var secināt, ka latviskais vārds Jānis gandrīz visās lietās turpmāk parādās kā Ivans, kas reizēm mūsdienās atsevišķām ģimenēm sarežģījis pierādīt radniecību, kārtojot mantojuma lietas.

Svešumā mira un Sibīrijas plašumos atdusas Ieva Bukovska, Kristīne Ūdre, Pēteris Bankovs, pa ceļam uz izsūtījuma vietu mira Bankovu deviņgadīgā meita, taču viņas miršanas fakts ģimenes uzskaites lietā neparādās. Izsūtītie dzīvoja ar

Auziņu ģimene izsūtījumā: 1.rindā (no kreisās): māte Valija, dēls Arnolds, vecmamma Alvīne, meita Ārija, 2.rindā: tēvs Roberts, dēls Jānis.

Foto no Ārijas Lizinskas (dz.Auziņa) personīgā arhīvā

cerību atgriezties, ģimenēs dzima bērni, piemēram, Auziņu ģimenē - dēls, bet Kozlovsku ģimenē – meita. Veidojās jaunas ģimenes, dzima bērni, dažiem no tiem bija tikai pāris nedēļas, kad sāka ceļu mājup uz Latviju.

Vienai izsūtīto ģimenei arhīva lietas numurs pierakstīts savādāk - 176 R, tas nozīmē, ka tās locekļi tika deportēti, kad viņu radnieks vēl darbojās nacionālajos partizānos.

Pētījuma gaitā sagatavotais prezentācijas materiāls, darba mape ar arhīva dokumentu kopijām, balveniešu atmiņu pierakstiem, kā arī fotogrāfijām,

izmantojams, kā metodiskais materiāls Latvijas vēstures mācīšanā 9. un 12.klasei, klases audzinātāja stundām, kā arī ir svarīgs un nozīmīgs fakts un atmiņu kultūrvēsturiskais materiāls sava novada vēstures notikumu apzināšanā un izpētē. Pielikumos ir vairāki uzdevumi skolēniem, arī tabula, ko aizpildot, var iegūt raksturojošu materiālu par katru ģimeni.

Šī piemiņa ir jāsaglabā, ir jāatceras ikviens, kuram padomju totalitārais režīms sagādājis ciešanas.

Irēna Šaicāne,
Balvu Valsts ģimnāzijas vēstures skolotāja

Mana vecvectēva Arvīda Eizāna ģimene 1949. gada 25. marta deportācijā

Savu zinātniski pētniecisko darbu rakstīju, balstoties uz Latvijas Valsts arhīva 1894.fonda 1.apraksta 7245.lietas arhīva darbinieku sagatavoto kopiju materiāliem. Šos materiālus Rīgā, LVA skatīja autore darba vadītāja, vēstures skolotāja Irēna Šaicāne. Viņa arī atlasīja kopijām arhīva dokumentus, kā arī mudināja pamaftīgi iepazīties ar arhīva materiāliem. Tas arī tika paveikts – izlasīju, tulkojot no krievu valodas latviski, mana vecvectēva Arvīda Eizāna izsūtīšanas - uzskaites lietas dokumentu kopiju lapas.

Tas, manuprāt, bija pietiekoši, lai spētu saprast un izzināt par vecvectēvu Arvīdu Eizānu, jo lasīju arī vecvectēva paša rakstītās atmiņas, runājos ar vecmammu Āriju un tanti Veltu.

Lai saprastu vēsturisko situāciju, lasīju 2007. gadā LVA darbinieku sagatavoto divsējumu grāmatu „Aizvestie: 1949. gads”,

īpašu uzmanību pievērsu Viļakas apriņķim, lai atrastu sarakstā vecvectēva ģimeni, lai saprastu toreizējos vēsturiskos notikumus.

Lēmums par Arvīda Eizāna ģimenes izsūtīšanu tika sagatavots jau savlaicīgi. Izrakstā, kurš datēts ar 1949. gada 21. februāri, atzīmēts, ka Otto Eizānam (Arvīda Eizāna tēvs) piederēja saimniecība, kuru veidoja 47 ha zemes, īpašumā bija 3 zirgi, 12 govīs, 3 cūkas. Izmantots arī algots darbaspēks, jo saimniecībā strādāja divi sezonas strādnieki, ieskaitot ganu.

LVA dokumentos ir atrodama vēl viena izziņa, kura datēta ar 1949. gada 4. martu. Tajā norādīts, ka Otto Eizāns miris un mājas „Auzāji”, kas atradās Viļakas apriņķa Balvu pagasta Vistusalas ciemā, jau pārgājušas jaunā saimnieka Arvīda Eizāna īpašumā. Tiek pieņemts lēmums par A.Eizāna ģimenes pārvietošanu uz PSRS

1. tabula

Lēmums par Arvīda Eizāna ģimenes izsūtīšanu*

N.p.k.	Vārds, uzvārds	Dzimšanas gads	Radniecība
1.	Arvīds Eizāns	1912.	Ģimenes galva
2.	Anna Eizāne	1919.	Sieva
3.	Velta Eizāne	1942.	Meita
4.	Ārija Eizāne	1947.	Meita

* tabula veidota pēc LVA, 1894.f., 1.apr., 7245.1., 5.lp.

attālākajām vietām.

Pazemojumu un grūtību pilnais ceļš līdz specnometinājuma Isiļkulas stacijai turpinājās līdz 10.aprīlim. Dzīvojot tūlumā un svešumā, 1954. gadā Arvīdam un Annai Eizāniem piedzima dēls Jānis.

Dzīve nebija viegla, darbs smags un nepateicīgs, bet ģimene dzīvoja saliedēti un draudzīgi. Nebija pārtikuši, bet nebija arī badā. Mājoklis vienmēr bija tīrs un sakopts.

Un tikai 1956. gadā 19.jūnijā Eizānu ģimeni piemeklē priecīga

vēsts. Pēc septiņu gadu ilgās dzīves Sibīrijā viņiem bija dota atļauja atgriezties dzimtenē, Latvijā.

No Veltas Dziļumas (mana tante) un Ārijas Tihomirovas (mana vecmamma) atmiņām varu secināt, ka dzīve Sibīrijā bija sūra. Atgriežoties Latvijā no sākuma nebija īpaši vieglāk, jo viss bija jāsāk no jauna: nebija nedz māju, nedz iedzīves, viss iepriekšējais bija zudis.

Tajā pašā laikā sapratu, ka gan mana vecmamma, gan tante neželējas un nečikst par savu

grūto likteni un pārciesto.

Īpašu aizliegumu apgūt sev izvēlēto profesiju neviena no māsām netika saņēmusi kā par iemeslu kalpojot faktam, ka ir bijušas izsūtītas, bet vecākā A. Eizāna atvase Velta vienreiz saskārās ar papildus jautājumiem un izprašņāšanu šajā sakarā.

Nebija viegli to visu pārdzīvot un izturēt, spēju tikai ar apbrīnu klausīties, kas ticis paveikts, izturēts un sasniegts.

Linda Eizāne,
Balvu Valsts ģimnāzijas 12.klases skolniece

Vectēvs nevēlas atcerēties

1949. gada naktī no 24. uz 25. martu, kā stāsta vectēvs, it kā no debesīm nokrituši, viņa vecāku mājās „Paideros” ierodas miliči, lai vestu projām ģimeni tālajā ceļā. Sākotnējā pietura ir Gulbenes dzelzceļa stacija, taču izrādās, ka ceļš līdz tai dažādu misēkļu pēc šoreiz ievēlās visas dienas garumā, un stacija tiek sasniegta tikai 25. marta vakarā.

Stacijā valda juceklis. Viss čum un mudž. Vienā jūklī ir zirgi un cilvēki. Pa vidu šim jūklim skraida zaldāti ar šautenēm, un vectēvs teic, ka, no malas skatoties, radies iespaids, ka notiek gadatirgus.

Bet priekšā ir garš ceļš. Priekšā ir nezināms, varbūt tikai nojaušams atvars, kura spēks un dziļums nav izmērāms un nav

ar prātu aptverams. Jau pazib doma, asa kā zibens, ka spēku izturēt nezināmos nākotnes pārbaudījumus dos atmiņas par Dzimteni, kuras pieskārienus kājas vēl izjūt, taču pavisam drīz tie pārvērtīsies vien dārgās atmiņās.

Rihards Lūkins,
7. klases skolēns

Attālums un gadi

„.....uz tikko sniguša sniega ir manāmas kādas pēdas.....tās ved mani caur tālām un sniegotām birzīm, pār vizbuļu gravām un ūdeņiem-dziļiem un straujiem, pār līdzenumiem-plašiem un tāliem....tās steidz, tās maldās un aicina...tās piedāvā un uzrunā....tās stāsta...tās kliez....tās piestāj akāciju puduros, mirkli kavējas ķeizarkroņu pļāvās...līdz ved mani tālāk un tālāk.... salā,

aukstumā, badā un sāpēs...neziņā un ceļā uz Mūžību.... un es eju un eju...es eju, cieši sekojot šīm pēdām, es minu soli soli un-jā, ar katru brīdi tās vairāk un vairāk atpazīstu....tās-manas mātes, mana tēva, manas vecmāmuļas un vectēva pēdas....tajās-manas vecvecmāmiņas asaras un mana vecvectēva spīts.... tajās - mana kaimiņa nemitīgi atkārtotais (turpinājums 7.lpp.)

Piemīņas stikliņš mozaikā

Fragments no atmiņu mozaikas „Ābols rasotā zālē”
radošo darbu konkursam „Latviešu pēdas Sibīrijā un tālajos
Austrumos”

Pēc divu nedēļu murgaina brauciena vilciens pietāja galapunktā Amūras apgabalā 7 km no Ķīnas robežas. Daudziem šī pieturvietā kļuva par pēdējo mūžā. Arī manai vecvecmammai Arvīdai, kura nepiedzīvoja Sibīrijas pirmo ziemu. Viņa nomira aiz vecuma. Tā bija lēna bada nāve. Vēlāk nomira arī mans vecvectēvs Jānis. Vējavas kapos ir pieminekļi visiem šīs

puses izsūtītajiem. Tur lasāmi arī Arvīdas un Jāņa Zvirgzdiņu vārdi. Bet tie ir tikai vārdi. Viņi paši tur – Sibīrijā pat bez kapu kopīņas.

Es kādreiz gribētu tur aizbraukt, apskatīt tās vietas, kur mūžīgi mieru atraduši man tuvi un reizē tik tāli cilvēki.

Marta Zvirgzdiņa,
Bērzaunes pamatskolas
9.klases skolniece

Tec, saulīte, tecēdama

Esmu Renāte. Man šoziem palika 13. Tikpat cik Tev, Valda, toreiz 1949.gadā... Tu esi mana vecmamma... Es gribu uzzināt, kā Tu dzīvoji, par ko sapņoji, ar ko draudzējies. Man patīk mācīties. Vai Tev arī patika iet skolā? Esmu iepazīsusi divas Tavas draudzenes - Irēnu un Elgu. Toreiz, 25.martā, Tu aizbrauci uz tālu, nezināmu vietu, bet viņas palika tepat Latvijā. Kā Tev liekas, vai viņām bija bail? Toreiz no Tavas skolas negaidīti aizveda

Arni, Solveigu, Skaidrīti, Āriju, Edvīnu, Intu Aldonu, Ainu, Tevi un Tavu brāli Jāni. Tevi paņēma no skolas, kad zaldāti ieņāca klasē un jautāja pēc Tevis, skolotāja piedāvāja paslēpties, bet Tu nepiekriti, jo zināji, ka mājās tevi neviens negaidīs.

Renāte Kalniņa,
Tirzas pamatskola, 7.klase
(Fragments no radošā darba
„Tec, saulīte, tecēdama”)

(turpinājums no 6.lpp.)

„kāpēc”...tajās pēdās - svešā sirmgalvja pēdējā nopūta un tik tikko dzimušā cilvēkberna kļiedziens pēdējā vagonā...un es eju un eju...man pretim nāk cilvēki - sibīriešu spēks un dabas varenība jaušama viņu stāvos, acīs-acīs kāda savāda gaisma, kas sasilda mani svešumā, badā un salā... bet sirdis, sirdis sēj riekšāvam labestību un viesmīlību...man svešais pretimnācējs sirsniņģi uzsmaida un plaukstā ieliek gabaliņu maizes, kāds cits sasilda manas nosalušās rokas...vēl kāds cits-arī manu mazo un nosalušo sirdi...vien neviens, pilnīgi neviens nespēj remdināt manas ilgas pēc Mājām un Dzimtenes.....

.....pēdas...šīs pēdas ir dzīvas arī pēc vairāk kā 60 gadiem...tās ved mūs – gandrīz 43 000 Latvijas iedzīvotājus - 1949.

gada 25.marta rītā atkal šo ceļusāpju, moku un izmisuma, bet arī pateicības un siltu atmiņu pilnu pretim Jums - tiem cilvēkiem, kurus tobrīd vēl nepazinām, bet šodien noliecam galvu Jūsu sapratnes, labestības un sirdssiltuma vārdā...mēs pateicamies Jums, ka Jūs ļāvat mums izdzīvot un nepazust...mēs pateicamies par visu labo un krietno, ko Jūs - sibīriešu sirdis, mājas un nebeidzami plašumi spēja mums dot...piemīņas pasākuma dalībnieku vārdā-visdziļākais paldies ikvienam no Jums...ir tik bezgala daudz ko sacīt, bet vislabāk vispatiesākās jūtas teikt klusējot.....lai runā sirdis, attālums un gadi.....”

Reinis Riekstiņš,
Ernsta Glika Alūksnes Valsts
ģimnāzijas 10. a klases skolēns

Ceļš uz Vorkutu

Ar katru gadu samazinās to cilvēku skaits, kuri var sniegt liecības un dalīties atmiņās par pārdzīvojumiem deportāciju laikā. Viena no tām ir Ausma Dimante, kura jau bērnībā sastapās ar represijām ģimenē un tika izsūtīta uz Vorkutu.

Ausmai Dimantei bija tikai 16 gadu, kad viņu apcietināja. Cietumā un izsūtījumā viņa pavadīja 26 savas dzīves gadus. Kad viņu izsūtīja, viņa jau bija bārene. Atgriežoties no izsūtījuma, bija smagi jāstrādā fizisks darbs, jo izglītības iespējas bija liegtas. Nācās vidusskolu pabeigt neklātienē. Smagie apstākļi Sibīrijā atstāja iespaidu uz veselību. No mūsdienu viedokļa liekas nesaprotami, par ko tad cilvēkus izsūtīja.

Skaudro dienu notikumi atdzīvojas Ausmas Dimantes stāstījumā:

„1951. gads. Klauzēdamas atveras vagona durvis, līdzienesot svaiga gaisa plūsmu. Šī gaisa straume mūs apļē kā ledaina ūdens šalts. Esam bariņš politiski ieslodzīto ar dažādiem sodiem, par dažādiem apvainojumiem notiesātu sievieti. Braucot vagonā, saspiestas cieši cita

pie citas, elpojām briesmīgu bezgaisa kokteili - savus miesas izgarojumus jauktus ar sālītu reņģu smaržu. Pēdējās reņģītes, lai ar cik žēl, sen jau apēstas. Palikušas tik notraipītas rokas un apģērbs. Jā, mūsu darbīgās rokas! Ļeņingradas pārsūtīšanas punktā - cietumā vienā sauļā iebēra kausiņu cukura, otrā iesvieda kaudzīti sālītu reņģu, bet klaipiņu (ķieģelīti) rupjmaizes iespieda padusē. Tā esot sausā pārtikas deva trīs dienām, braucot uz soda izciešanas vietu. Trīs dienu vietā gan braucām piecas diennaktis. Nav šodien patikas atstātīt tos pazemojumus, kādiem nelaimīgās sievietes bija pakļautas ceļā. Tas bija tikai sākums moku ceļam, bet, vagona durvīm atveroties, mēs vēl naivi cerējām, ka, gala mērķi sasniežot, mums būs vieta, kur mūs gaidīs siltums, pārtika un cilvēcīgi dzīves apstākļi.”

Kaut arī Ausma Dimante saka, ka ir mājās sēdētāja, nedzied korī, nedejo, nespēlē teātri, toties viņa ir klāt visos kultūras pasākumos. Ausmai patīk aizbraukt uz teātri, koncertu, apmeklēt sabiedriskos pasākumus. Dažreiz viņa piedalās rokdarbu izstādēs

kultūras namā, pagastā. Ausma nekad nenāk tukšām rokām, vienmēr līdz ir ziedi - gan dārzā izaudzēti, gan plāvā saplūkti, gan pirmie sniegpulkstenīši, gan pūpolu klēpis. Un klātesošie tiek apveltīti ar labiem, miļiem vārdiem, un bieži vien tie ir dzijas rindās pasacīti. Viņai prieku sagādā katra tikšanās ar stipriem un interesantiem cilvēkiem. Ausma augstu vērtē vienkāršību un skaidru domu. Viņai patīk darbs ar cilvēkiem, vienmēr gribas palīdzēt, gribas kaut ko darīt. Ausma uzskata, ka jāiet un jādara, kamēr var.

Pateicoties viņai, Lizuma iedzīvotāji uzzina par izsūtītajiem, bojā gājušajiem un varonīgajiem cīnītājiem. Nenovērtējama ir Ausmas Dimantes darbība represēto piemīņas saglabāšanā. Ausma Dimante ir spilgta personība, kuras dzīve ir notikumiem bagāta un, kura dod iespēju jaunajai paaudzei izprast vēstures notikumus un saglabāt mirušo piemīņu.

Madara Krevica,
Lizuma vidusskolas 10.kl.
skolniece,
darbs „Ausma Dimante”

Izzina tradīcijas vienotā Eiropā

Starptautiskais COMENIUS projekts „Tradīcijas vienotā Eiropā”, kurā iesaistījušies Stāķu pamatskolas skolēni un skolotāji, tuvojas noslēgumam. Tas ir divu gadu projekts, kurā paveiktais tiks rezumēts maijā noslēguma vizītē Portugālē.

2010.gada oktobrī pieci Stāķu pamatskolas skolēni un skolotāji devās sadarbības vizītē uz Poliju. Šīs vizītes laikā tika prezentēta K. Skalbes pasaka „Kaķīša dzirnavas” skolēnu ilustrācijās un tekstā, lai tiktu iekļauta visu septiņu dalībvalstu kopīgi izdodamajā grāmatā. Katra delegācija iepazīstināja citas ar savai valstij nozīmīgu pasaku. Tika nolemts, ka publicēšanai sagatavojami divi literārie darbi no katras dalībvalsts. Stāķu pamatskolas delegācija kā otro izvēlējās sagatavot „Lāčplēsi”.

2011.gada februārī projekta dalībvalstu delegācijas uzņēma Grieķija. Mēs tikām iepazīstināti ar Grieķijas izglītības sistēmu, pašvaldības darbu, tradīcijām, ievērojamākajām Patras vietām. Nozīmīga bija ekskursija uz seno Olimpiju. Interesantas bija darba stundas skolā, kurās iepazīnāmies ar šīs skolas darbības specifiku, jo skola sagatavo fizioterapeitus, vizāžistus, stilistus, frizierus un ir vienīgā profesionālā skola starp projekta dalībvalstu skolām. Vizītes laikā prezentējām ēdienu receptes izdodamajam recepšu kopkrājumam un otru literāro darbu „Lāčplēsis”. Šie projekta galaprodukti tiks izdoti Portugālē un prezentēti maija vizītes laikā. Portugālē arī noslēgsim šo divus gadus ilgušo ceļojumu septiņu valstu - Itālijas, Spānijas (Kanāriju salu), Turcijas, Latvijas, Polijas, Grieķijas, Portugāles-kultūrā, ģeogrāfijā, sadzīvē, izglītības sistēmā, valodā, tradīcijās, mūzikā un

Stāķu pamatskolas delegācija Polijā

Visu Comenius projekta „Tradīcijas vienotā Eiropā” dalībvalstu delegācijas Grieķijā Olimpiskajā stadionā

cilvēku sirds bagātībā.

I. Putne,
D.Kalinka,
projekta „Tradīcijas vienotā
Eiropā” koordinatore

Izglītība un kultūra
Mūžizglītības programma
COMENIUS

18. martā Gulbenē - 3.starpnovadu zinātniski pētnieciskā

Konferences dalībniekiem būs iespēja vērt jaunās Alūksnes novada represēto kluba Sarma grāmatas „Rūgtais vērmeļu kauss” lappuses. Izdevumā, ko finansiāli atbalstīja Alūksnes un Apes novada dome, ir apkopoti materiāli par represijām Alūksnes pusē. Domāju, ka izdevums ieinteresēs arī mūsu novadā dzīvojošos, jo, rakstot par notikumiem Alūksnē, bet jo vairāk, Zeltiņos, Annā, Kalncempjos, nereti tiek pieminēti arī notikumi blakus pagastos, tagadējā novada teritorijā vairākkārt ir pat bijusi Alūksnes administratīvās teritorijas sastāvā. Pāršķirsim grāmatas lappuses un ielūkosimies divu cilvēku likteņstāstos, kas liecina arī par to, „cik pasaule ir maza” un cik visu mūsu likteņi ir saistīti un savstarpēji savīti.

Par Sibīrijā pavadītiem gadiem grāmatā stāsta alūksnietis **Gunārs Bērziņš**. Viņš raksta:

„Esmu dzimis 1931.gada 21.martā Alūksnē Merkeļa ielā 5, kur vectēvam piederēja sava māja. Mana māte Berta Bērziņa dzimusi 18.oktobrī 1909.gadā. Viņa strādāja Alūksnē pie Šlosa kunga fabrikā. 1938.gadā māte apprecējās un pārgāja dzīvot uz laukiem pie vīra – Alfrēda Kubuliņa, kurš dzīvoja Pededzes pagasta „Mežmalas” (Alfrēds Kubuliņš dzimis 9.maijā 1900.gadā). Līdz ar māti arī es aizgāju dzīvot uz „Mežmaļiem”.

Tā kā mans audzītāvis Alfrēds Kubuliņš bija aizsargu vada komandieris un māte aizsardze (tas ir aprakstīts 2.grāmatā „Es sapni par dzimteni pagalmā likšu” 126. un 345 lpp.), mēs 1941.gada 14.jūnijā tikām izsūtīti uz Sibīriju.

Šinī 14.jūnija rīta agrumā dzirdēju svešas balsis mūsu mājā, bet mani neviens netraucēja. Vēlāk, kad piecēlos, tad redzēju satrauktus un noraudājušos mājiniekus, jo bija aizvests mans audzītāvis. „Mežmaļos” vēl dzīvoja audzītāva brālis Jānis Kubuliņš ar ģimeni – sievu Martu, dēlu Ēvaldu un meitu Valdu. Marta bija manas mātes māsa.

Vēlāk pirms pusdienlaika atkal mājās ierodas sveši ļaudis, kuri lika mammai un man taisīties ceļā, būšot jābrauc uz Citu vietu. Visi rīkojumi un pavēles bija skaļi, bravūrīgi man nesaprotamā valodā. Rīkojumi bija jāizpilda īsā laikā. Uztraukumā kaut ko paspējām paņemt līdz no drēbēm un ēdamā. Mājās palikušie Kubuliņi mani un māti iesēdināja zirga pajūgā un aizveda līdz lielceļam, kur mūs jau gaidīja smagā automašīna, lai tālāk mūs nogādātu Gulbenes dzelzceļa stacijā. Automašīnā bez mums vēl bija citi nelaimīgie cilvēki, kā arī mans audzītāvis.

Tā kā es biju desmitgadīgs puika un ne kur tālu no mājām nebiju braucis, tad man šis brauciens šķita interesants, bet no otras puses bija arī bail, jo nezināju, ko ēdīsim, kur gulēsim! Gulbenē mūs iedzina aizrestotos lopu vagonos, kur bija divstāvēgas koka dēļu nāras un kāds caurums vagona vidū. Gulbenes stacijā vīriešus atdalīja no ģimenēm un līdz ar viņiem arī manu audzītāvu. Tā māte viņu redzēja pēdējo reizi, bet nezināja un neticēja, ka tā būs pēdēja

tikšanās. Tālākais liktenis manu audzītāvu bija aizvedis uz noņemni, kur viņš miris 1942.gada 3.februārī. Mūsu vagoni bija piebļvēti ar veciem cilvēkiem un bērniem. Vagonā bija smacīgs gars, jo durvis bija aizbultētas un mazie lodziņi nespēja vagonu izvēdināt. Garajā un grūtajā ceļā vagoni – ešeloni apstājās kādās stacijās, kur stiprākās sievas gāja uz staciju pēc „kipjatoķa” (vārošā ūdens) un maizes kļieģelīša, kas gan bija ļoti sāļains.

Atceros un laikam vienmēr atcerēšos, kamēr dzīvošu, to brīdi, kad braucām pāri Latvijas robežai. Visi vagonā esošie mocekļi – nezināmā likteņa lemti - raudāja un dziedāja dziesmu „Es dziedāšu par tevi tēvu zeme”. Tad arī man bija asaras un sāku saprast, ka šis nebūs nekāds izpriecē brauciens. Tagad, kad dzirdu šo dziesmu, sirds iesmēldzas žēlabās, jo tā bija mātes dziedātā pēdējā dziesma (mātei ļoti patika dziesmas, mūzika, jo viņa savā jaunībā spēlēja čitaru un citus mūzikas instrumentus.

Mūsu moku ceļš beidzās Krasnojarskas novadā. Izsēdināti

Gunārs Bērziņš

no vagoniem tikām dzelzceļa stacijā Ačinskā. Tur mūs jau gaidīja divu zirgu pajūgi. Vienā pajūgā tikām ar Jansonu ģimeni, kas izsūtīta no Bejas pagasta. Viņu ģimenē bija māte ar divām meitām – Helgu un Pārslu. Tālāk mūs aizveda uz Berjovskas rajona Skripaču sādžu, kur arī kopā dzīvojām ar Jansonu ģimeni.

Nākošā dienā jau bija jāiet strādāt kolhoza lauku darbos. Iztikšana ar pārtiku bija grūta. Ja kādam bija kāds liekāks apģērba gabals, tas tika apmainīts pret ēdamo. Tālāk dzīvojot arvien bija grūtības ar ēdamā sagādi, jo nebija jau kur to ņemt.

Pārdzīvojumi, trūcīgā barība radīja daudzas problēmas – sākās slimības, izplatījās utis, tīfs, dizentērija. Dizentērija izpaūzās ar ļoti augstu temperatūru – līdz 40°. Ar šo slimību izslimoja gandrīz visi latvieši. 1941.gada rudenī oktobra mēnesī saslima arī mana māte. Viņa tika aizvesta uz slimnīcu – es paliku viens. Ielīdu istabas kaktiņā un lūdzu Dieviņu. Īsti jau nezināju, kā tas jādara, bet raudāju un skaitīju vairākas reizes, lai Dieviņš man palīdz un atgriezt man māmiņu. Tā lūgdams turpat kaktiņā biju aizmidzis (tā šis kaktiņš istabiņā bija mana mīļākā vietiņa). Pēc kāda laiciņa saslimu arī es ar šo baigo slimību un mani arī aizveda uz slimnīcu. Slimnīcā mani ievēda mātes palātā, bet viņa mani vairs nepazina, tikai murgoja un

teica, ka tētis atbraucis un mums jābrauc mājās. Tie bija mātes pēdējie vārdi, ko es dzirdēju un arī pēdējo reizi viņu redzēju.

Slimnīcā es noslimoju divus mēnešus, bet izturēju šo slimību. No augstās temperatūras un slimības biju palicis ļoti nespēcīgs – izkāmejās, bija tikai kauli un āda. Bija arī liels nespēks, ka nevarēju ne lāgā piecelties, ne pieliekties. Tanī dienā, kad mani izlaida no slimnīcas uz mājām, dzirdēju, ka māsiņa runāja – šim puisītim nomira māte. Tas bija man vissmagākais brīdis manā bērnībā. Tā mana māte Kubuliņa (jaunība Bērziņa) Berta nomira 12.decembrī 1941.gadā.

Atgriezies mājās biju viens pats bez iztikas līdzekļiem, bez drēbēm. Kaimiņi mūsu drēbes bija paguvuši jau apmainīt pret ēdamo, jo domājuši, ka mēs abi nepārnāksim. Tā to ziemu iztiku ar to, ko kāds labs cilvēks man iedeva. Mani pārņēma utis. Pleci, mugura bija nokasīti, utu noēsti vienās krevetēs. Kad novilku drēbes gabalu, kas bija mugurā – to nokratīju, tad zeme palika balta no utīm. Varbūt lasītājiem radīsies doma – vai tā var būt? Jā – tā bija taisnība.

Bija pienācis 1942.gadu pavasaris, sākās kolhoza sējas darbi. Es, 11 gadu vecs zēns, gāju kolhozu darbos strādāt uz lauka, lai kaut cik nopelnītu sev iztikai. Brigāde izbrauca uz 5-6 km attālo lauku strādāt. Apmešanās vieta bija no koka būvēta māja, kur glabājas brigādes tehnika, nepieciešams inventārs un zirgi. Vietēji iedzīvotāji redzēja, ka es klīdu apkārt badains. Kāds tomēr par mani apžēlojas un pieņēma darbā. Brigādē vien reiz dienā gatavoja siltas pusdienas. Mans darbs bija ar zirgiem noceļt aparto lauku.

Vienam zirgam sēdēju mugurā, otrs zirgs bija piesiets pie manējā zirga ecēšām un vilka savas ecēšas. Reizēm darbā bija arī kāds patīkams brīdis. Lauku ecēšanu veica arī vietējie pusaudži. Viņi bija par mani krietni vecāki un arī ar pieredzi. Mums zirgi bija veci un mierīgi. Reiz kādam pusaudzim radās doma – ideja – vajag atpūsties un pagulēt, jo nāca miegs, rītos bija agri jāceļas. Sēžot uz zirga cietās muguras snaudiens uznāca ātri. Domāts, darīts – apturējām zirgus. Bija jānostājas zirgam pie priekšējām kājām un tanī pusē, kur stāvi, jāpaceļ zirga kāja un ar roku, sniedzoties pāri zirgam, jāpavekl aiz pavada zirga galva uz pretējo pusi – tā zirgs nogulsies uz to pusi, kur stāvi. Protams, tikai jāuzmanās lai zirgs neuzgāzās pašam virsū. Un tā pie zirga siltajiem sāniem varēja pasnaust, arī zirgs atpūtās. Pēc atpūtas darbs atkal turpinājās līdz pienāca gaidītais pusdienas laiks. Paēdot siltas pusdienas, visi kādu stundu atpūtās. Es pēc pusdienām ielīdu sējmašīnas graudu tvertnē, kurā bija palikuši graudi. Tur bija silti un mīksta gulēšana. Graudu tvertnes vāku atstāju nedaudz vaļā, pēc kā arī mani tur atrada. Tad sākās otrs darba cēliens, kas turpinājās līdz pašam saulrietam.

Pēc darba vietējie iedzīvotāji – strādnieki, kaut ko ēda un gāja gulēt, bet man nebija ko ēst, bija jāiztiek līdz nākošām pusdienām.

Visi gulēja uz dēļu nārām – lāvām, bet man tur vietas nebija. Mana klātbūtne bija nevēlama, jo es biju skrandains, utains. Mana gulvieta bija zem lāvām kaktā, jo tur bija siltāk. Gulēju savilcīes čokurā, jo nebija jau ar ko apsegties.

Vasarā bija jāstrādā pie siena savākšanas. Es ar zirgu pievedu siena kopas pie gubas. Pārtiku ar to, ko kāds man iedeva. Kādā karstā vasaras dienā ar vietējiem puikām gājām peldēties uz upi, kas tecēja gar sādžas malu. Upe bija ļoti strauja. Biju iegājis līdz krūtim ūdenī, kad straujš ūdens rāva mani projām. Nebiju jau nekāds peldētājs, bet gadījums beidzas laimīgi. Reiz ieraudzījuši krūmos laivu nolēmām ar to pabraukt. Mēs bijām četri puikas, viņi bija vecāki un lielāki par mani. Laivai airi nebija, krūmos nolauzām kādas stupītes un sākām ar laivu irties. Netālu no krasta mūsu laivu pakāra ūdens straume, nekādas mūsu stupītes nelīdzēja – braukt tālāk nozīmēja bojā eju, jo uz priekšu upē bija ūdenskritums. Nolēmām, ka jātiekrastā, lēcām no laivas ūdeni un tālāk neko es neatceros, kā tiku krastā. Biju pārbijies un sarījies ūdenī. Droši vien mani „jūrnieki” mani paglāba, lai liels paldies viņiem par to. Pēc šiem gadījumiem – traģiskiem notikumiem domāju, ka laikam, liktenis lēmis man izdzīvot un atgriezties Dzimtenē.

Pienāca rudens. Lai gan biju trūcīgi apģērbts, sāku iet skolā 2.klasē. Pirmo klasi beidzu dzimtenē. Kā latvietim, skolā ar krievu valodu gāja „raibi”.

Kaut kā jau sarunāties varēja, bet ar lasīšanu bija ļoti interesanti, pat jautri. Kad es lasīju, tad visa klase smējās – tās bija humora stundas. Kā latvietim uzņēmības un ziņkārū man netrūka. Lasīšana krietni uzlabojās. Matemātikā biju stiprāks par citiem skolēniem.

Kad pienāca Oktobra svētki skolā notika kārtējā pionieru „toržestvennaja liņeika” (svinīgā līnija), tad bija obligāti jābūt taurē pūtējam „gorņist” un bundziniekam. Tur tādu mākslinieku uzreiz neatradās, bet man uz šīm pūtēju un bundzinieku lietām bija ķēriens. Tauri pūta kāda vecāka skolotāja, kas gāja ierindai pa priekšu, bet es brašā latvieša solī apkārt zālei ar sarkanu „galstuku” ap kaklu sekoju aiz viņas un situ tās bungas, lai tie pionieri „ļāpo” vismaz pēc taks. Šis mūziķa gods bija man pirmais un pēdējais, jo es taču biju nevēlama persona – fašists un kur vēl ar „galstuku” ap kaklu. Šis gods man tika iedots tikai tādēļ, ka nebija cita bundzinieka. Balto kreklu arī man kāds skolēns aizdeva, bet es viņam to atdevu ar visām man piemītušām utīm, jo tā bija man neatņemama sastāvdaļa.

Skolas laiks beidzās, ritēja tālāk Sibīrijas grūtās dienas. Katrs latvietis vilka savu dzīvību, kā pratu. Nekas vairāk nevienam nepiederēja, kā tikai tas, kas mugurā. Vasara pagāja klaiņojot ar tādiem pašiem vienaudžiem, kā es. Meklējām pārtiku, klaiņojām. Uz rudens pusi, kad labība bija nokulta, gāju uz kolhoza nopļauto lauku salasīt zemē palikušās vārvas.

Kāda latviete man iedeva uz

pusēm pārplēstu segu. Tanī segā lasīju vārvas.

Nemanīju, no kuras puses pēkšņi uz zirga parādījās brigadieris. Viņš atņēma man segu ar vārpām un izlamāja mani pēc krievu paražām, tad spēcīgi ar pletni uzšāva pāris reizes pār muguru. Šie sitieni man sāpēja vairākus mēnešus. Kauns bija, bet bads spieda visu ko darīt. Reizēm arī izraku kādu kartupeli no kāda nomaļāka tūruma. Pieracis kartupeļus, sabāzu tos aiz krekla un laimīgs steidzos mājās. Kartupeļu sanāca vai vesels katliņš – izvārīju, sāls gan nebija, ar tādiem pietūkēju pilnu māgu. Rudenim tuvojoties, dzīvošana kļuva arvien drūmāka, grūtāka. Veļas man nebija, ko pārmainīt, un ar utīm tāpat cīnījies. Biju priecīgs par niecīgāko ēdienu, ko kāds man iedeva.

Starp mums izsūtītajiem vienā sādžā dzīvoja skolotāja Vera Ribaka. Viņa izsūtīta no Pededzes pagasta pamatskolas, kur viņa bija skolotāja un pagasta mazpulku vadītāja.

Mazliet par Veru Ribaku. Nezinu tikai kurā gadā viņa bija patvarīgi atgriezies Dzimtenē no Sibīrijas. Dzimtenē – Valkas pilsētas čeka bija viņu arestējusi. 1950.gadā 42 gadu vecumā viņa cietumā bija izdarījusi pašnāvību – pakaroties, lai otrreiz vairs nav jābrauc atpakaļ uz Sibīriju.

Un tā toreiz 1943.gada ziemā ar Veras Ribakas gādību un pūlēm es nokļuvu Berjovskas bērnu namā.

Arī ar viņas gādību vēl trīs bērni no Skripaču sādžas nokļuva bērnu namā. Tie bija Dambrova Dzidra, dzimusi 1931.gadā, Dambrovs Zigis, dzimis 1933.gadā un Dambrovs Laimonis, dzimis 1940.gadā. Bērnu namā mēs bijām apģērbti, paēduši un apmeklējām skolu. Tur es pabeidzu 3. un 4.klasi. Arī bērnu namā mums negāja visai labi – vietējie mūs iekautēja, apsūkāja – „latiņš”, kura leķis, pad krovaķ, gavno klevaķ”. Citādi dzīvot bija labi.

Tā pienāca 1946.gada vasara. No Latvijas bija atbraukuši pārstāvji uz Krasnojarsku, lai organizētu latviešu – bāreņu bērnu atgriešanas Latvijā. Tika savākti bērni arī no Berjovskas bērnu nama un nogādāti Krasnojarskā. Starp tiem biju arī es. Krasnojarskā mūs nometināja kādā kurlmēmo skolā, kamēr savāca vēl citus bāreņus, lai būtu pilns vagonis un varētu turpināt ceļu uz Dzimteni.

Sibīrijā dzīvodami neticējām, ka tas varētu notikt. Ticējām tikai tad, kad bijām jau Rīgā. Uz Rīgu braucu kopā ar Dambrovskiem Dzidru, Zigi un Laimoni, Cepīti Jāni. Vēl ar mani kopā brauca 1941.gadā izsūtītie Dailonis Kārliņš, dzimis 1930.gadā un viņa brālis Guntis Kārliņš dzimis 1933.gadā, Vilma Leimane – Neļķe dzimusi 1929.gadā, Ināra Skalbe – Lagzdiņa dzimusi 1931.gadā – mana klases biedrene no Pededzes skolas. Viņa 1949.gada 25.martā tika otrreiz izsūtīta. Ināras brālis Valdis Skalbe netika izsūtīts, jo bija pamanījies izbēgt kā 1941.gadā, tā 1949.gadā. Dailonis Kārliņš dzīvo Alūksnē, un viņa brālis Guntis Kārliņš dzīvo Apē. Vilma Leimane - Neļķe

konference „Latviešu pēdas Sibīrijā un Tālajos Austrumos”

dzīvo Alsviķu pagastā, Ināra Skalbe - Lagzdīņa dzīvo Talsos un Dambrovski dzīvo Gulbenes rajona Lejasciemā.

Atgriezoties dzimtenē, mūs izvietoja Rīgā Kuldīgas ielā 45. No šejienes tika paziņots radiem, paziņām, tuviniekiem, lai varētu izņemt atgriezušos bērnus. Tā mani pieņēma mātes māsa Marta Kubuliņa, kura vēl dzīvoja turpat Pededzes pagasta „Mežmaļos”. Pēc manis uz Rīgu bija atbraukuši mans brālēns Ēvalds Kubuliņš un Edgars Putnis. Ar viņas gādību es tiku nogādāts savos „Mežmaļos”. 1946.gadā turpināju mācības Pededzes pamatskolas 5.un 6.klasē, bet vasarā palīdzēju apstrādāt lauku.

Tā pienāca 1949.gada 25.marts. Atkal sveši vīri sabrauca mūsu mājās un arestēja manu tanti Martu Kubuliņu. Viņas meita Valda Kubuliņa bija jau paņemta no Stāmerienas lauksaimniecības skolas, bet dēls Ēvalds, kurš strādāja Alūksnes MTS-ā Kolbergī, bija izvaiņējies no izsūtīšanas. Tā es atkal paliku viens savā dzimtenē. Tantes Martas Kubuliņas vīrs Jānis Kubuliņš jau pirms ģimenes izsūtīšanas bija arestēts un viņa tālākais liktenis nav zināms. Visa mūsu saimniecība tika aprakstīta un nodota kolhozam, jo es tur nebiju nekas. Tā es „Mežmaļos” atstāju likteņa varā un aizgāju strādāt uz Alūksnes MTS-u.”

Daudz gulbenieši pazina **Edgaru Jurjānu**. Bet vai zināja, ka viņš ir bijis viens no pretošanās kustības dalībniekiem (minētais notikums atspoguļots arī Jāņa Zvaigznes grāmatā „Litene” 79. un 80 lpp.). Par to gadu notikumiem Edgars Jurjāns rakstīja:

„Latvijas robežu pēc desmit ieslodzījuma pavadītajiem gadiem šķērsoju 18.novembrī.

Ienākot Latvijā „atbrīvotāji Sarkanajai Armijai”, likvidēja Cēsaines un Balvu ģimnāziju, Gulbenes komercskolu. Tuvumā dzīvojošiem, tiem, kuri turpmāk vēlējās iegūt augstāko izglītību, palika tikai viena iespēja, doties uz Litenes vidusskolu. Paldies Dievam, ka šajā skolā bija tādi patriotiski noskaņoti pedagogi, kuri, dzīves vēju svaidīti, atrada piemēšanās un darba vietu Litenē, skolai bija piemērotas telpas. Tajos gados par skolas direktori strādāja Kupče, mācību daļās vadītājs bija Reinis Liepiņš, kurš bijis Latvijas izglītības ministra Jāņa Raiņa vietnieks. Dziedāšanas un mūzikas mācīja Sergejs Duks, zīmēšanu – Jānis Ūdris. Strādāja arī skolotāji Zelma Kubuliņa, Sandis Mezītis un citi.

Pēdējā klase bijām 21. skolēns, no tiem 19 meitenes. Sanākuši bijām no malu malām, kurus dzina alkās pēc zināšanām. Otrs puisis bija Jānis Apinītis, kurš pēc vidusskolas beigšanas, devās uz Latvijas Valsts universitāti studēt inženierzinātnes, es – arhitektūru. Visi audzēkņi bija apdāvināti. Universitātes medicīnas fakultātē iestājās Grieta Saulīte, tagad daktere Sapule Alūksnē, par skolotāju kļuva Dzidra Sirmā, bet par tautsaimniecības speciālisti Ausma Sirmā. Medicīnas māsu profesiju izvēlējās un ieguva Vera Pogule, Daina Bormane, Aina

Ejube.

Mācoties vidusskolā, mums atmiņā vēl bija 1940.gada notikumi Latvijas armijas vasaras nometnē Litenē.

Tā iznāca, ka mēs, daži patriotiski un nacionāli noskaņoti jaunieši, turējāmies kopā, neuzskatot sevi par kādu pagrīdes organizāciju, bet domās bijām vienoti. Tolaik mūs iedvesmoja un uzmodināja Grieta Saulīte (Sapule).”

Savās atmiņās Edgars Jurjāns atceras: “Kopējās sarunās radās doma 1945.gada 15.maijā Litenē, kādā augstākā vietā, uzvilkt Latvijas sarkanbaltsarkano karogu. Vispirms nolūkoja sērkokciņu fabrikas skursteni. Ēka kara laikā bija nodedzināta. Karogu sašuva Agita Tarkša. Taču, kad naktī no 14. un 15.maiju tur aizgājām, izrādījās, ka dūmeņa iekšpusē trūkst vairāku pakāpienu. Arī kāpnes skurstenī iedabūt nevarējām. Ko darīt? Saprātām, ka pusceļā palikt nedrīkst. Pie Pededzes ieraudzījām laivu. Grietai radās doma, ka karogu varētu uzvilkt pretējā krasta ozolā. Domāts – darīts. Ar laivu pārcēlāmies pāri upei. Līdzī bija kāpnes un stiepuļes. Es uzrāpos varenajā, simtgadīgajā kokā un nostiprināju karogu. Grieta tajā laikā pie koka piestiprināja uzrakstus „Mīnēts”. Otrajā rītā no skolas loga varēja redzēt, kā ozola galotnē leņņi plīvo sarkanbaltsarkanais karogs. Visi brīnījās, kas to izdarījis? Lielākās aizdomas krita uz „meža brāļiem”. Tādejādi mums par šo „nedarbu” nekas netika. Karogs nostāvēja līdz pusdienlaikam. Tad miliči, baidīdamies kāpt „mīnētāja” kokā, notriekuši karogu ar šāvieniem.”

Iespējams, ka vēl tagad kāds no liteniešiem atceras šādu notikumu:

„Uz vecā Gulbenes – Balvu ceļa pie krustojuma Litenes kapi – stacija bija uzcelti „triumfā” vārti ar uzrakstu „Gods un slava Sarkanajai armijai – atbrīvotājiem!” Tie balstījās uz četriem stabiem. Šāds svešķermenis Litenes pusē mums galīgi nepatika. Nolēmām, ka jālikvidē. Maija beigās Grieta Saulīte, Ausma Sirmā, Vera Pogule un es devāmies operācijā. Bija sagādāts divroku zāģis. Austrā un Vera stāvēja sardzē, katra savā pusē, mēs ar Grietu zāģējām. Bijām trāpījuši naglā. Pagāja gandrīz pusstunda, kamēr to pārzāģējām. Instruments, protams, atgriezās un pieveicām tikai divus vienas puses balstus, bet ar to pietika, lai „triumfa arka” nogāztos. Zāģi noslīcinājām Pededzē. No rīta no savas istabiņas loga virs pienotavas, kur dzīvoju, redzēju, kā pie aizsprosta sastājas automašīnu rinda. Tad ieradās armijnieki un šķērslī aizvāca. „Monuments” netika atjaunots.”

Grāmatā publicētajās atmiņās Edgars Jurjāns atzīst: „Par mūsu darbību, izrādījās, zināja nacionālie partizāni. Kad 1946. gadā Ziemassvētkos no Rīgas biju ieradies tēva mājās, naktī ieradās mežabrālis Osvalds Šterns un pateicās par padarīto.”

Vēsturiskās atmiņas liecina, ka Grieta Saulīte un Vera Pogule iekrita Rīgā, kad virsnienu namu (tagad Latviešu biedrības),

gribēja „uzspert gaisā”. Par to detalizētāk aprakstīts Grietas Sapules atmiņās.

Edgars Jurjāns tika arestēts 1947.gada 8.aprīlī. Par tālāko viņš rakstīja: ”Divas dienas sabiju Stabu ielā. Tad, kad pratināja, varēja saprast, ka Rīgā visu laiku ir sekots, jo bija zināms katrs solis. Sadarbību ar meitenēm „nepiesēja”, jo tādas arī nebija. Ar noteikumiem, ka nedrīkst nevienam izpaust par ko un kas prasīts, atlauda.

Pie caurlaides, kur izsniedza dokumentus, mani sagaidīja kāds jauneklis un aicināja uz pārrunām 9.Merķeļa ielā (dzelzceļa čekā). Tur mana lieta bija priekšā. Tiesa notika atsevišķi. Par meiteņu likteni lēma Latvijas PSR kara tribunāls, par manu – Piebaltijas kara apgabala kara tribunāls Ģertrūdes ielā.

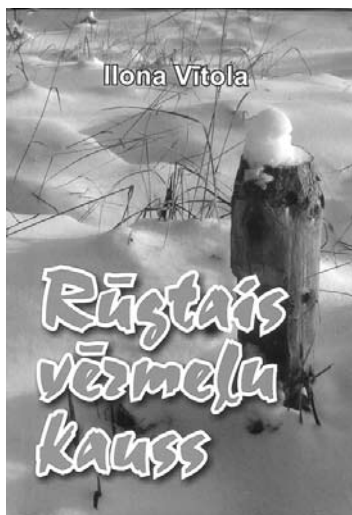
1947.gada 13.oktobrī man piesprieda 10 gadus un piecus bez tiesībām... Ieslodzījuma sākumu pavadīju Mežaparkā, kur papirosu taras ražošanas ceihā līmēju etiķetes „Kazbeka”, „Severa” un citām papirosu kārbīņām. 1948.gadā atšķīra politieslodzītos no kriminālajiem un tādējādi nokļuva Mordovijas autonomajā republikā. Izsēdināja stacijā Potjoma un aizgādāja uz nometni „Komnokova”. Tur bija kādas 15 kolonijas.

Sākumā strādāju par slīpētāju galdnieku darbnīcā. Izgatavojām šaha un dambretes galdiņus un kastes. Mani ievēroja šīs nometnes tehniskās kontroles daļas vadītājs Šponjē un aicināja pie sevis šķīrotāju brigādē. Tur pēc laika kļuva par gatavās produkcijas pieņēmēju. Tur nostrādāju līdz 1954.gadam. Atgriezies no ieslodzījuma, pat Gulbenē redzēju šaha kastītes ar savu spiedogu.

Kazahstanā, Kustanajas apgabalā, vajadzēja būvēt ciematus, jauno zemju apgūvējiem. Izveda mūs 30 kilometru attālumā no dzelzceļa stacijas un „izmeta” klajā laukā, izkaltsušas upes krastā. Bija tikai viens atvars, kurā atļāva nomazgāties. Dzera mo ūdeni pieveda ar cisternām. Dzīvojām teltīs un būvējām barakas jauno zemju apgūvējiem. Darbus vadīja komjaunieši, kuri no celtniecības nekā nesaprata. Ievērojuši, ka es šajā lietā kaut ko sajēdzu, iecēla mani par „desmitnieku”. Tad jau varēju braukt 80 kilometru rādīusā uz citiem ciematiem meklēt celtniecības materiālus un citu. Šajā laikā vienu ieslodzījuma pavadīto dienu ieskaitīja par trim.

No ieslodzījuma atbrīvoja 1955.gada 7. novembrī. Uz Latviju devos caur Maskavu, kur padzīvoju pie mātes brāļa Otto Klījas, kas bija zinātnieks kombainu lietās. Viņš mani pienācīgi apģērba, lai varētu godam atgriezties dzimtenē. Tā sagādījās, ka Latvijas robežu šķērsoju 18.novembrī. Tādejādi iznāk, ka visas manas veiksmes un nelaimes saistītas ar ievērojamiem datumiem.

Pēc tam strādāju Gulbenes mežrūpniecības saimniecībā par celtniecības darbu vadītāju, projektētāju un Patērētāju biedrību savienībā. Viss mūžs ir bijis cieši saistīts ar celtniecību. Arī māju paša rokām uzcēlu.”

Grāmata „Rūgtais vērmelu kauss” pēc tās iznākšanas ir sākusi jaunu dzīvi, proti, cilvēki, kas tajā ir izlasījuši par saviem kaimiņiem, radiem vai likteņa biedriem izsūtījumā, dalās savās atmiņās par to laiku. Alūksnes represēto kluba SARMA vadītāja **Dzidra Mazika** teica, ka viņai jau piezvanījuši vairāki cilvēki, kuri ar saviļņojumu stāstījuši par grāmatā „sastaptajiem” cilvēkiem un izteikuši vēlmi dalīties atmiņās. Stāstītais tiek dokumentēts, un tas liek domāt, ka izdevumam būs turpinājums – jauna grāmata.

Atmiņu krājumā nodaļā par 1940. - 41. gada represijām minēts, ka no Zeltiņu pagasta izsūtīti **Herta un Kārlis Laivas, Jānis, Auguste un Līga Kalēji**.

Par Laivu ģimenes izsūtīšanu **Ainas Vasiļes (Mičkas)** atmiņas pierakstījusi viņas mazmazmeita Gulbenes valsts ģimnāzijas audzēkne **Ance Skopane**. Lūk, ko atceras sirmā lejasciemiete:

”Esmu dzimusi Čušļos, mūsu un Laivu mājas bija blakus, ābeļdarzs pa vidu. Aiz pļaviņas bija Sudala ezers. Atceros, ka Kārlis un Herta Laivas precējās.

Herta Laiva ir dzimusi Kurpniece, dzīvojusi aiz Zeltiņiem, arī pēc atgriešanās no Sibīrijas apmetusies pie saviem vecākiem.

Drīz pēc kāzām Herta un Kārlis Laivas labi sāka saimniekot, bet ātri vien viņus aizveda uz Sibīriju. Laivas Kārļa māja bija netālu no Sudala ezera, ģimenē Kārlis, Reinolds un Pēteris, māsa Olga un Zenta. Olga apprecējās ar Toša Gustu no Lejasciema Krampaniem, viņai bija četri bērni – Aija, Ausma, Ivars un Ilga. Ilga dzīvo Beļavas Letēs, lapsu fermā. Bērni kara laikā bija maziņi. Māja nodega kara laikā. Viņi pēc kara dzīvoja pirtīņā.

Kārlis ir dzimis 1905. gadā Čušļos. Olga dzīvoja pie tēva mātes un auda. Vērpa dziju, linus un auda audeklus. Viņa apprecējās 30. gados ar Gustavu Tošu.

Pēteris studēja Rīgā un pēc tam strādāja VEF-ā. Pēc tam, kad 1941. gadā Kārli izveda uz Sibīriju, Pēteris atnāca dzīvot uz Čušļiem pie mātes Paulīnes. Māte Paulīne nomira tieši bēgļu laikā ar trieku no pārdzīvojumiem. Kārļa saimniecība bija saglabājusies, Pēteris turpināja saimniekot. Viņš spēlēja akordeonu. Es vācu laikā vasarās ganīju lopus un slaucu govīs. Nāca karš un es atgriezos ģimenē, pēc bēgļu gaitām 1944. gada rudenī mēs pārcēlāmies uz

ezera otru krastu - Lekšiem.

Laivu Kārļa brālim Reinholdam māja bija turpat netālu Čušļu apkārtnē. Māju uzcēla pats. Reinholds strādāja par zvejnieku, kopā ar citiem gāja zvejojot uz ezeru. Kopā ar viņu ezeru zvejnieks bija Arturs Palejs. Ezeru inspektors toreiz bija Kaksis, Martas Kakses vīrs. Reinholda sieva Anna bija kurzemniece. Viņiem bija divas meitas Spodra un Mirdza, un mēs kopā gājām skolā un draudzējamies. Spodra apprecējās ar Lūsi un dzīvoja Rīgā. Viņa strādāja par šuvēju, viņai bija divi bērni Mārīte un Dainis, kad biju Rīgā dziesmu svētkos, apciemāju viņus. Mārītei toreiz bija apmēram 2 gadi. Pēc kara viņš, Reinholds Laiva, bija Zeltiņu pagasta priekšnieks, partizāni viņu drīz nošāva.

Māsa Zenta dzīvoja aiz Zeltiņiem, Rožkalnos. Viņa bija precējās ar Paleju. Viņai bija dēls Palejs Uldis, kurš pakārās, un meita Edīte, vēl tagad ir dzīva un dzīvo tēva mājās.

Viņas meitai ir sarkani mati, jo māte tad, kad viņa bij' stāvoklī, redzēja ugunsgrēku un saķēra galvu.

Izsūtīšanas dienā, kad izveda Laivu ģimeni, mans tēvs Jānis Vasilis atskrēja mājās un to pateica. Pie mājas sētas stāvējām un redzējām, ka pa ceļu atbrauc smagā mašīna, kurā ir Zeltiņu Kalēju ģimene un iebrauc Laivu Kārļa mājas pagalmā. Un aizveda Hertu un Kārli Laivas nezināmā virzienā. Mēs stāvējām un raudājām, mājām ar roku, jo zinājām, ka viņus aizved uz Sibīriju. Uz Laivu mājām atbrauca Hertas tuvinieki un aizveda viņas personīgās mantas, pūru. Kārļa māte Paulīne bija diezgan veca un klība, laikam tāpēc viņu neaizveda uz Sibīriju. Kārlis Laiva bija aizsargs un droši vien tāpēc viņu izsūtīja. Pēc tam stāstīja, ka Herta Sibīrijā dzemdējusi puisīti un Sibīrijas smiltiņās apglabājusi.

Laivas izveda īsi pirms kara. Čušļu mājas bija netālu no Lejasciema – Alūksnes lielceļa, atceros, ka pēc tam vasarā ganīju govīs netālu no ceļa un man garām brauca vācu armija. Ar zirgiem veda lielgabalus, vācu armija zaldāti gāja ar kājām, brauca ar motocikliem. Virsnieki brauca arī ar mašīnām, bija arī jātnieki. Naktī mūsu mājas pagalmā ienāca un ar zirgiem iejāja zaldāti un pie akas izdzēra pienu un pameta tukšas kannas. Mamma bieži cepa maizi, jo zaldāti prasīja ēst.

*/Lūcija Sāgameža/
Viss aizmirstas reiz,
Izzūd kā viss uz šīs zemes,
Kā vasaras svelmē
Ziedi sakalst un lūst,
Bet krāsmatās vecās
Nerūs sentēvu lemess
Un Golgātas sāpi
Caur mūsu dvēselēm dzen.*

*Atvērumu sagatavoja
Ilona Vītola*

Februāra aktivitātes Gulbenes vidusskolā

Protams, darbīgiem cilvēkiem jebkura gada diena paiet vēja spārniem. Arī mums, Gulbenes vidusskolas kolektīvam, tāda ir katra darbiena, bet īpaši dinamiskas un aktīvas izvērsās februāra beigās. Iespējams, tam spārņoja mūsu popgrupas „Fonika” (vadītāja S.Semjonova) izcilais sniegums vokālās mūzikas finālkatē „Balsis”, kur tika iegūta pārliecinoša pirmā vieta un vienīgajiem no visiem dalībniekiem - pirmās pakāpes diploms. Iespējams, spārņoja mūsu sirdssveicienu (veltījuma gulbīšu) veidošana mūsu dzimtajai pilsētai. Bet, iespējams, mēs tādi „spārnoti” arī esam.

Laiks no 21.februāra līdz 25.februārim Gulbenes vidusskolā tika veltīts projektu un pētnieciskajiem darbiem. Īpašs šis laiks bija 5. - 8.klašu skolēniem, kuriem projektu nedēļas tēma (atsaucoties Izglītības un zinātnes ministrijas aicinājumam) - „Brīvprātīgais darbs”. Skolēni šīs nedēļas laikā ne tikai teorētiski uzzināja, kas ir brīvprātīgais darbs, bet arī paši divas dienas kļuva par brīvprātīgā darba veicējiem. 5.b klases (audzinātāja R.Jansone), 7.b klases (audzinātāja S.Aņisimova) veikums jau tika pieminēts laikrakstā „Dzirkstele”, tāpēc šoreiz vēlos akcentēt īpaši 8.klases skolēnu (audzinātāja S.Resne) paveikto. 23.februāris bija tā diena, kad 5. - 8.klašu skolēni palīdzēja savējiem - 1. - 4.klašu skolēniem. 8.klases sadarbības klase bija 1.klase. Darbs noritēja trijās grupās:

1.grupa - (pirmīši un 8.klase) spēlēja didaktiskās spēles, ko bija sagatavojušas 8.klases meitenes;

2.grupa - nodarbojās ar pirmklasnieku grāmatu salabošanu un dienasgrāmatu aizpildīšanu;

3.grupa - organizēja sporta aktivitātes skolas zālē. Akcents tika likts uz stafetēm, kas bērniem ļoti patika. Tā kā 1.klasē bērnu bija maz (daļa aizbrauca uz

Foto: B.Krievāne

baseinu, jo sākumskolas bērniem šis projektu dienas tēma „Plaukstī, mana veselība!”), tad uz sporta spēlēm astotie aizņēmas bērnus no 2.klases.

Īpaši vēlos akcentēt 24.februāri, ko varētu nosaukt par LABO DARBU dienu.

Skolēni strādāja vairākos objektos - gan 7.b klase, gan 6.klase, gan 8.klase, bet - kā jau minēju - vēlos akcentēt 8.klases skolēnu tiešām nesavtīgo darbu. Vidus ielā privātajā mājā Andis Romanovs un Ilvars Sirmacis tīrīja sniegu, Latgales ielā vecākiem cilvēkiem malku sanesa un sakrāva šķūnītī, arī iztīrīja sniegu Mārtiņš Indzeris, Aigars Magone, Aigars Žmuida un Gunvaldis Šķirpāns.

Gulbenes pilsētas bibliotēkā šajā dienā strādāja četras komandas - bērnu bibliotēkā, informācijas centra lasītavā, komplektēšanas nodaļā un novadpētniecības lasītavā (6.klases divas komandas un divas 8.klases komandas).

Savukārt 8.klases fotoreportiere Baiba Krievāne apbraukāja visus objektus un safotografēja klasesbiedru darbošanos, kā arī kopā ar audzinātāju S.Resni izvadāja siltu tēju čaklajiem klasesbiedriem. Abu māju saimnieki arī bērnus cienāja ar tēju un kafiju - paldies viņiem par to!

Vēlos arī jums, lasītāji, piedāvāt dažas skolēnu atziņas...

Aigars Žmuida: „Projektu

nedēļā man visvairāk patika tas, ka mēs palīdzējām veciem cilvēkiem, jo tas man sagādāja gandarījumu. Ir forša sajūta, ka mēs varējām palīdzēt, jo viņi paši šo darbu nevarēja izdarīt. Lai gan mums sirmgalviem bija jāsakrauj tikai malka, mēs iztīrījām arī celiņu līdz malkas šķūnītī. Domāju, ka projektu nedēļa bija izdevusies, jo skolēni uzzināja to, kas ir „brīvprātīgais darbs” un arī paši izmēģinājām, kā tas ir.”

Elīna Timofejeva: „Man visvairāk patika trešdiena, kad mēs palīdzējām pirmklasniekiem dažādos darbiņos.”

Elza Mahņeva: „Mēs bijām vienota klase un daudz uzzinājām par brīvprātīgo darbu.”

Ilvars Sirmacis: „Šī bija viena no labākajām projektu nedēļām, jo nebija jāraksta projekti, bet bija jāstrādā brīvprātīgais darbs. Es un Andis tīrījām sniegu Vidus ielā. Sniega bija daudz, bet darbs mums patika. Vēlāk mūs sirmgalvi uzaicināja ienākt mājā, kur mūs cienāja ar tēju un cepumiem.”

Cerams, ka šīs nedēļas aktivitātes jauniešiem vairāk lika padomāt par cilvēkiem mums apkārt un par to, ka labu darīt ir liels prieks un gandarījums.

Lai vairojas labais!

Iveta Zvaigzne,
Gulbenes vidusskolas direktora
vietniece

Projektu nedēļa Ozolkalna pamatskolā

Ir atkal ziema. Vējš iegriez baltās sniegpārslas puteni un sveicina ar savu vēso elpu. Kad pienāk februāra trešā nedēļa, mūsu skolā notiek īpaša rosība - ir projektu nedēļa. Tā šogad norisinājās no 21. līdz 25. februārim.

Jau vairākus gadus skolā ir tradīcija izvēlēties vienu kopējo tēmu, šogad tā bija „No senatnes līdz mūsdienām”. Katra klase izvēlējās sev un savam vecumam atbilstošu un saistošu tēmu, par ko veidot projektu.

Nedēļa sākās pozitīvi. Visi draudzīgi sanācām uz kopējo projektu nedēļas darba līniju, kurā katra klase iepazīstināja klasesbiedrus un skolotājus ar saviem izvēlētajiem tematiem. Pēc darba līnijas devāmies uz klašu telpām, lai izveidotu darba plānu nedēļai. Visas nedēļas garumā cītīgi strādājām, lai piln-

veidotu savas zināšanas par projektu. Izvēlētie temati bija dažādi - gan par mūziku, gan par Gulbeni, neizpalika arī „Senās lietas un to nosaukumi”.

Vecāko klašu skolēni veidoja prezentācijas ar jauno tehnoloģiju palīdzību, bet jaunāko klašu skolēni savās prezentācijās iesaistīja dejas, dziesmas un skečus.

Nedēļas noslēgumā visi satikāmies, lai iepazīstinātu savus klasesbiedrus un skolotājus ar projektu nedēļā paveikto. Katras klases sagatavotā prezentācija bija aizraujoša un unikāla.

Pirms sākās projektu prezentācija, katrai klasei tika iedota vērtēšanas lapa, lai varētu izvērtēt citu klašu paveikto darbu. Mūsaprāt, daudziem atmiņā palika 1., 3. klases prezentācija, jo tās laikā vērojām filmiņu par alfabētu. 1., 3. klases tēma

bija „Ābecīte gadu gados”. Šīs prezentācijas laikā klausījāmies dziesmiņu un izmantojām iespēju dziedāt līdzī. Kopīgi dziedot dziesmiņu par alfabētu, jutāmies ļoti saliedēti.

Interesanti bija vērot, kā prezentē projektus par „Dzelzceļa attīstību Gulbenē”, „Latvju rakstu zīmju nozīmi senatnē un mūsdienās” un „Mācību priekšmetu nosaukumus”, kā laika gaitā tie ir mainījušies.

Kopumā mums, šķiet, ka šī bija ļoti izdevusies nedēļa, jo bija vienotības sajūta un kopīgi spējām paveikt lielus darbus. Projektu materiāli glabājas skolā un tos var izmantot mācību procesā.

Ozolkalna pamatskolas skolēnu pašpārvaldes vadītāja M. Brūņņa un vietniece L. Lāce

Pētnieciskie darbi - laba pieredze ikvienam

2.martā Gulbenes novada valsts ģimnāzijā valdīja reizē gan saspringta, gan svinīga noskaņa, jo notika pētniecisko darbu lasījumi. Daudziem 11.klašu skolēniem darbu aizstāvēšana bija kā saspringta, nopietna darba noslēgums.

Darbs notika vairākās sekcijās - proti - sociālo zinātņu sekcijā (ekonomika, informātika) varējām gūt ieskatu darbos, kuros skolēni pētījuši mūsu pilsētā aktuālo - piemēram, mazos un vidējos uzņēmumus, pircējus, vides problēmas. Priecēja skolēnu mērķtiecība un apņēmība realizēt darbos paustās idejas. Sociālo zinātņu sekcijā (pedagoģija, psiholoģija, socioloģija) tika skartas tādas tēmas kā stereotipi, savstarpējās attiecības klasē, brīvprātīgais darbs, brīvā laika pavadīšanas iespējas Gulbenē, cenzūra sabiedrībā. Dabaszinātņu sekcijā (bioloģija, ķīmija, veselības mācība, sports) skolēni bija pētījuši latvāņu izplatību Gulbenes novadā, veļas mazgāšanu no senatnes līdz mūsdienām, fizioterapijas ietekmi uz muguras muskuļiem, kā arī vēl citas aktuālas tēmas. Humanitāro zinātņu sekcijā skolēni uzstājās ar darbiem par Gulbenes Tautas teātri, mūsu novadnieku Jūliju Madernieku, mūzikas skolas pūtēju orķestri „Ieskaņa”, izcilām personībām Stāmerienas pagastā, angļu valodas lietojumu portālā „draugiem.lv”, darbarīkiem latviešu folklorā.

Pēc lasījumiem sekcijās labāko darbu un prezentāciju autoru uzstāšanos varējām klausīties skolas zālē. Veiksmīgi savu darbu prezentēja Līga Kareļkova (tēma „Mazā, vidējā uzņēmuma profils

Gulbenes pilsētā”, darba vadītāja Simona Sņiķe), Jurgis Volodins, Jānis Bošs (tēma „Elektroniskās mācību materiālu platformas priekšlikuma izstrāde GNVĢ”, darba vadītāja Sandra Bukovska), Gundars Āboliņš, Mārtiņš Indāns, Kārlis Duļbinskis (tēma „Elektrības stabi kā dizaina elements pilsētā”, darba vadītājs Dzintars Ziediņš), Agija Laicāne (tēma „Fizioterapijas ietekme uz muguras muskuļiem”, darba vadītājs Ģirts Boks), Ilvis Naglis, Renārs Griestiņš (tēma „Sportiskās formas uzlabošanas iespējas individuālas treniņprogrammas rezultātā”, darba vadītāja Solvita Vīcupa), Arta Stradiņa, Ļubova Sergejeva „Jūlijs Madernieks un viņa daiļrade”, darba vadītāja Līga Saveljeva), Madara Lukaševica, Zane Skopane (Tēma „Angļu valodas lietojums GNVĢ 11. klases skolēnu profilos portālā „draugiem.lv””, darba vadītāja Inese Joste), Annija Kaufmane, Arnita Medne (tēma „Bērnu un jauniešu ar garīgā rakstura traucējumiem integrēšana mūsdienā sabiedrībā”, darba vadītāja Arta Bērziņa), Paula Gāgane (tēma „Clear Channel Communications” piederošajās radiostacijās atskaņot aizliegtā mūzika”, darba vadītājs sociologs Jānis Daugavietis).

Domāju, ka gan skolotāji, gan skolēni var būt gandarīti par paveikto, jo šādu darbu izstrāde iemāca patstāvību, radošu pieeju, rūpību. Vairāki darbu autori pārstāvēs skolu reģionālajos lasījumos Valmierā. Arī tā būs jauna pieredze, ko gūs mūsu skolēni.

Maija Skopāne, skolotāja

Zinātniski pētniecisko darbu autori ir gandarīti par paveikto, jo darbu izstrādes procesā ir daudz iegūts

Ja esi 14-18gadus jauns Gulbenes novada skolēns
Nokomplektē savu komandu sastāvā 5 skolēni +1 līderis

LABAIS PIELĪP!
brīvprātīgo darbu konkurss skolēniem

NOORGANIZĒ REĀLU BRĪVPRĀTĪGĀ DARBA AKTĪVITĀTI GULBENES NOVADĀ (pasākumu, akciju, talku, flashmob, ekspedīciju, u.c.) UN PASTĀSTĪ PAR TO CITIEM

Ideju piesaki līdz 25.martam!

Nolikums un pieteikuma anketa: www.gulbenesbiblioteka.lv, www.labisbabis.lv

eurdesk

Sveķos - „Teātris mūzikā - 2011”

C klases skolēnu priekšnesums „Dievs tevi mīl”

3.martā Sveķu speciālajā internātpamatskolā notika Vidzemes un Latgales zonas speciālo skolu konkurss „Teātris mūzikā - 2011” jeb popiela. „Teātris mūzikā” ir viens no populārākajiem gada pasākumiem skolā. Šogad konkursā piedalījās skolēni no Spāres, Maltas, Baltinavas, Dzelzavas, Katvaru un Jumpravas skolas, kā arī mājinieki.

Konkursa repertuārs bija interesants un daudzveidīgs. Skatītāji varēja atcerēties latviešu dziesmas grupu „Eolika”, „Bruģis”, „Maltenieši”, „Wolves of the sea”, „Ekase”, dziedātāja Normunda Rutuļa izpildījumā, kā arī pagājušā gada hitus „Es skrienu” un „Dievs tevi mīl”. Bija atbraukuši „ārzemju mākslinieki” - Shakira ar futbolistiem un to līdzjutējiem, grupas „Hurts” un „One Republic”, krievu dziedātāja Ņuša.

Visi priekšnesumi bija interesanti, pārdomāti. Katrai grupai tika piešķirta īpaša nominācija. Vissirsnīgākais priekšnesums bija Sveķu skolas C klases skolēniem, kuri kopā ar skolotāju Intu Aizkalnieti parādīja, kā atveras vizbules ziedīņš un no tā izkāpj maza meitenīte, lai satiktu princi. Spāres skolas skolēni savu romantisko priekšnesumu parādīja tikpat romantiskos rozā tērpos. Maltenieši bija atveduši uz konkursu jautrus „dzīvniekus” - lāci, tīgeri, trusi, sivēnu. Titulu „Graciozākā konkursa dalībniece” ieguva Maltas skolas skolniece Kamila. Drosmīgākie bija jūras pirāti no Baltinavas, bet sportiskākie - 8. klases skolēni un viņu audzinātāja Laima Aizkalniete. Šakiras lomu atraktīvi atveidoja 5. klases skolnieks Aigars. Dzelzavas skolas skolēni ieguva enerģiskākās grupas titulu. Īpaši krāšņs un teatralizēts bija Sveķu skolas grupas „One republic” priekšnesums. Skolēni bija iestudējuši „augstākās sabiedrības” dejas soļus un kustības. Priekšnesumu palīdzēja sagatavot skolotāji Jolands un Marika Andževi. Ļoti precīzi oriģinālajam video atbilstošs bija Sveķu skolas skolēnu grupas „Hurts” priekšnesums. Interesanta un jautra bija Katvaru skolas skolēnu uzstāšanās. Viņi ieguva vienu no galvenajām konkursa balvām „Grand Prix”. Otru konkursa uzvarētāju izvēlējās

skatītāji. Vislielākās simpātijas tika veltītas grupai „One Republic”.

Kopš pirmā konkursa „Teātris mūzikā” katru gadu tiek aicināts kāds īpašs viesis. Šogad pasākuma viesis bija mūziķis, grupas „Bruģis” solists Edmunds Vestmanis. Viņš ne tikai labi dzied, bet arī spēlē ģitāru un trompeti, veido fonogrammas, viņam ir sava mūzikas studija. Par godu viesim Sveķu skolas 6. un 7. klases skolnieki attēloja dziesmu „Kaija”. Grupas „Bruģis” priekšnesums, ko palīdzēja sagatavot skolotājas Velga Janoviča un Aija Kalniņa, tika veidots kā ēnu teātris. Virs miglā tītās jūras prožektora gaismā lidinājās divas „kaijas”. Konkursa viesim Edmundam Vestmanim šis priekšnesums sagādāja patiesu prieku un radīja ideju jaunajam dziesmas „Kaija” videoklipam.

Konkursa noslēgumā skatītājus gaidīja patīkams pārsteigums. Sveķu skolas skolēni rādīja patstāvīgi iestudētu tektonik deju, bet skolotāji – grupas „ViaGra” dziesmu „Brillianti”. Skolotāju šovs bija dedzīgs, jautrs un enerģisks noslēgums konkursam „Teātris mūzikā”.

Jau trešo gadu pasākumu vadīja Sveķu skolas skolēni Vizma un Inguss. Ar katru gadu konkursa vadīšanas pieredze top bagātāka. Šogad Vizma un Inguss bija atraisīti un atraktīvi, veidoja improvizētas saspēles.

Konkurss „Teātris mūzikā” notiek jau trīspadsmito gadu. Tā iniciators un organizētājs ir Sveķu speciālās internātpamatskolas mūzikas skolotājs Jolands Andževs. Paldies skolas direktoram Aigaram Lasim, viņa vietniecēm, mūzikas skolotājam Jolandam Andževam, mājturības skolotājām, visiem skolas pedagogiem un tehniskajiem darbiniekiem par atsaucību un lielo darbu pasākuma sagatavošanā! Paldies konkursa viesim - mūziķim Edmundam Vestmanim! Konkurss izdevās lielisks! Tas ir jauks sākums turpmākajiem pasākumiem pavasarī Sveķu skolā.

Inta Aizkalniete,
Sveķu speciālās
internātpamatskolas skolotāja

Projektu dienas 2. vidusskolā

Vai tu pats ar savām rokām māki uzmeistarot rotaslietas, putnu būri, telefona maciņu, svecīti, augļu salātus? Māki? Bet īstas brilles, māla krūzi vai filca putniņus? Izrādās tas nav nemaz tik sarežģīti un neizdarāmi, ja ir kas pamāca.

Par laimi, mūsdienās cilvēki attapuši, ka īstā vērtība ir pašdarinātām, no dabiskām izejvielām tapušām lietām, nevis par dārgu naudu pirktai populāra zīmola mantai vai Ķīnas masu produkcijai. Roku darbs atkal cieņā! Tā arī Gulbenes 2. vidusskolas kolektīvs šī mācību gada projektu dienas nolēma veltīt tam, lai katrs 1. - 8.klases audzēknis šajās dienās apgūtu prasmi izveidot ko paša rociņām. Tagad, kad projektu dienas noslēgušās, varam ar pārliecību teikt, ka bija to vērts - bērnu aizrautība, sadarbība ar vecākiem un skolotājiem, radošo darbnīcu vadītājiem, gatavie darbiņi un iegūtā pieredze liecina, ka projekta tēma izvēlēta veiksmīgi.

Viss sākās tā - bija aukstas jo aukstas februāra dienas. Lai „aukstuma dienas” netiktu pavadītas bezdarbībā, uz mūrīša sēžot, katram 2. - 8. klases audzēknim mājās vajadzēja pagatavot kaut ko, kam varētu dot nosaukumu „Lietu otrā dzīvē”, tātad sadzīvē vairs nevajadzīgiem resursiem, piešķirot jaunu mūžu. Visu cieņu bērnu izdomai! Tapuši lieliski, oriģināli darbi, kurus veselu nedēļu varēja aplūkot izstādē skolas foajē. Liels paldies vecākiem par palīdzību, meistarot šos objektus! Otrā mūžu ieguvušas gan pudeles, gan kartona kastes, gan izdeguši sērkokčiņi, gan veci čeki un maizes iepakojuma aiztaisāmie, tāpat arī audumu atgriezumi, diski un disketes, arī veca tējkanna un apsveikuma kartītes. Visu nosaukt nevaru, nāciet pie mums un aplūkojiet!

Savukārt 1. martā darbu uzsāka skolotāju un vecāku vadītās radošās darbnīcas. Brīvprātīgi un

8.a klase darbnīcā „Koka spoļe”. Foto: P.Štikova

nesavtīgi katrs rokdarbu vadītājs dalījās ar bērniem savā pieredzē, atkal tapa lieliski darbiņi, taču pats svarīgākais - prieks par darbošanos, sajūsma par to, ka iznāk, lepnums: to paveicu es! Arī darbnīcu vadītāji atzina, ka šāda darbošanās ar bērniem viņiem sagādājusi gandarījumu (vēlme iemācīties un izdarīt bija lielāka nekā stundās!). Interesantas bija darbnīcas ārpus skolas frizētavās „Lēdija”, „Coiffure”, kurās gan zēni, gan meitenes mācījās, kā kopt matus, posties ikdienai un svētkiem, pielaiķoja, kāda matu krāsa būtu piemērotākā. Savukārt „Baltijas optikas” salonā trijiem skolēniem bija iespēja pārbaudīt redzi un veidot sev patīkamas jauna dizaina brilles. Divas meitenes un viens zēns izgatavoja brilles ar rozā stikliem, kuras arī saņēma dāvanā.

Sirsniņš paldies par sadarbību ar mūsu bērniem Matīsa Baraņņikova vecākiem, Kintijas Mocarevas, Diānas Petuhovas, Keitas Kļaviņas, Kristiāna Šulca, Oskara Medņa, Mārtiņa Vīna māmiņai, Agņā Vīgranta tētim! Daudzi paldies arī Petručeņu ģimenei un „Koka spoļes” vadītājiem Edgaram Safronomam un Klerai!

Marta pirmajās dienās pro-

jektu dienu ietvaros skolā notika arī ZPD aizstāvēšana 10., 11.klasei. 4.martā priekšlasījumus IP pārstāvjiem un 10. kl. skolēniem sniedza veiksmīgāko darbu autori: S. Jansone un L. Džule (Nodokļu sistēma Latvijā un to ietekme uz Latvijas iedzīvotāju labklājību), A. Mackeviča un V.Ļekrasova (Patērētāju tiesības un pienākumi), P. Zvirgzdiņš (Dopings un tā ietekme uz sportistiem), S. Petrovska un L. Lāce (Gulbenes 2. vidusskolas tēls presē), Z. Keibeniece (Tīras upes uz tīru jūru), R. Silantjevs un A. Mališevs (Energoefektivitāte Gulbenes 2. vidusskolā), S. Apša un K. Briede (Attēlu redaktors GIMP). Skolēnu zinātniski pētniecisko darbu priekšlasījumi vēsta 10.klašu skolēniem, kā veiksmīgi veidot un parādīt savu pētījumu citiem skolēniem un skolotājiem.

Kopā padarīts liels darbs, gūtas vērtīgas atziņas. Projektu dienu nopietns izvērtējums vēl priekšā, taču jau tagad varam secināt, ka ir pamats būt apmierinātiem gan ar procesu, gan rezultātiem.

I.Podziņa,
direktores vietniece

Pasākums „Skolas auglis”

Programmas „Skolas auglis” ietvaros gandrīz divu mēnešu garumā mūsu skolas skolēni savu ikdienas ēdienkarti papildināja ar gardiem Latvijas āboliem.

Programmas darbības sākumā klasēs izrunājām par veselīgu dzīvesveidu, noskaidrojām, kam būtu jābūt veselīgas ēdienkartes sarakstā. Skolēni priecējās, ka viņiem tiek dota iespēja katru dienu cienāties ar āboliem.

Atbalstot šo projektu, mūsu skolas 1. - 6.klašu skolēni kopā ar audzinātājiem vienā dienā darbojās dažādās darbnīcās, veltītās veselīgam dzīvesveidam, augļiem un dārzeņiem.

Darbnīcā „Brīnumu maisiņš” skolēniem bija jānosaka, kādi augļi un dārzeņi paslēpušies maisiņā. Skolēni ar taustes palīdzību noteica, kādi vērtīgi produkti paslēpti auduma maisiņā.

Puzles likšanas telpā bērniem bija jāsaliek attēli, kuros redzami dažādi augļi un dārzeņi, pēc tam jāpastāsta, kas tad tur bija attēlots.

Darbnīcā „Sakāmvardi, ticējumi, tautasdziesmas” dalībniekiem bija jāatpazīst mūsu senču domas par veselību, augļiem un dārzeņiem. Skolēni uzzināja, ka „prieks ir vislabākais ārsts” un „kas augļus un ogas vairāk ēd, to dzīvē nekad nepārspēt.” Tāpat skolēni uzzināja, ka agrāk no kaņepju sēklām tika gatavots sviests.

Katras klases skolēni pastāstīja, ko mēs jau vasarā un rudenī varam sarūpēt savos pagrabos, lai ziemā dažādotu ēdienkarti.

Citās darbnīcās bērni gan svēra augļus un dārzeņus, gan arī degustēja, minēja, ko labu katrs no pagāršotajiem kārumiem dod mūsu organismam.

Kur nu veselība bez kustībām? Tādēļ bija jāatvēl laiks un enerģija arī sportiskām aktivitātēm.

Savukārt 6.klases skolēni veidoja plakātus.

Diena sākās ar veselīgu salātu pagatavošanu un beidzās ar kopīgu salātu degustāciju.

Sarunās skolēni dalījās savās domās par to, ko vislabāk patika darīt, ko jaunu uzzināja. Priecējās par daudzveidīgajiem un garšīgajiem salātiem.

Lasot informāciju internetā, noskaidrojām, ka dienā vēlams apēst porciju augļu un dārzeņu. Pieauguša cilvēka diennakts deva ir 2 - 4 porcijas augļu un ogu. Vislabāk, ja uzturā ir dažādu krāsu augļi un ogas. Ko nozīmē viena porcija augļu un ogu? Viena porcija ir, piemēram: viens vidēja lieluma auglis - ābols, bumbieris, banāns, apelsīns vai 150 ml augļu sulas, vai aptuveni 7 zemenes, vai sauja ķiršu, upeņu, aveņu vai citu ogu.

Bērni bija gandarīti par lietderīgi, interesanti un veselīgi pavadīto dienu.

Paldies skolotājam par atsaucību un ieguldīto darbu!

Skolotāju un bērnu domas apkopojā Ruta Jansone, Gulbenes vidusskolas direktora vietniece izglītības jomā

Novadnieki – jubilāri

Vairākiem mūsu novadniekiem šī gada janvārī, februārī, martā un aprīlī aprit nozīmīgas dzīves gadskārtas.

125 - Rūdolfs Dzērvem, lauksaimniecības un sabiedriskajam darbiniekam. Dzimis (22.01.1886.) Lizuma „Eltēs”. Beidzis pagastskolu, draudzesskolu, tālāk izglītojies pašmācības ceļā. Piedalījies 1905.gada kustībā, bijis pagasta tiesnesis, pagasta vecākais, vairāku biedrību - lauksaimniecības, krājaizdevu, bibliotēkas, piensaimnieku - priekšsēdētājs. Viņa vadītā „Eltu” saimniecība trīsdesmitajos gados kļuva par vienu no Latvijas paraugsaimniecībām, ko apmeklēja arī Kārlis Ulmanis. Plašs bijis R.Dzērves sabiedrisko aktivitāšu loks valstiskā līmenī: Latvijas Zemes bankas padomes, Zemnieku kredītbankas padomes priekšsēdētājs, a/s „Latvijas centrālais sēklu eksports” valdes loceklis, Ev. lut. baznīcas virsvaldes loceklis, Latvijas Mazpulku padomes priekšnieks (no 1934). Izveidojis Latvijas Lauksaimniecības kameru un bijis tās priekšsēdētājs (1935 - 1940). Viņa vadībā izveidota lopkopības, dārkopības un mājturības pārraudzības sistēma. Izsūtīts uz Sibīriju (1941), kur gājis bojā (1942).

140 - Andrievam Niedram, rakstniekam, sabiedriskajam darbiniekam. Dzimis (08.02.1871.) Tīrzas „Daukšānos”. Beidzis Tērbatas universitātes Teoloģijas fakultāti (1899), bijis mācītājs. Sadarbojies ar Latvijā dislocēto vācu karaspēka vadību un vācbaltu muižniecību (1919), un no aprīļa līdz jūnijam bijis tā saucamās Niedras valdības galva. Vēlāk pārcēlies uz poļu okupēto Viļņu, atgriezoties Latvijā, tiesāts par nodevību, izraidīts no Latvijas (1926), strādājis par mācītāju Austrumprūsijā un Latvijā atgriezies tikai 1942.gadā. Jau skolas gados rakstījis dzejoļus un stāstus. Pirmais dzejoļu krājums „Pirmās ziedoņa vēsmas” (1887). Publicējies laikrakstā „Baltijas Vēstnesis”, darbojies žurnālā „Austrums”, laikrakstā „Pēterburgas avīzes”. Populārs arī mūsdienās viņa dzejolis-dziesma (1891) „Dažu skaistu ziedu Gaujā kaisīju”. Izdoti A. Niedras Kopoti raksti 5 (1911-1914), un 10 sējumos (1925-1926). Viņa darbos lasāms par latviešu inteligences veidošanos, zemniecības konfliktu ar vācu muižniecību. Par savu politisko darbību sarakstījis plašu apcerējumu „Tautas nodevēja atmiņas”(1-3,1923-1930) un „Kā tās lietas tika darītas” (4,1934). Par viņa daiļradi un politisko darbību pausti dažādi viedokļi.

150 - Eduardam Pavasaram, mācītājam. Dzimis (13.02.1861.) Drabešu „Lejas Kaļos” Araišu draudzes pērmindera ģimenē. Iestājies Cimzes seminārā (1879), bet vēlāk izstājies un izglītojies kā eksterns Tērbatas ģimnāzijā. Iestājies Tērbatas universitātes teoloģijas fakultātē (1885), beidzis (1890), nosūtīts uz Opekalna draudzi, pārgājis uz Smilteni (1891), tad uz Tīrzas – Velēnas draudzi (19.04.1892.), bet jau 4.oktobrī ievēlēts par Lejas-

ciema draudzes mācītāju. Viņa vadībā uzcelta jauna baznīca, kas iesvētīta 10.11.1895.gadā. Viņš nodibinājis draudzes kori, aktīvi darbojies Lejasciema sabiedriskajā dzīvē. Bijis garīgais skolu revidents (no 1902), izdevis baznīcas melodiju grāmatu. Tieši viņa dzimšanas dienā 13.februārī (1906), pašam nezinot, viņu ievēlēja Valmieras- Veides draudzē. Miris 1931.gadā.

155 - Oto Kalniņam, mikrobiologam, bakteriologam. Dzimis (25.02.1856) Lejasciema pagasta „Rateniekos” mežsarga ģimenē. Mācījies Palsmanes pagasta un Valkas apriņķa skolās. Brāļa Kārļa, veterinārārsta ietekmēts, studējis Tērbatas Veterinārajā institūtā (1873- 1877), tieši no studiju sola devies krievu- turku karā, vēlāk bija Bulgārijas armijas veterinārārsts. Atgriezies (no 1890), Tērbatas bakterioloģiskajā stacijā viņš uzsāka zirgu ļaundabīgu ienāšu bacīļu pētījumus. Viņš ir pirmais, kas devis drošu un pilnīgu šīs slimības diagnostisko pierādījumu, kā arī pirmais izgudrojis medikamentu maleīnu tās diagnosticēšanai, ko izmanto vēl mūsdienās. Strādājot nepiemērotos apstākļos, inficējies ar šīs bīstamās slimības bacīļiem un 35 gadu vecumā 1891.gada 6.aprīlī miris. Izcilā zinātnieka piemiņai 1991.gada 1.jūnijā viņa dzimto māju vietā uzstādīts piemiņas akmens.

80 - Robertam Ligeram, aktierim, režisoram. Dzimis (03.03.1931) Gulbenē dzelzceļnieka ģimenē. Mācījies Gulbenes vidusskolā, kur guvis pirmās iemaņas teātra spēlēšanā un režijā. Pēc Konservatorijas Teātra fakultātes beigšanas (1955) sācis aktiera gaitas Dailes teātrī. Līdztekus vadījis Celnieku kultūras nama dramatisko kolektīvu, un pamazām radījis jaunu žanru – bez vārdiem, tikai kustības, gaismas, mūzika. Viņa vadītā „Rīgas pantomīma” guvusi starptautisku atzinību, iepriecinot daudzus skatītājus. Ar izrādēm mēroti tuvi un tāli ceļi bijušajās padomju republikās, pabūts Austrijā, Čehijā, Francijā, Libānā, Sīrijā, Somijā, Vācijā, ASV.

Pantomīmasžanra iedibinātājs Latvijā šogad atskatās uz paveikto 55 gadu garumā. Būdam mākslinieciskais vadītājs, pedagogs, izrāžu autors, viņš turpina enerģiski vadīt kolektīvu, kurā jau nomainījušās septiņas paaudzes. Viņa kolektīvs koncertējis arī gulbeniešiem pirms 20 gadiem Pagalma svētkos pie bibliotēkas. R.Ligers tēlojis mākslas filmās „Rita”, „Latviešu strēlnieka stāsts”, „Tava laime”.

100 - Oskaram Kalējam, rakstniekam. Dzimis (05.03.1911) Adulienas „Siliešos” lauksaimnieka ģimenē. Ģimnāziju beidzis kā eksterns. Bijis pasta ierēdnis, darbojies organizācijā „Tautas palīdzība”. Kopā ar sievu rakstnieci Anitu Dauguli emigrējis uz Vāciju (1945). Viņa literārais devums nav liels, tikai divas stāstu un noveļu grāmatas: „Dzimtenes vīraks”(1946) un „Profesora kundzes vēstules”(1960), kurās attēlota dzīve gan laukos, gan pilsētās. Toties žurnālistiskā darbojies 17 gadus (1959-1976),

vadot laikrakstu „Latvija”, par ko saņēmis apbalvojumus. Miris Eitīnē, Vācijā (1990).

80 - Ojāram Zanderam, literatūras un grāmatniecības vēsturniekam. Dzimis (11.03.1931) Jaungulbenes (tagad Daukstu) „Lejiešos” fotogrāfa ģimenē. Beidzis Gulbenes vidusskolu (1951), Pedagoģiskā institūta svešvalodu fakultāti (1956). Darba lauks: vācu valodas skolotājs Apes vidusskolā, docētājs Daugavpils Pedagoģiskajā institūtā, Raiņa Literatūras un mākslas muzeja zinātniskais līdzstrādnieks, nodaļas vadītājs, Akadēmiskās bibliotēkas Rokrakstu un reto grāmatu nodaļas vadītājs, galvenais bibliogrāfs. Publicējis vairāk nekā 1000 rakstus par kultūras mantojumu un grāmatniecību. Sarakstījis grāmatas „Tipogrāfs Mollīns un viņa laiks”, „Senās grāmatas Rīgā”, dzejoļu krājumu „Dažādu gadu balsis”, „Senās Rīgas grāmatniecība un kultūra Hanzas pilsētu kopsakarā”, „Gadsimtusiūti Rīgasbrūgakmeņos”, „Vidzemes baltajos lielceļos”. Akadēmiskā bibliotēka izdevusi biobibliogrāfiju „Latvijas ZA goda doktors Ojārs Zanders”(2001).

Novadnieks, sociālo zinātņu maģistrs bibliotēkzinātnē un informācijā (1997), Triju Zvaigžņu ordeņa virsnieks (2002), Latvijas ZA goda doktors filoloģijā (2001) ir Kultūrkapitāla mūža stipendiāts par ieguldījumu Latvijas kultūrā (1999).

125 - Arturam Burkem,

zinātniekam, kapteinim, polārpētniekam. Dzimis (01.04.1886) Jaungulbenē. Viņa vectēvs bijis Napoleona karaspēka kareivis, kurš, dodoties pēc sakāves uz mājām Francijā, pa ceļam palicis dzīvot Jaungulbenē. Mazdēls Arturs pēc Mangaļu jūrskolas beigšanas pārcēlies uz Arhangeļsku, 20 gadu vecumā kļuvis tālbraucēja kapteinis. Strādājis uz ledlauziem, pētījis ziemeļjūras, atradis jaunas salas, sarakstījis vairākas grāmatas un zinātniskus rakstus, izstrādājis šo jūru atlantu, rokasgrāmatu par kuģošanu starp ledājiem, kartes Baltās un Barenca jūrām. Par svarīgo zinātnisko darbu viņam piešķirts zinātņu kandidāta grāds, viņa vārdā nosaukts Icis Franča Jozefa zemē. Miris Arhangeļskā (13.11.1942).

90 - Alfrēdam Gāteram, ārstam, valodniekam. Dzimis (24.04.1921) Kalncempju pagasta „Sprīvuļos” lauksaimnieka ģimenē. Beidzis Madonas ģimnāziju (1941), uzsācis LU ģermāņu filoloģijas studijas, bet iesaukts leģionā. Studējis ģermāņu filoloģiju Vācijā Hamburgas universitātē (no 1945), klasiskāsvalodas un indoeiropiešu salīdzināmo valodniecību, ieguvis filoloģijas doktora grādu (1949). Turpat studējis medicīnu un strādājis iekšējgo slimību specialitātē. Pētījis un rakstījis par salīdzināmās un baltu valodniecības jautājumiem vairākos speciālajos žurnālos. Publicējis grāmatas „Die lettische Sprache und ihre Diale-

kte” (Latviešu valoda un tās dialekti), „Lettische Syntax. Die Dainas” (Latvju dainu sintakse), „Apceres par latviešu trimdas rakstniekiem”. Miris Hamburgā, Vācijā (02.07.1986).

100 - Maigai Putniņai, pedagoģei, valodniecei. Dzimusi (28.04.1911) Sinoles Mālu skolas pārziņa ģimenē. Beigusi Cesvaines vidusskolu, Jelgavas skolotāju institūtu (1931), LU filoloģijas fakultāti (1938). Strādājusi par latviešu valodas skolotāju Viļakas, Smiltenes, Limbažu vidusskolās. Pētījusi Sinoles apkārtnes izlokšni un materiālus sākusi vākt 1942.gadā. Savākie materiāli: 54 izlokšņu tekstu klades, kartotēka ar pāri par 400000 ierakstiem, gandrīz 6000 vietvārdu, 725 rokraksta lappuses ar folkloras materiāliem, ap 1600 aizguvumi no somugru un ģermāņu valodām. Grāmatas: „Sinoles izlokšnes apraksts” (1983), kopā ar A.Timušku „Sinoles izlokšnes salīdzinājumu vārdnīca” (2001), „Sinoles grāmata”(2009), dzejoļu krājums „Mirdz sudrabs dvēselē” (1999), M. Putniņas mūžs pārtrūka 2001.gada 3.janvārī.

Šī apskata izskaņā lai mūs visus uzrunā sinolietes Maigas Putniņas dzejoļa rindas „Lai nepazūd ne vārds no gara akas...” Par novadniekiem- jubilāriem vairāk lasāms novadpētniecības lasītavā.

Austra Brūvere,
bibliotēkas novadpētniecības lasītavas vadītāja

Iesaistās jaunā projektā

Gulbenes 2.vidusskolas projektu vadītāja Dita Grigore iesaistījusi projektā “Eiropas iedzīvotāju kopienu labklājībai”, kur nesīs skolas pieredzi un domas par iedzīvotāju labklājību vietējā kopienā. Projekts sekmējo visdažādāko iedzīvotāju grupu sadarbību, apvienojot cilvēkus ar atšķirīgu sociālo un profesionālo pieredzi un vienlaikus pievēršot īpašu uzmanību mazaizsargātajām un atstumtajām grupām, tieksies iesaistīt Eiropas 2020 politikas veidošanas diskusijā tās vietējās sabiedrības balsis, kuras parasti netiek saklausītas. Līdz ar to tiks nodrošināta vērtīga sadarbība starp ES līmeņa lēmumu pieņēmējiem un tiem, kurus tieši skar viņu izstrādātā politika.

Projekts izstrādāts un tiks ieviests, sadarbojoties vairākām organizācijām no piecām valstīm: Austrijas, Čehijas, Latvijas, Rumānijas un Ungārijas. Projekta īstenotāji uzskata, ka kopienas/vietējās sabiedrības līmeņa aktivitātes un vietējā viedokļa pārstāvniecības nodrošināšana ES līmeņa politikajās debatēs ir transnacionāls izaicinājums ES ietvaros. Tā risināšanai varētu būt noderīgs dažādu nacionālo viedokļu salīdzinājums, nodrošinot iespēju izteikties cilvēkiem no dažādām valstīm. Apkopojot sekmīgu kopienas darbības modeļu pieredzi vietējās labklājības sekmēšanā, dokumentējot procesu un panākumus dzīvotspējīgu politikas rekomendāciju izstrādē

vietējai, reģionālai, nacionālai un Eiropas līmeņa attīstībai līdz 2020. gadam, projekta īstenotāji cer uzkrāt zināšanas un praktisku pieredzi, ko turpmāk varēs piedāvāt visā Eiropā.

Projektā rezultāts - iesaistīto vietējās sabiedrības organizāciju

kapacitātes celšana, sekmējot to tiešu iesaistīšanos politiskajās diskusijās un jaunu modeļu veidošanā kopienas līdzdalībai vietējās labklājības sekmēšanā. Vietējo kopienas organizāciju sadarbība projekta ietvaros.

Š.g. 16.aprīlī plkst. 17.00 Gulbenes kultūras centrā
Gulbenes Mūzikas skolas pūtēju orķestra
dirigents Donāts Veikšāns
KONCERTS

„Mūzika cilvēku sirdīm”

Solisti: Sabīne Krilova un Viktorija Petuhovska (vokāls),
Līga Kalniņa (oboja), Artūrs Haritonovs (eifonijs),
Jānis Dimants (tuba).

Ieeja: Ls 1,00, pensionāriem un skolēniem Ls 0,50

Sportisti Stāmerienā izaicina ziemu

Ir mazliet apmācies, un termometra stabiņš rāda -13 grādi, bet pie Stāmerienas tautas nama pulcējas 16 vīri un trīs sievietes, lai dotos pacīnīties viens ar otru un noķertu lielāko lomu, kā arī lielāko vai mazāko zivi Stāmerienas ezerā. Pēc makšķernieku smaidiem un labā noskaņojuma varēja noprast, ka sacensības bija izdevušās. Protams, gandarījums bija tiem makšķerniekiem, kuri mājās kopā ar lomu varēja aiznest arī piemiņas balvu - Laimdotas Kliemetes īpaši gatavotās māla bļodiņas.

Vīru konkurencē vislielākais loms Ojāram Mūrmanim (0,862 kilogrami), bet sieviešu konkurencē - Andai Baķei (0,294 kg). Invalīdu grupā 1.vietu izcīnīja Pēteris Boroduško (0,952 kg). Savukārt starp pensionāriem lielākais loms - Hedvigam Grasmim (0,311 kilogrami). Komandu vērtējumā līderi "Dusmīgie bebbri".

Organizētāji un zemledus makšķerēšanas sacensību galvenais tiesnesis Viktors Podziņš arī nākamgad cer uz makšķernieku atsaucību un gribētu ieraudzīt jaunos makšķerniekus, tas ir, jauniešus līdz 16 gadu vecumam.

Pulksten 9:00 uz reģistrāciju sāka ierasties arī pirmie distanču slēpotāji. Sacensībās šogad piedalījās 63 dalībnieki. Spēkus tajās izmēģināja gan paši stāmerienieši, gan iedzīvotāji no citiem Gulbenes novada pagastiem, gan viesi no kaimiņnovadiem. Pirmo reizi pagasta jauniešiem tika dota iespēja startēt ar jauniem slēpju komplektiem. Tie tika iegūti, pateicoties biedrības „Stāmeriena” iniciatīvai, kas iesniedzot pro-

Mirklis pirms makšķerēšanas sacīkstēm

jektu „Ziemas sporta veidu inventāra iegāde Stāmerienas pagasta bērnu un jauniešu brīvā laika pavadīšanas un fizisko aktivitāšu dažādošanas veicināšanai” LAD un piesaistot Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai finansējumu. Sacensības notika tautas klasē un sporta klasē, tāpēc uz starta stājās bērni, jaunieši un pieaugušie, dalībnieku skaits bija liels un konkurence bija gana sīva. Uzvarētāji saņēma piemiņas veltes un diplomus.

V10, V13, V16 gan tautas, gan sporta klases, kā arī V 19 tautas klases grupā labākie slēpotāji no Rekas - Niks Mičs, Kristers Slišāns, Ēriks Keišs, Dāvis Serds un Jānis Circenis. V19 sporta klases grupā ātrākais bija Mikus Pētersons no Vecpiebalgas.

V grupā tautas klasē 1.vietu izcīnīja Imants Āboliņš no Gulbenes, sporta klasē - Jānis Paipals. V40 grupā tautas klasē labākais Jānis Roginskis no Balviem, sporta klasē - Ivars Fērmanis no Alūksnes. Meitenēm S13 un S16 grupā labākās - Paula Ločmele un Lāsma Spridzāne no Rekas. S19 grupā uzvarēja Vita

Duļbinska, bet S40 grupā ātrākā lejasciemeiete Lāsma Gabduļina.

Tā kā slēpošanas pasākums bija kupli apmeklēts, tas nozīmē, ka tā galvenajam iniciatoram un tiesnesim Jānim Ģermanim ar saviem palīgiem būs jādodomā par trasi un par citiem „knifem” arī nākamajā gadā.

Pagasta paši mazākie bērni, neskatoties uz vēso laiku, labprāt izbaudīja dažādas aktivitātes sniegā, kuru organizēšanā iesaistījās gan bērnu vecāki, gan skolotāja M.Rubene, un, kad aukstums sāka pieķert pie roku pirkstiem, bērni devās uz tautas namu spēlēt galda spēles. Gan lieliem, gan maziem patika pavizināties ZS „Pilssēta” zirgu kamanās, nobaudīt IU „Sonāte” vārīto karstu zupu un tēju. Slēpotājus ar karstu tēju pie finiša cienāja biedrības „Stāmeriena” dalībnieces. Paldies viņām!

Bet visiem dalībniekiem mazu pārsteigumu dāvāja Kalnienas tautas nama mazie breikeri. Zēni tikai dažus mēnešus kā trenējas, tāpēc lai viņiem veicas!

Īsās dienas pārdomās dalījās Stāmerienas tautas nama vadītāja Gaida Vīksniņa

Volejbola ziņas

6.martā Gulbenes sporta centrā ar vīriešu komandu spēlēm noslēdzās Gulbenes novada 2010./11.gada volejbola čempionāts. Par čempioniem kļuva Gulbenes komanda, otrajā vietā komanda „Litene/veterāni”, bet trešie - Lejasciema komanda.

Savukārt dāmu II grupa savas spēles noslēdza 4.martā, un par uzvarētājām kļuva Gulbenes novada BJSS 96.gadā dzimušo meiteņu komanda, 2. vietā atstājot Gulbenes novada BJSS 98.gadā dzimušo komandu, bet trešajā - Gulbenes novada BJSS 97.gadā dzimušās meitenes.

Abos sporta centra laukumos tika aizvadītas atlikušās septiņas spēles vīriešu komandām. Intrīga par vietu sadalījumu saglabājās līdz pat pēdējai spēlei. Pirmajās divās spēlēs, bez īpašiem pārsteigumiem, divos setos Litene uzvarēja Jaungulbenes AV, bet Lejasciems - Jaungulbeni. Divās spēlēs Gulbenes komanda ar rezultātu 2:0 diezgan viegli pārspēja Litenes un Jaungulbenes AV vienības, savukārt Jaungulbene pārspēja Ģimnāzijas jauniešus. Toties svētdienas trešās spēles iznākums radīja papildu spriedzi un intrigu cīņā par 2.-3.vietu. Tā, tiekoties Lejasciema un Litene/veterāni vienībām, šoreiz ar 2:0 (25:21; 25:22) pārāki izrādījās lejasciemei. Pēc šīs spēles abām komandām bija vienāds izcīnīto punktu skaits. Pēdējais mačs norisinājās starp sezonas līdervienībām Gulbeni un Litene/veterāni komandām. Jāpiebilst, ka ļoti svarīga šī spēle bija liteniešiem, jo viņiem bija nepieciešams vai nu spēli uzvarēt, vai vismaz iegūt uzvaru vienā setā. Mačs tiešām izvērtās cienīgs. Pirmajā setā ar rezultātu 25:23 uzvarēja Litene/veterāni, otrajā ar 26:24 Gulbene un pēdējā ar 15:11 par spēles, kā arī par Gulbenes novada 2010./11.gada volejbola čempioniem trešo reizi pēc kārtas kļuva Gulbenes vienība.

Gulbenes komandai čempiona titulu kaldināja Kārlis Karolis, Didzis Lazdiņš, Dzintars Vasiļjevs, Aivars Berkolds, Juris Bražņikovs, Jānis Ginevičs, Agnis Ļisicins, Vilnis Meisītis, Guntis Tučs un Artūrs Prokopovičs, komandas pārstāvis - Ziedonis Lazdiņš.

Turnīra tabula kungu komandām:

	uzvaras	zaudējumi	punkti
Gulbene	17	1	47
Litene/veterāni	14	4	42
Lejasciems	13	5	41
Litene	13	5	37
Lizums	10	8	31
Jaungulbene	10	8	29
Stradi	7	11	19
KAPO	5	13	17
Jaungulbenes AV	1	17	4
Ģimnāzija	1	17	3

Turnīra tabula dāmu II grupas komandām:

	uzvaras	zaudējumi	punkti
Gulbenes n.BJSS 96	10	2	32
Gulbenes n.BJSS 98	9	3	27
Gulbenes n.BJSS 97	8	4	22
Beļava	6	6	19
Druviņa	5	7	14
Gulbenes n.BJSS 93/94	4	8	13
Gulbenes n.BJSS 99/2000	0	12	1

Dace Anča,

Izglītības, kultūras un sporta nodaļas vecākā konsultante

Sevi pierāda sporta veterāni

Februāra pēdējās nedēļas nogalē Latvijas sporta veterānu savienības 48.sporta spēļu ietvaros risinājās gan distanču slēpošanas sacensības, gan vieglatlētika telpās.

Visas dienas garumā spēkiem mērojās Latvijas vieglatlētikas veterāni dažādās disciplīnās un vecuma grupās. Gulbenes novads uz sacensībām bija ieradies kuplā, 15 dalībnieku sastāvā.

Vieglatlētikā telpās piedalījās 25 komandas. Gulbenes novads izcīnīja augsto ceturto vietu.

Visvairāk mūsu sportistu stājās uz starta 3 kilometru

soļošanā. Sievietēm S 35 grupā par uzvarētāju kļuva Irita Bačka. S 45 grupā Daigai Krēsliņai otrā vietā, bet par uzvarētāju S 70 grupā kļuva Zaiga Baltā. Vīriešiem V 60 grupā par uzvarētāju kļuva Harijs Āboliņš, trešais Jānis Pērkonis. Grupā V 70 zelta godalga - pirmā vieta Gunāram Rubenim, bet V 75 grupā Andrejam Vācietim otrā vieta.

3000 metru skrējienā dāmām S 35 grupā Dacei Ančai pirmā vieta. Vīriešiem V 60 grupā par uzvarētāju kļuva Jānis Supe. 1500 metros V 50 grupas

vīriešiem Antim Zundam otrā vieta. 60 metru sprintā S 70 grupā Z.Baltai otrā vieta. Vēl Zaiga ieguva trešo vietu 200 metru distancē. Lodes grūšanā S 30 grupā par uzvarētāju kļuva Tatjana Ābeliņa. Vīriešiem V 35 grupā labākais rezultāts un zelta godalga Jānim Pāvuliņam, trešo vietu izcīnīja Ivars Glāznieks. Tāllēkšanā un trīssoļlēkšanā Ilvaram Glāzniekam savā vecuma grupā pirmā vieta. Arī Vitālijs Deksnis 3-solī V 50 grupā izcīnīja pirmo vietu, savukārt tāllēkšanā viņam trešā pozīcija.

4 x 2 kilometru distancē. Izcilu sniegumu demonstrēja Gulbenes I komandas slēpotāji, pirmo reizi kļūstot par stafešu slēpojuma uzvarētājiem. Komandas sastāvā slēpoja (Elmārs Eleksis, L.Gabduļina, D.Anča, A.Zunda). Arī Gulbenes II komanda (E.Zaķis, N.Travina, Sandra Volodina, Raivis Ančs) demonstrēja ļoti atzīstamu sniegumu, kā rezultātā viņiem sestā vieta.

Dace Anča,

Izglītības, kultūras un sporta nodaļas vecākā konsultante

No Priekuļiem - ar uzvarētāju kausu

27.februārī uz Priekuļu slēpošanas - biatlona bāzi Gulbenes novads bija devies divu komandu sastāvā. Gulbenes novada I komanda 22 komandu konkurencē kopvērtējumā izcīnīja 1.vietu un ieguva uzvarētāju kausu, savukārt Gulbenes II komanda ieguva 6.vietu.

2 kilometru distancē S 70 grupā par uzvarētāju kļuva Rita Vucena, bet trešo vietu ieguva Zaiga Baltā.

2.5 kilometru distancē S 60 grupā otro vietu izcīnīja Nīna Travina. V 75 grupas vīriešiem

Andrejam Vācietim sudraba godalga - 2. vieta. Sudraba medaļa arī V 70 grupas pārstāvim Gunāram Rubenim.

5 kilometru distancē sievietēm S 35 grupā labākā rezultāta īpašnice bija Dace Anča. S 40 grupā Lāsmai Gabduļinai 2. vieta. V 65 grupā Jānis Ančs kļuva par grupas uzvarētāju, savukārt par V 50 grupas čempionu kļuva Antis Zunda. Nepārspēts V 45 grupā izrādījās un pirmo vietu izcīnīja Edvīns Zaķis.

Sacensību turpinājumā sekoja jaukto stafešu slēpojumi

Aktīvu darbu sāk novada senioru biedrība „Atspulgs 5”

Jau pagājis kāds laiks, kopš mūsu novadā ir izveidota pensionāru biedrība „Atspulgs 5”. Mūsu biedrības mērķis – būt vajadzīgiem sava novada un visai sabiedrībai, sekmēt pensionāru iesaistīšanos atbilstošā nodarbē, aizstāvēt novada pensionāru sociāli ekonomiskās tiesības un materiālās labklājības intereses, kā arī rūpēties par tautisko tradīciju kopšanu un atjaunošanu.

Biedrībā darbojas valde 15 cilvēku sastāvā. Valdes priekšsēdētāja ir Anna Vīgante no Stradu pagasta, viņas vietniece – gulbeniete Mirdza Kuške.

Divu valdes sanāksmju laikā esam tikušies ar Gulbenes novada Sociālā dienesta vadītāju Mariju Kalvāni, uzklāstījuši Gulbenes novada speciālisti kultūras jautājumos Edīti Silķēnu, iepazīnušies ar Gulbenes novada integrēto attīstības programmu 2011.- 2017.gadam, ko prezentēja Gulbenes novada domes teritorijas plānotāja Marta Mikolaja. Apspriežot šo pro-

grammu, valdes locekļi izteica vairākus priekšlikumus: novadā risināt jautājumu par sabiedrisko transportu, jo cilvēkiem ir sarežģīti no kļūt no vienas vietas uz otru; ja masu medijos Latvijā uzsver, ka mūsu valsts prioritāte ir lauksaimniecība, tad tā tam arī vajadzētu būt arī darbos, bet vienmēr pietrūkst naudas; lai sāktu ražot, vispirms ir jāatrod tirgus, kur precī realizēt; jārisina novada senioru sociālās rehabilitācijas problēmas, nepieciešama Dienas centra izveide, kur vecākās paaudzes ļaudīm būtu iespēja pulcēties atbilstoši interesēm.

Tāpat esam izveidojuši 3 darba komisijas: sociālā un veselības komisija, kultūras un aktīva dzīvesveida komisija un attīstības komisija. Pēdējā sanāksmē kopīgi izstrādājām pasākumu plānu šim gadam.

Izveidotā biedrība aptver visus novada pagastus, jo biedrības valdē ir viens pārstāvis no katras pārvaldes. Strādājam uzklāstot ikvienu priekšlikumu un

ierosiņājumus.

Šis gads gan mūsu valstī, gan Eiropā ir pasludināts par brīvprātīgā darba gadu. Tas nozīmē, ka tajā iesaistīsimies arī mēs. Kopīgi ar pagastu pensionāru padomēm noskaidrosim, kuriem senioriem ir nepieciešama palīdzība un tad dosimies viņiem palīgā.

Mūsu novada seniori ir ļoti aktīvi kultūras dzīvē: viņi dzied, dejo, spēlē teātri un ir klāt visos pasākumos!

Domājot par tuvākajām laika veicamajiem darbiem, biedrība plāno organizēt izbraukuma sēdes pagastos, 30.aprīlī piedalīties Lielajā talkā, dibināt tradīciju – reizi gadā organizēt kopīgu balli visiem novada senioriem, doties ekskursijās un gatavoties senioru svētkiem, kas notiks 5.augustā Lejasciemā.

Nākamā valdes sēde notiks 23.martā, pulksten 10.00 Gulbenes kultūras centra telpās.

Mārīte Dzeuze,
biedrības valdes pārstāve

Jauns posms baznīcas dzīvē

Pēc Ziemsvētku posma mūsu baznīcas liturģiskajā gadā sākas jauns posms - gavēņa laiks jeb ciešanu laiks. 9. martā to iesākām ar Pelnu dienas dievkalpojumu. Šī laika liturģiskā krāsa ir violeta, kas simbolizē skumjas, nožēlu, ciešanas, bet arī cerību un gudrību. Ciešanas ir kaut kas tāds, kas nevienam nepatīk, bet ko cilvēki sagādā viens otram visā plašajā pasaulē tik dažādos veidos gan vārdos, gan darbos. Ciešanas ir kaut kas tāds, ko neviens īpaši nemeklē, bet tieši ciešanās esot, cilvēks nereti sāk meklēt savas pastāvēšanas jēgu, Dievu. Ciešanas ir cilvēka visnopietnākās dzīves skolotājas. Tur gūtās atziņas liek cilvēkam pieaugt.

Laiks no Pelnu dienas līdz Lielajai Dievai, neskatot svētdienas, ietverts tieši 40 dienās. Ekvivalents ir Kristus gavēnis tuksnē 40 dienas. Pirmbaznīcā Ciešanu laikā sagatavoja kandidātus uzņemšanai draudzē caur kristības sakramentu Kristus augšāmcelšanās dienā. Šis periods bija laiks, kurā kristieši atturējās no izpriecām un sabiedriskām lietām. Šajā laikā stingri ievēroja gavēni un dievkalpojumu apmeklēšanu. Bet šī baznīcas gada posma nozīme nav vien apdejojot ciešanas kā tādas, nedz arī cietēja sejas izteiksmes apvilksana, nedz dzīvesprieka mērķtiecīga indēšana. Šī laika sirds ir iet līdz Kristus viņa ciešanās, būt Viņam blakus, kad Viņu atgrūž, izsmej, lamā, apmelo, apspļauj, pātago, liek nest smagu krustu, pienaglo. Šajās norisēs atklājas ikviena cilvēka vērtība - kā to, kas to darīja (un dara vēl šodien), tā to,

dēļ kā Kristus to panesa. Īsumā - cilvēku, kurš spļauj sejā Kristum, nevaram saistīt ar gaišām paraugvērtībām. Cilvēks, dēļ kura Kristus to panes, var atzīt, cik ļoti dārgs tu esi Dieva acīs.

Baznīcas gada posmi ir veidojušies kopš senatnes tādējādi, ka mēs neesam kopā ar Kristu tikai gaišajos svētkos, bet visā Viņa dzīvē. Baznīcas gadā tiek pilnībā līdzīgi izdzīvoti Kristus zemes dzīves 33 gadi. Juris Rubenis saka - baznīcas gada un astronomiskā gada saistība ir tāda pati, kā mūsu dvēseles saikne ar mūsu fizisko ķermeni. Baznīcas gads savā ziņā ir parastā, t.i., laicīgā gada dvēsele. Tas nenozīmē tikai noteiktā kārtībā sarindotus Baznīcas svētkus, bet norāda uz laika jēgu, mērķi, jo Baznīcas svētki mūs mudina domāt par pavisam citām tēmām, nekā diktē pragmatiskā ikdiena.

Savā draudzē es aicinu cilvēkus šajā laikā īpaši meklēt un izbaudīt privātās grēksūdzes milzīgo svētību. To var saprast tikai pašam piedzīvojot. Personīgu Dieva pieskārienu un dziedinājumu tur, kur tev struto un neciešami sāp. Baznīcā ir lietas, kurām līdzīgas neatrast uz visas plašās pasaules. Gulbenes luterāņu baznīcā šajā laikā uzsākas jauna kristību, iesvētību grupa. Ikvienam aicināts. Tāpat nelielas izmaiņas notiek dievkalpojumu laikos kopš marta. Saistībā ar jauno iecirkņa uzstādījumu - katrai draudzei dievkalpojumu ik svētdienu - turpmāk dievkalpojumi notiks ik svētdienu Gulbenē 10.00, Lejasciemā draudzes namā ik svētdienu 13.00, Velēnas baznīcā ik svētdienu 15.00.

Māris Sarma

Slēpot var visi

Latvijas Speciālās olimpiādes Republikas sacensībās distanču slēpošanā, kas notika 8.martā Sveķu speciālajā internātpamatskolā, piedalījās 2.vidusskolas speciālās programmas četri skolēni. Sacensību dalībnieki jau ilgāku laiku gatavojās šim startam – trenējās biatlona trasē Gulbenē, skolas sporta laukumā. Par Latvijas čempioniem kļuva Ļubova Šilina un Salvis Pāže, otro vietu ieguva Madars Dārziņš. Skolēnus sacensībām gatavoja sporta skolotājs Voldemārs Mezītis. Jau pagājušajā mācību gadā skolotājs saskatīja skolēnos interesi un motivāciju sportot. Skolēni sporta stundās un ārpusstundām izrādīja ieinteresētību un aizrautību. Sacensībās skolēni priecējās par slēpju labo slīdēšanu un pirms sacensībām nebija cerības uz tik labiem rezultātiem. Rezultāts mudina skolēnus turpmāk ieguldīt vairāk savu darbu, skrienot krosu, spēlējot bumbu un citādi pilnveidot savu fizisko sagatavotību. Skolotājs ir gandarīts par

Medaļu ieguvēji kopā ar direktori, sporta skolotāju un klases audzinātāju. Foto: Dita Grigore

sadarbību ar Sveķu speciālās internātpamatskolas direktoru Aigaru Lasi, kurš veicināja mūsu dalību šajās sacensībās. Klases audzinātāja Daiga Turka lepojas ar savu iemīļoto skolēnu panākumiem un atbalsta visas aktivitātes, kas pilnveido katra skolēna personību.

Protams, apzināties, ka

nepieciešams rūpīgs darbs, uzticēšanās un savstarpējā sadarbība gan skolotājiem, gan skolēniem. 2.vidusskolas kolektīvs priecējas par skolēnu sasniegumiem un izvērtē iespējas uzlabot sporta inventāru, lai mācību stundās visi skolēni varētu slēpot.

Dita Grigore

Bibliotēkā – haiku izstāde

No 8.marta līdz 8.aprīlim Gulbenes bibliotēkas abonementā skatāma jauna izstāde - Gulbenes Mākslas skolas audzēkņu darbu ekspozīcija „Haikas”.

Haikas – tās ir japāņu trīsriņdes, lakoniskas domas, un tomēr – pasaka daudz vairāk nekā garas runas. Tas ir īss spēcīga pārdzīvojuma mirklis saistībā ar kādu dabas tēlu un mūžības ap-

jautu. Tas ir mēģinājums attēlot domas un sajūtas.

Izstādē skatāmi otro, trešo, ceturto, piekto un sesto klašu skolēnu darbi. Tie tapuši skolotājas Dzidras Konones vadībā.

Iveta Krūmiņa,
Gulbenes bibliotēkas
abonementa vadītāja

Muzeja apmeklējums - aizraujošāks ikvienam

Projektā “We learn how our parents were taught” piedalās Gulbenes novada valsts ģimnāzija, Gulbenes novada dome un Gulbenes vēstures un mākslas muzejs un Grieķijas partneri: Secondary Education Office of Karditsa, 1st Lyceum of Karditsa un Museum of Karditsa. Šo projektu Latvijā koordinē Gulbenes novada valsts ģimnāzijas angļu valodas skolotāja Aleksandra Birkova.

Projekts sastāv no vairākām daļām. Pirmajā daļā 7 Gulbenes novada valsts ģimnāzijas skolēni un 6 skolotāji apmeklēja Gulbenes vēstures un mākslas muzeju un iepazīnās ar ekspozīcijām.

Pēc informācijas ieguves viņi ar skolotāju palīdzību veidoja darba lapas, lai skolēni un citi muzeja apmeklētāji varētu tās izmantot zināšanu pilnveidē, kad apmeklēs muzeju. Darba lapas vēlāk tika pārtulkotas arī angļu valodā, lai ārzemnieki spētu izmantot tās muzeja apmeklējuma laikā. Darba lapas ir izgatavotas par dažādām tēmām: Gulbenes vēsture, Jūlijs Madernieks un viņa darbi, mērierīces, matemātikas mācību grāmatas, mazgāšanas līdzekļi un senlatviešu darbarīkiem. Pie šī darba skolēni strādā sākot no šī mācību gada sākuma, jo darba lapas tika precizētas un uzlabotas, lai tās būtu veiksmīgākas.

Skolēni atzina, ka viņiem ļoti patika strādāt pie darba lapu izveides. Otrajā daļā tika izveidota prezentācija latviešu un angļu valodā par Latvijas izglītības sistēmas vēsturi.

8. martā skolēni ar saviem skolotājiem Gulbenes vēstures un mākslas muzejā prezentēja savu padarīto Gulbenes novada skolu mācību pārziņiem, kam bija dota iespēja aprobēt un dot ieteikumus darba lapu pilnveidei. Daudzi skolotāji uzslavēja skolēnus, ka viņu darbi ir interesanti un perspektīvi izmantošanai mācību vielas apguvē.

Tādas pašas aktivitātes veica arī Grieķijas skolēni. Viņiem arī

vajadzēja izveidot darba lapas par sava muzeja ekspozīcijām, ka arī prezentāciju par izglītības vēsturi.

No 12.-16. aprīlim visi Gulbenes novadā iesaistīto iestāžu

pārstāvji dosies uz Grieķijas pilsētu Karditsu, kur varēs iepazīties ar viņu paveikto darbu un izmēģināt to.

Monta Babule,
projekta dalībiece

Kā mums gāja nopietnā, bet interesantā projektā...

Vēl 2010.gada novembrī 14 Gulbenes novada jaunieši iesaistījās projektā „Jaunieši stratēģiskai jaunatnes politikas attīstībai pašvaldībās”, kura ietvaros tika pētītas pašvaldības Ogrē, Pļaviņās, Ilūkstē, Dobeļē, Saldū un arī Gulbenē. Projektu koordinēja Jaunatnes politikas institūts ar ES programmas „Jaunatne darbībā” finansiālu atbalstu.

Projekta nosaukums droši vien var likties sarežģīts, bet patiesībā nebija jau nemaz tik traki, jo bija reģionālie politikas koordinatori, kas visu palīdzēja saprast.

Viss iesākās ar jautrību, bet turpinājās ar Gulbenes pašvaldības pētīšanu. Sākumā izdomājām jautājumus par 10 mums interesējošām tēmām un ar tiem devāmies intervēt novada domē strādājošos un citus speciālistus. Vispirms, protams, intervijas vajadzēja sarunāt. Bija patīkami, ka kāda domē strādājoša persona uz e-pastu ar aicinājumu piedalīties intervijā atbildēja ar „OK”. Tas nozīmē, ka pieaugušie zina un piemērojas jauniešu valodai. Galu galā viņi jau arī ir tikai

cilvēki. Veicot intervijas, daži no mums uzzināja jaunas lietas par sevi. Turpretī kāds cits saņēma ne tikai atbildes uz jautājumiem, bet arī dāvanas un pat aktuālus piedāvājumus no bankas. Vēl kāds ieguva iespēju nogaršot vēl tīrā, ka veiksmīga intervija sākās ar jautājumiem, kas konkrētajam cilvēkam nemaz nebija domāti. Bija arī pāris nepatīkamākas situācijas. Piemēram, intervija tika norunāta kādā konkrētā laikā, bet pēc tam respondents intervijas laiku vairākas reizes pārcēla uz vēlāku. Skaidrs, ka šī intervija tā arī nenotika. Vispār labāk par sliktām lietām nedomāt, jo kopumā jau viss bija lieliski, jo citi intervējamie cilvēki bija atvērti un labprāt atbildēja uz jautājumiem.

Kad nepieciešamās intervijas tika paveiktas, vajadzēja veidot kopsavilkumu un izstrādāt savus ieteikumus, ko prezentējam vietējā konferencē, kura notika janvārī Gulbenes novada domē un uz kuru bija ieradušies vairāk nekā 50 cilvēki.

25. un 26.februārī jaunie pētnieki no visiem projektā

iesaistītajiem novadiem devās uz nacionālo konferenci Jūrmalā, kas bija projekta noslēguma pasākums. Pēc oficiālajām uzrunām sekoja jauniešu un pašvaldību pārstāvju prezentācijas. Visas no tām bija interesantas. Prezentējot to, kā ar pētījumu gāja Gulbenē, bija liels uztraukums, bet tam varēja tikt pāri, saprotot, ka konferences telpā pārsvarā bija tādi paši jaunieši, kas pētījuši savu novadu pašvaldības, un tikai neliela daļa pieaugušo, kas kaut kādā veidā saistīti ar projektu. Pēc prezentācijām darbs turpinājās grupās, kad vajadzēja paust savu viedokli par dažādām jaunatnes politikas tēmām. Pēc tam visus viedokļus paši apkopojām un apspriedām. Noslēgumā interesantā veidā vajadzēja prezentēt kādu no izvirzītajām problēmām. Kāpēc interesantā? Jo vajadzēja iesaistīt cirka elementu un bulciņu. Tas uzdevumu padarīja grūtāku, bet iznākumu jautrāku, nekā tas būtu vienkārši runājot.

Paldies par nodērogo pieredzi! Aicinu arī citus jauniešus iesaistīties dažādos projektos!

Ance Lauva - Salnāja

Sākas jauniešu līdzdalības projekts „Skaties tālāk”

Gulbenes novada dome un biedrība „Jauniešuklubs „Dēms”” iesaistījusies jauniešu līdzdalības projektā „Skaties tālāk”, ko īsteno biedrība „NEXT” no Liepājas. Projekta aktivitātes paredzētas visu 2011.gadu vairākās Latvijas pašvaldībās. Vidzemes un Latgales reģiona pasākumi ar mērķi paaugstināt bērnu un jauniešu līdzdalībasprasmes, dodoties pie iesaistīties lēmumu pieņemšanā un vietējās pašvaldības attīstībā, notiks Gulbenes, Alūksnes un Balvu novadā.

No 18. līdz 21.februārim Liepājas pusē norisinājās projekta pirmā aktivitāte – seminārs visu projektā iesaistīto partneru

pārstāvjiem, kurā iepazīnāties ar projekta metodoloģiju, izveidojām darbības plānu un noteicām aktivitāšu norises vietas. Projekta laikā dažādos Latvijas novados norisināsies diskusijas „Kafija ar politiķiem” (jauniešiem) un „Saldējums ar lielajiem” (bērniem no 7 līdz 10 gadu vecumam). Šo diskusiju laikā jauniešiem un bērniem būs iespēja tikties un runāt ar savu pašvaldību lēmumu pieņēmējiem – deputātiem, pagasta pārvalžu vadītājiem, atbildīgajiem darbiniekiem. Pirmās „Kafija ar politiķiem” pasākums Gulbenes novadā paredzēts jau 24.martā plkst. 15.00 Jaungulbenes tautas

namā (piedalīties var ikviens). Savukārt „Saldējums ar lielajiem” norisināsies Rankas pamatskolā aprīlī.

Projekta noslēgumā tiks izstrādāts līdzdalības metodiskais materiāls, kurā tika apkopota iegūtā pieredze un kas būs pieejams visām organizācijām. Vairāk par projektu uzzināt un sekot aktivitātēm var www.labisbabis.lv un www.nextyouth.org.

Projektu „Skaties tālāk!” finansē Šveices Konfederācija un Latvijas Republika no Latvijas un Šveices sadarbības programmas līdzekļiem paplašinātajai Eiropas Savienībai.

Liene Dembovska

Biedrība KAPO

Biedrība KAPO dibināta 2009.gada 28.jūlijā ar mērķi aktivizēt lauku jauniešus, veicināt tālākizglītību, dažādot brīvā laika pavadīšanas iespējas. Biedrībā šobrīd ir 15 biedri, taču bieži aktivitātēs iesaistās daudz vairāk. Visa pamatā ir tas, ka mēs vēlamies attīstīt, nevis pamest Kalnienu. Gribam, lai te notiek aktīva darbība. Taču mēs ne tikai gaidām, ka viss notiks, bet darām paši. Ar pasākumu organizēšanu vietējiem iedzīvotājiem gribam dot plašākas iespējas arī šeit uz vietas. Līdz šim esam organizējuši dažādus kultūras un sporta pasākumus, piemēram, „FOTOKross” un „Ziemassvētku rūķīšu skola”, bet vēl ir daudz un dažādu ideju.

Šobrīd darbs sākas pie Britu Padomes projekta „Zinu! Varu! Daru!” realizēšanas, kura mērķis ir sastādīt ilgtspējīgu Kalnieņu attīstības stratēģiju, balstoties uz iedzīvotāju vēlmēm, vajadzībām un spējām, un virzīt

tās realizāciju Gulbenes novada pašvaldībā, veicinot iedzīvotāju informētību un aktīvu līdzdalību visos realizācijas procesos un līmeņos. (Jā, izklausās nopietni!) Rakstām arī citus projektus, ko varētu realizēt.

Daļa darba tiek ieguldīta jauniešu informēšanā. Ir būtiski, ka jaunieši uzzina par visām tām iespējām, kas tiek piedāvātas – gan pasākumi, gan apmācības. Meklējam iespējas piedalīties arī dažādās starptautiskās aktivitātēs. Bet par visām biedrības aktivitātēm un notikumiem Kalniņā visi var iepazīties blogā www.kalnienu.blogspot.com.

Citām biedrībām novēlu būt aktīvām un izmantot visas iespējas, kas šobrīd tiek piedāvātas. Kā izrādās, to ir daudz, – vajag tikai meklēt! Lai radošs pavasaris un gaidām pirmos zaļos zāles asniņus!

Inga Barinska, biedrība KAPO

PAVASARA BRĪVDIENAS
21.-26.MARTS, 2011

PIRMDIEN 13.00 SPORTS (galda teniss, novuss)
15.00 DARI PATS (radošā darbnīca)

OTRDIEN 13.00 IEPAZĪSTI PILSĒTU (foto krosiņš)
14.00 MODEĻU METODISKĀS APMĀCĪBAS

TREŠDIEN 14.00 IZPLĀNO SAVU JAUNIEŠU DIENU! (idejas, iespējas)

ČETURTDIEN 15.00 JAUNA PROFILA BILDE TAVIEM draugiem.lv?
sākot ar 12.00 BĀZES KINO ZĀLE

PIEKTDIEN 13.00 DIZAINĒ BĀZI! (radošā darbnīca)

SESTDIEN 13.00 TOP SNIEGA CILVĒKS (āra aktivitātes)

INFO AKTIVITĀŠU NORISES VIETA: jauniešu centrs „Bāze”
plašāka info www.labisbabis.lv

Jaunietis Gulbenes novadā

Vārds, uzvārds: Edijs Frīdenbergs

Vecums: 25

Pabeidzis: Latvijas Kultūras koledžu (kultūras menedžeris ar specializāciju amatierteātra režijā)

Strādā: Gulbenes kultūras centrā

Kas Tev ir Gulbene? Mājas Vislabāk garšo: Cepti

kartupeļi un gaļa vai omlete ar sieru

Kas piesaista cilvēkos? Dziraksts acīs

Ar kādām domām gaidi pavasari? Ar cerīgām, saulainām un gaišām. :)

Novēlējums citiem: Ja neesi pirmais, esi labākais. Ja neesi labākais, esi pirmais.

Viens no Edija vaļaspriekiem ir darbošanās teātrī

Nāc uz teātra nodarbībām ar improvizācijas ievirzi

Jau no marta vidus jauniešu centrā „Bāze” (Gulbenē, Brīvības ielā 22) tiks uzsāktas iknedēļas teātra nodarbības ar improvizācijas ievirzi. Ikviens jaunieši bez priekšzināšanām, bet ar vēlmi mācīties un pilnveidoties, var nākt uz bezmaksas nodarbībām, kur:

*iepazīsimies ar sevi, citiem, teātri, improvizāciju;

*draudzēsimies ar ikdienišķo un neparasto, ar krāsaino un iedvesmojošo;

*pētīsim iztēli, sadarbību un attiecības;

*darīsim citas uzjautriņošas un neaizmirstamas lietas.

Nedaudz vēlāk sāksim arī improvizēt. Jaunieši, kuri vēlēties izmēģināt savas iegūtās prasmes dzīvē un izaicināt sevi, varēs kāpt uz skatuves kādā no improvizācijas teātra kafejnīcām (ITK) – tas ir ikmēneša pasākums jauniešu centrā, kad uz skatuves divu stundu garumā aktieri improvizē un rada smieklus

apmēram simts apmeklētājiem. Vairāk par ITK var uzzināt Gulbenes novada jauniešu mājas lapā www.labisbabis.lv sadaļā par piedzīvoto, rakstot: kristine.leontjeva@gulbene.lv vai zvanot: 64497569.

Martā un aprīlī nodarbības vadīs Gulbenes tautas teātra aktrise Anita Birzniece, savukārt no maija tās vadīs spāņu brīvprātīgie ar pieredzi ielu un improvizācijas teātrī.

Kristīne Leontjeva

Sagaidām jaunus brīvprātīgos

1.aprīlī Eiropas brīvprātīgā darba projekta „Redzu Tevi” ietvaros uz 11 mēnešiem Gulbenes novadā ieradīsies trīs jauni brīvprātīgie. Gulbenes jauniešu centrā „Bāze” darbosies divi spāņu puīši, savukārt Lejasciema jauniešu centrā „Pulss” – puīsis no Gruzijas. Paredzēts, ka nākotnē brīvprātīgos uzņems arī Rankas jauniešu centrā „B.u.M.s.”. Par viņu gaitām ziņas sekos! :)

Lappusi sagatavoja Liene Dembovska, jaunatnes lietu speciāliste

Pasākumi novadā martā - aprīlī

15.03	18.00	R. Blaumanis „Brīnuma zālīte”, Gulbenes kultūras centra jauniešu teātra studijas pirmizrāde	Gulbenes kultūras centrs
17.03	10.00	Gulbenes novada skolu un jauniešu teātru, literāro kompozīciju skate. Skatuves runas konkurss	Gulbenes kultūras centrs
18.03	19.00	Kinopunkts, filma "Mātes, meitas un kleitas"	Jaungulbenes tautas nams
18.03	10.00	"Latviešu pēdas Sibīrijā un Tāļajos Austrumos", Vidzemes reģiona politiski represēto un skolu jaunatnes konference - pasākums	Gulbenes kultūras centrs
18.03	17.00	Tikšanās ar gleznotāju Solveigu Kļaviņu „slēdzot viņas personalizstādi „Krāsu virpulī”	Rankas kultūras nams
18.03	22.00	Balle. Spēlē grupa "Ceļā"	Jaungulbenes tautas nams
18.03	19.00 22.00	"Audzināšanas stunda", Lejasciema vidusskolas 12. klases teātra izrāde. Balle. Spēlē grupa "Neprāts"	Lejasciema kultūras nams
19.03		Pasākums "Par pavasari, kāpostiem, kaņepēm un ābeļziediem domājot", tikšanās ar lauksaimniekiem, uzņēmējiem. Būs iespējams iegādāties dažādas sēklas pavasarim, plaša izstāde. Koncerts.	Tīrzas kultūras nams
19.03	14.00	"...no mīlestības mīlestība zied...", literāri muzikāls pasākums, ielūdž Inese Tora un Inese Nereta.	Stāžu pamatskolas zāle
19.03	18.00	"...no mīlestības mīlestība zied...", literāri - muzikāls pasākums Viesosies: dzejniece Inese Tora, gleznotāja Solveiga Kļaviņa, sieviešu vokālais ansamblis "Stari", Vītola izdevniecība ar grāmatām	Lejasciema kultūras nams
19.03	19.00 22.00	"Mēs tikāmieš martā", koncertuzvedums ar R. Paula dziesmām un dejām. Piedalās: Litenes pašdarbnieki, bērnu dārza bērni, pamatskolas skolēni, Jaunannas t.n. meiteņu vokālais ansamblis, "Zelta Rūsiņa" dejotāji, u.c. Balle, spēlē grupa "Brīvdiena". Apmeklētājiem, kam pāri 30, ieejas maksai atlaides!	Litenes tautas nams
19.03	18.00 22.00	„Es skrienu”, Laura Reinika koncerts Atpūtas pasākums	Lizuma kultūras nams
20.03	14.00	Gulbenes novada tautisko deju kopu SADANCIS	Gulbenes kultūras centrs
20.03	17.00	Dueta " Sandra" koncerts	Līgo kultūras nams
22.03	19.00	"Tāda es esmu", Zanes Daudziņas viesizrāde	Gulbenes kultūras centrs
25.03	10.00	Komunistiskā teroru upuru piemiņas dienai veltīts piemiņas brīdis	Pie Gulbenes stacijas
25.03	14.00	Komunistiskā teroru upuru piemiņas dienai veltīts piemiņas brīdis	Rankas kapos pie Piemiņas zīmes
25.03		Vecākās paaudzes pēcpusdiens.	Tīrzas kultūras nams
25.03		Komunistiskā teroru upuru piemiņas dienai veltīts mītiņš, kultūras nama deju kolektīvu koncerts „Savā zemē” un atmiņu pēcpusdiens.	Lizums, Lizuma kultūras nams
26.03	19.00	Jauktā kora „Kapriže” 22.jubilejas koncerts.	Lejasciema kultūras nams
26.03	19.00	Paaudžu vakars. Kalnienas pašdarbnieku koncerts. Dejās spēlēs grupa 'R.P.M.'	Kalnienas tautas nams
26.03		Koncerts „Zemei un dziesmai”, piedalās: Smiltenes jauktais koris „Vidzemīte”, Ļaudonas jauktais koris „Lai top”, Alūksnes jauktais koris „Sonus”, Inešu „Muižas” jauktais koris, Jaunpiebalgas un Lizuma jauktie kori. Atpūtas pasākums, karaoke kopā ar DJ Jāni	Lizuma kultūras nams
27.03	11.00	Gulbenes novada tautisko deju kolektīvu skate	Gulbenes kultūras centrs
27.03	15.00	Teātra dienas pasākums.	Stāmerienas tautas nams
31.03, 01.04	10.00	„Kustības turpinājums”, Reģiona skolu un jauniešu teātru skate, literāro kompozīciju, skatuves runas konkurss	Gulbenes kultūras centrs
		Gulbenes Mākslas skolas audzēkņu Lieldienu darbnīcas	Galgauskas pagasta pārvalde
01.04	22.00	Diskoballe "Nopietni un pa jokam". Spēlēs Dj GATCH	Litenes tautas nams
02.04	14.00	Koru skate Gulbenes, Alūksnes, Apes, Balvu, Rugāju, Baltinavas novadu kori	Gulbenes kultūras centrs
02.04	18.00	Improvizācijas teātra kafejnīca	Gulbene, JC 'Bāze'
02.04	19.00	Kantrī popa grupas "Liz Clark band" koncerts. Spēlēs mūziķi no Amerikas, Īrijas, Holandes un Latvijas	Gulbenes kultūras centrs
02.04	19.00 22.00	Gulbenes Tautas teātris aicina pasēdēt uz „Soliņa nr.1” un jautri patriekt par Sievietēm un Politiku Joku dienas balle, spēlēs grupa "Apvedceļš"	Lejasciema kultūras nams
02.04	22.00	„Music night 2011", DJ Salvux	Beļavas tautas nams
02.04		Diskotēka- koncerts, spēlēs grupa „Tranzīts”	Kalnienas tautas nams
02.04	22.00	Ballīte kopā ar A.Kiviču un grupu Z-Skars.	Kantes krogs
07.04	10.00	"Nikniķa stiķi", Leļļu teātra (Liepāja) viesizrāde	Gulbenes kultūras centrs
08.04	19.00	Koncerts "Estrādes serpentīns"	Gulbenes kultūras centrs
09.04		„Nāc, nāc, dejot sāc!”, Gulbenes kultūras centra vidējās paaudzes deju kopas „Apinītis” 20 gadu jubilejas koncerts	Gulbenes kultūras centrs
09.04	18.00	Lejasciema vokālā ansambļa „Akcents” 5 gadu jubilejas pasākums	Lejasciema kultūras nams
09.04	15.00	A.Banka „Visi radi kopā”. Amatierteātra „Spēle” pirmizrāde	Stāmerienas tautas nams

09.04. Lizuma kultūras namā Senioru pasākums kopā ar sieviešu vokālo ansambli „Zīle” un viņu draugiem.
09.04. plkst. 19.00 Līgo kultūras namā humoristisks atpūtas vakars kopā ar Līgo pagasta pašdarbniekiem un viesiem. Plkst. 22.00 balle. Spēlēs grupa „Bruģis”.
09.04. plkst. 19.00 Litenes tautas namā deju studijas “Terpsihora” modes skate un deju grupas priekšnesumi. Pēc pasākuma balle “Aprīļa pilieni”, spēlēs grupa R.P.M.
09.04. plkst. 22.00 Īpašais viesis Kantes krogā Roberts Lejasmeijers
10.04. plkst. 13.00 Beļavas tautas namā „Laika slotā”, grupas „Sandra” 20 gadu jubilejas koncerts
14.04. plkst. 13.00 Gulbenes kultūras centrā izstādes “Vecmāmiņas cimda stāsts” atklāšana.
14.04. plkst. 19.00 Gulbenes kultūras centrā “Kleperņiku pogosta zvaigznes”, Daugavpils teātra izrāde.
15.04. Vecgulbenes muižā grupas „Sestā jūdze” koncerts.
16.04. Lizuma jauno vokālistu konkurss „Cālis 2011” Lizuma kultūras namā.
16.04. plkst. 17.00 Gulbenes kultūras centrā Mūzikas skolas atskaites koncerts.
16.04. plkst. 19.00 Lejasciema kultūras namā R. Šeridans “Atjautīgā aukle”, amatierteātra “Paradokss” pirmizrāde.
16.04. plkst. 19.00 Litenes tautas namā Gulbenes Tautas teātris aicina pasēdēt uz „Soliņa nr.1” un jautri patriekt par Sievietēm un Politiku.
16.04. plkst. 19.00 Līgo kultūras namā Danskovīte „Ontans i Anne” 7. daļa „Ontans i rodņa” Baltinavas amatierteātra „Palādas” izrāde.
16.04. plkst. 22.00 Kantes krogā mūzika, dejas, karaoke.
17.04. plkst. 11.00 Gulbenes kultūras centrā „CĀLIS 2011”, Gulbenes novada mazo vokālistu konkurss.
18.04. plkst. 10.00 Rankas kultūras namā „Kas zaķīti pasargās”, Leļļu teātra izrāde
18.04. plkst. 12.00 Lizuma kultūras namā „Kas zaķīti pasargās”, Leļļu teātra izrāde.
18.04.-23.04. Bibliotēku nedēļa Gulbenes bibliotēka.
21.04. Gulbenes kultūras centrā Džeza orķestra koncerts (Francija).
23.04. plkst. 12.00 Kalnienas tautas namā Neparastās sporta spēles bērniem.

ZANE DAUDZIŅA izrādē „Tāda es esmu” Gulbenē!

22. martā plkst. 19 Gulbenes kultūras namā viesosies aktrise Zane Daudziņa ar komēdiju „Tāda es esmu”.
Izrāde „Tāda es esmu”, kas jau gadu pulcē pilnas zāles visā Latvijā, ir komiski nopietns mēģinājums celt latviešu sievietes pašapziņu. Tajā tiek atklāts latviešu sievietes miesas stāsts, veikta pilnīga ķermeņa inventarizācija un apkopota intīmo zonu bilance, atgādinot, ka sievietes patiesā vērtība neslēpjas ne jaunā smaržu pudelītē, ne krūšu palielināšanas operācijā un

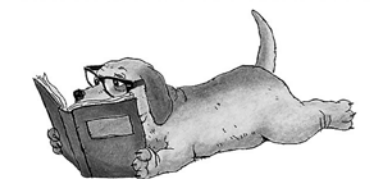
pat ne šikā dizaineru somiņā.
Biļetes nopērkamas Gulbenes kultūras namā

Vecgulbenes muiža aicina

Vecgulbenes muižas Lielajā zālē **15.aprīlī plkst. 19.00** Grupas “Sestā jūdze” akustiskais koncerts.
Vecgulbenes muižas Lielajā zālē **19.aprīlī plkst. 19.00** Teātra “Kabata” rež. D.Balčus izrāde “**Taureņi ir brīvi**”. Vienkāršs un aizkustinošs stāsts par katram cilvēkam svarīgām tēmām - mīlestību un vecāku - bērnu attiecībām. Lomās. Egīls Melbārdis, Egija Silāre, Ruta Vītiņa, Ģirts Rāviņš.
Vecgulbenes muižas pagalmā **24.aprīlī plkst. 13.00** visi mīļi aicināti uz koncertuzvedumu “**Lieldienu ČUČUMUIŽA**”, piedalās Lieldienu Zaķis, rūķīšu krustmāmiņa Kristīne,

rūķītis Kiki, rūķītis Taustiņš no ČUČUMUIŽAS. Būs šupošanās, olu ripināšana un citas jautras izdarības. Ieeja - viena krāsota ola.

**BEZMAKSAS
REDZES PĀRBAUDE
TIEM, KAS MĀCĀS
NO 16 GADĪEM LĪDZ 100 GADĪEM**

**NO 1.03.2011. LĪDZ 31.03.2011.
OPTIKAS SALONĀ
GULBENĒ RĪGAS IELĀ 53**

**IEPRIEKŠĒJA PIETEIKŠANĀS
TĀLR.:26340887 VAI 64471998**

**Pērku metāllūžņus un nolietotas automašīnas,
tālr. 20262080**

Dievkalpojums

Dievkalpojumi draudzē „Jaunā Paaudze” katru svētdienu plkst. 10:00 draudzes telpās Gulbenē, **Dzelzceļa ielā 1.** (pretī dzelzceļa stacijai) Sludina mācītājs Rolands Bračs. Plkst. 9:30 rīta kafija.

Redaktore Jana Igaviņa, maketētāja Evita Lode.
Izdevējs: Gulbenes novada dome, Ābeļu iela 2, Gulbene, LV-4401. Reģ. nr. LV90009050716.
Metiens 11000 eks. Iespiests SIA „Latgales druka”, Baznīcas iela 28, Rēzekne.
Gulbenes novada domes oficiālā informācija: www.gulbene.lv.
Izdevumā publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo Gulbenes novada domes viedokli. Par faktu, personu un vietvārdu precizitāti atbild autors.